

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007****Torsdag den 25. oktober 2007 kl. 17.30****Dagsorden:**

- 483/07 Nedlæggelse af Københavns Kulturfond og oprettelse af Københavns Scenekunstudvalg
- 495/07 Tillægsbevilling til dækning af udgifterne ved valg til Folketinget den 13. november 2007
- 441/07 Børneplan II
- 436/07 Godkendelse af oprettelse af register for behandling af enkeltsager i SSP regi
- 455/07 Overholdelse af Socialforvaltningens budget 2007
- 442/07 Tilbagebetaling af lån til dækning af merforbrug i regnskab 2006
- 465/07 Arkitektkonkurrence om Kløvermarken
- 448/07 Forbindelse over havnen mellem Indre By og Holmen
- 446/07 Taxi i busbaner
- 461/07 Servicemarkering af 10 meter reglen
- 477/07 Anlægsbevilling til nyt depot til forurenede jord
- 466/07 Bevilling til parkeringsprojektets bygherrefunktion
- 467/07 Etablering af 3 kommunale P-anlæg
- 430/07 Lokalplan "Hf. Sundbyvester" - endelig vedtagelse
- 456/07 Lokalplanforslag "Amagerfælledvej"
- 457/07 "Ragnhildgade Vest" - forslag til lokalplan med kommuneplantillæg
- 478/07 Forslag til tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 370 "Tøndergade-karreen" og forslag til tillæg til byfornyelsesbeslutningen for karreen
- 482/07 Forslag til byfornyelse for Keplersgadekarreen med gennemførelsesprojekt for gårdanlægget
- 480/07 Budgetopfølgning for 2. kvartal 2007
- 438/07 Vedtægtsændring I/S SMOKA
- 468/07 Salg af grund
- 462/07 Aktivitetscenter på Skt. Joseph
- 459/07 Ejendommene Møllegade 9-11- kapitalbevilling til erhvervelse (erstatningsbeløb)
- 463/07 Etablering af kbh.dk: københavnernes sociale, digitale netværk
- 464/07 Københavns Kommunes ligestillingsredegørelse 2007
- 481/07 Rykningspåtegning i forbindelse med ny låneoptagelse af Symbion A/S
- 479/07 Studietur til New York oktober/november 2007
- 476/07 Studietur til Shanghai og Hong Kong
- 450/07 Forespørgsel til Beskæftigelses- og Integrationsborgmesteren vedr. job til kontanthjælpsmodtagere
- 487/07 Medlemsforslag om procesplan for et nyt ungdomshus
- 486/07 Medlemsforslag om tomme kirkers anvendelse
- 488/07 Medlemsforslag om etisk offentlig indkøbs- og investeringspolitik
- 485/07 Udpegning af medlemmer til Østerbro Lokaludvalg
- 491/07 Indkaldelse af stedfortræder
- 494/07 Meddelelse om midlertidige valg
- 490/07 Røkering i udvalg
- 493/07 Røkering i udvalg
- 484/07 Røkering i udvalg
- 489/07 Røkering i udvalg
- 474/07 Røkering i udvalg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

475/07 Røkering i udvalg
458/07 Magelæg af ejendomme
449/07 Indgåelse af lejemål

1. næstformand (**Mona Heiberg**): God aften. Mødet er åbnet.

Der er til mødet i dag afbud fra Jette Bergenholz Bautrup, Manu Sareen og Louise Frevert, der alle har meldt afbud af arbejdsmæssige årsager, samt fra Frank Hedegaard og Ninna Thomsen, der begge er på ferie.

Der er udsendt en dagsorden med i alt 37 sager, hvoraf 3 skal behandles for lukkede døre. Herudover har jeg modtaget 6 sager til behandling uden for dagsordenen. Sagerne omhandler indkaldelse af en stedfortræder, midlertidige valg og røkering i udvalg samt en vedrørende en tillægsbevilling til dækning af udgifterne ved afholdelse af valg til Folketinget den 13. november 2007.

Sagerne kan efter forsamlingens godkendelse optages på dagsordenen.

Jeg skal foreslå, at sag nr. 37, der omhandler salg af en grund, flyttes fra den lukkede til den åbne dagsorden. Forvaltningen har oplyst, at der ikke længere er grund til at opretholde sagen på den lukkede dagsorden, idet statsforvaltningen har givet et forhåndssamtykke.

Endvidere skal jeg foreslå, at de sidste 8 sager på den åbne dagsorden, der alle omhandler indkaldelse af stedfortræder, midlertidige valg og røkeringer i udvalg, behandles under ét. Listen over sagerne uden for dagsordenen er sammen med en revideret dagsorden, hvor sagerne er indplaceret i den korrekte rækkefølge, omdelt på medlemmernes pladser. Er der bemærkninger til dagsordenen? (*Op- hold*). Jo, bliver der sagt.

Morten Kabell (Ø): Jamen i bund og grund er det ikke til selve det, den fg. formand sagde, men jeg skal bare gøre opmærksom på, at der i aften vil være en enkelt øl til alle Borgerrepræsentationens medlemmer, det er det, der på godt dansk hedder en kvajebajer, og årsagen kan man jo se rundt omkring i lygtepælene, en ting, som nå ja ikke er så heldigt, at Enhedslistens medlemmer af Teknik- og Miljøudvalget, det er mig, ikke er i stand til at kommunikere med Enhedslistens københavnssekretær, det er også mig, om hvornår det er, man må hænge plakater op i lygtepælene, og jeg derfor havde alt for mange aktivister ude i går aftes og hænge plakater op.

Så jeg undskylder over for alle de andre politiske partier, og der vil være en øl derude til jer alle sammen. (*Klapsalver*).

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Folketingets formand sagde i går, at man ikke måtte klappe i hans sal. Det må man heller ikke i denne sal, så nu er det sagt.

1) BR 483/07. Nedlæggelse af Københavns Kulturfond og oprettelse af Københavns Scenekunstudvalg

Indstilling om,

1. at Københavns Kulturfond, oprettet af Borgerrepræsentationen 22. marts 1962 nedlægges,
2. at der nedsættes et § 17, stk. 4-udvalg (Københavns Scenekunstudvalg) pr. 1. oktober 2007, som fra 1. januar 2008 skal varetage ansøgninger om støtte til scenekunst,
3. at udkast til kommissorium for Københavns Scenekunstudvalg godkendes,
4. at ændring af bestemmelserne for prisbelønning af gode og smukke bygninger samt bymiljøer i Københavns Kommune godkendes, samt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

5. at Københavns Scenekunstudvalg har et budget på 1.368.000 kr. under forudsætning af Borgerrepræsentationens vedtagelse af budget 2008. Der anvises dækning på konto 3.64.1 Andre Kulturelle opgaver (Københavns Kulturfond).
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal bare stille et lille forslag til tilføjelse, og jeg formoder, hvis ingen partier protesterer, da jeg har snakket med alle de partier, der sidder i Kultur- og Fritidsudvalget, at det i hvert fald repræsenterer, at de også er med som forslagsstillere på forslaget. Det er punkt 2 i løsningen, hvem det er, der fremover skal udpege de 4 fagkyndige medlemmer af Scenekunstudvalget, og der er nævnt Stagedirectors og Dansk Skuespiller Forbund, og der vil vi gerne have tilføjet Danske Dramatikeres Forbund.

Jens Kjær Christensen (Ø) stillede på vegne af Kultur- og Fritidsudvalget følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at Danske Dramatikeres Forbund tilføjes i bilag 2."

Ændringsforslaget blev vedtaget uden afstemning.

Den således ændrede indstilling blev herefter godkendt uden afstemning.

=====

2) BR 495/07. Tillægsbevilling til dækning af udgifterne ved valg til Folketinget den 13. november 2007

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen giver en tillægsbevilling til Kultur- og Fritidsudvalgets budget 2007 konto 6.42.43.1 (Valg mv.) på 11,7 mio. kr. til dækning af udgifter ved valg til Folketinget den 13. november 2007,

2. at Borgerrepræsentationen anviser kasse-mæssig dækning for beløbet på 11,7 mio. kr. på Økonomiudvalgets budget 2007 konto 6.45.51.3 (Puljen til uforudsete udgifter), samt

3. at Borgerrepræsentationen beslutter, at hvis der efter valget er ubrugte midler, tilbageføres disse til Økonomiudvalgets budget.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

3) BR 441/07. Børneplan II

Indstilling fra Økonomiudvalget om,

1. at Borgerrepræsentationen tager til efterretning, at Børne- og Ungdomsudvalgets indstilling om Børneplan II samt Økonomiforvaltningens vedlagte notat om anlægsudgifter i Børneplan II er indgået i forhandlingerne om budget 2008.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard:** For nogle år siden fik vi lavet Børneplan 1 i et bredt politisk forlig, fordi vi vil have pladsgaranti København, de tider, hvor sorte dagplejere var nødløsningen til desperate forældre, skal vi forhåbentlig aldrig opleve igen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Vi vil også have skolebygninger, der spiller sammen med de høje ambitioner, vi har for den pædagogiske kvalitet, fagligheden og trivslen.

De krav afspejler sig selvfølgelig også i budget 2008, som vi netop har vedtaget, vi bruger rigtig, rigtig mange penge på om- og nybygning af skoler og institutioner. Jeg vil gerne kvittere for, at børne- og ungdomsområdet er blevet tilgodeset i forhold til kommunens samlede anlægsmidler.

Det er også set i lyset af, at der slet ikke var en så overvældende stor anlægsramme, som nogen på forhånd havde tilkendegivet, tværtimod skulle anlægsrammen prioriteres ret stramt i budgetforhandlingerne.

Men vi behandler her en Børneplan II, som skal sikre, at vi fortsat har pladsgaranti i daginstitutioner, skoler og fritidsinstitutioner, også til børn og unge med særlige behov, og som på skoleområdet kan sikre, at vi kan opfylde hjemklasseprincippet, så hver klasse sikres en hjemklasse eller et hjemmeområde.

De mål ved jeg, der er bred enighed om her på Rådhuset, og med sagen her tager vi til efterretning, at Børneplan II er indgået i forhandlingerne om budget 2008.

Men som man kan se af notatet til indstillingen, så har der ikke været enighed mellem børne- og ungdomsforvaltningen og økonomiforvaltningen om, hvor stort et beløb der skal sættes af for, at vi kan opretholde pladsgarantien. Børne- og ungdomsforvaltningen har beregnet, at pladsudbygningen koster næsten 2 mia. med de nuværende byggepriser.

Hertil kommer pengene til strukturforliget, som maksimalt beløber sig til knap 1 mia. kr., om end det beløb nok ikke bliver så stort, men de 2 beløb lagt sammen, 2 mia. plus strukturmillionerne, er langt større end det samlede anlægsbeløb på 1,5 mia., der er sat af i budgettet.

Nu er det ikke noget nyt, at der kan opstå diskussioner mellem økonomiforvaltningen og en fagforvaltning om, hvad tingene egentlig koster, det er nærmest en indarbejdet logik i den måde, tingene fungerer på. Det er også fint nok, så længe det ikke udvikler sig til ren ønsketænkning.

Derfor er jeg meget glad for, at det i budget 2008 er vedtaget også, at vi til sommer skal lave en redegørelse med ekstern bistand, så vi ikke ender i territoriale rådhuskampe om priser på byggeri, for der har ikke været nogen tvivl om, at priserne på byggeri er steget kraftigt især i hovedstadsområdet.

Vi skal selvfølgelig sikre, at mål og midler harmonerer, sagt på jævnt dansk, vi skal sikre, at når vi vil have skoler, når vi vil have pladsgaranti, at der så også er sat penge af til de 2 nye skoler, der bliver brug for eksempelvis i Ørestaden og Sydhavnen.

På baggrund af redegørelsen må vi så i næste års budget tage stilling til, hvem der har ret i budgetbehovet, økonomiforvaltningen eller børne- og ungdomsforvaltningen, eller om sandheden, som den jo ofte gør, ligger et eller andet sted indimellem.

Men jeg tror, alle er enige om, at vi skal kunne give det rigtige tilbud på det rigtige sted. Det er sådan, vi skaber en attraktiv by, som familier har lyst til at bo i og være med til at udvikle. Jeg kvitterer herfor, at vi har fået sat et stort beløb af den ikke så store anlægsramme af til børne- og ungdoms- områdets skole- og institutionsudbygning med budgettet.

Indstillingen blev taget til efterretning.

=====

4) BR 436/07. Godkendelse af oprettelse af register for behandling af enkeltsager i SSP regi

Indstilling om,

1. at Socialforvaltningens indstilling ikke nyder fremme.

(Socialudvalget) (Initiativret)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Lars Rasmussen fra Socialdemokraterne har benyttet sig af sin initiativret til at få sagen indbragt for Borgerrepræsentationen. Jeg giver ordet til Lars Rasmussen ... nej, det er Jens Nielsen, værsgo.

Jens Nielsen (A): Det er jo sådan set en sag, som har været behandlet før, i 2006, da der blev lavet en samlet vedtagelse om indsats for unge kriminelle. Der var vi enige om, at der skulle være mulighed for en skriftlig behandling af de sager, som foregår i netværket, SSP-netværket, som jo er selvstændige enheder, der arbejder sammen.

Ønsket har jo været at skabe et mere forpligtende samarbejde, også et mere gnidningsfrit, et lettere samarbejde. Det gøres altså ved at etablere nogle rutiner, som man ville gøre i ethvert netværkssamarbejde, at man har noget fælles skriftlighed omkring det, som samler op på, hvad situationen har været, og som skaber en eller anden form for forpligtelse til handling på tværs i det her netværk.

Det har været tanken med det, og vi kan ikke rigtigt forstå, at der skulle være nogen vanskeligheder omkring sådan en løsning her, den er yderst forsigtigt formuleret i sagen, som den ligger, den bliver evalueret efter kort tid, og den er i første omgang manuel, så der er alle mulige chancer for at se, hvordan det her kommer til at fungere.

Men jeg synes, når man beder folk om at arbejde sammen på tværs af enheder i et forpligtende samarbejde, så må man også stille dem de værktøjer i hænde, som er mulige for, at de kan gennemføre et effektivt samarbejde. Så derfor er det vores opfattelse, at vi må have denne her mulighed, som altså kræver, fordi der er jo vældigt fine beskyttelser af personlige rettigheder i det her land, kræver, at de bliver godkendt af Registertilsynet. Derfor skal der ansøges om det, og det er det, som vi beder om bliver gjort.

Peter Schlüter (C): Jeg er da ikke bleg for at rose Socialdemokratiet, når der er grund til det, og jeg vil gerne takke Jens Nielsen for den pragmatisme, der ligger i hans udtalelse herom.

Der er jo ikke tale om, at vi skal oprette sådan et big brother-system eller overvågningsregister ala de gamle Stasi-tider, fordi vi skal have det her register i SSP-regi. Der er netop tale om et værktøj, der er tale om, at de mennesker har brug for netop for at kunne følge de retningslinjer, som vi som politikere har sat for SSP-samarbejdet, så er de nødt til at have et værktøj, så de også kan udføre det arbejde, det er jo for at hjælpe de unge, som er kommet i uføre, det er jo ikke for at straffe dem eller følge dem eller for at sætte dem i Stasi-fængsel eller noget lignende. Lad os nu komme videre.

Khaled Mustapha (Ø): SSP, hvad er SSP? SSP er ikke nogen organisation i sig selv, men det er en platform, hvor forskellige faggrupper mødes i noget, der hedder lokaludvalg, en gang om måneden. Der sidder lærere, der sidder pædagoger, der sidder folk fra biblioteket, og så sidder der også politifolk fra nærpolitiet, og så sidder der også politifolk fra den kriminalpræventive afdeling. Så man kan sige, at det er ikke nogen organisation i sig selv, men det er faktisk en platform, og det er forskellige faggrupper, der gør, at vi har sådan et SSP-samarbejde.

Det mener jeg, og nogle af os gør, at det er nødvendigt, hvor de her faggrupper mødes og diskuterer, hvordan børn og unge har det i de forskellige bydele i Københavns Kommune. Man forholder sig til i forhold til de unges adfærd, det kan være deres sprogbrug, det kan være i forhold til uhensigtsmæssig knallertkørsel, som skaber utryghed i nogle bestemte områder osv. Så når man ved, det er sådan nogle ting, der foregår i en bydel, så vil SSP-udvalget altid have mennesker til at sætte nogle projekter i gang.

Det kan vi her i forsamlingen ikke være imod, at vi har det netværk, der hedder SSP-samarbejdet, så diskussionen i den her forbindelse går ud på, hvorvidt der skal oprettes et særligt register i forhold til de tunge sager.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Hvem er så de tunge sager? Vi snakker om de hårde drenge og piger fra 10-15 år, alt i alt vil det dreje sig om 80 unge. Man kan også diskutere, når vi skal lave sådan nogle sager, jamen når det drejer sig om de her 80 unge, hvor jeg selv sidder i SSP-lokaludvalg, så vil jeg også sige, og det er også min viden, at de her drenge eksempelvis er registreret hos politiet i forvejen. Politiet har i dag ligesom et særligt register, hvor de registrerer de her unge under alle omstændigheder. Det er ikke sådan, at det kommer på deres straffeattest, det gør det ikke, fordi det er fra 10-15 år.

Så med det nye register så vil der ikke komme nye unge til, dvs. vi har faktisk de unge, som er registreret i forvejen.

Man kan så diskutere og sige, at man kan diskutere principperne i, hvorvidt man skal have registre eller ej, men jeg mener, det er nødvendigt at se på i forhold til det enkelte barn og så sige, da vi lige nu undværer at sætte det her projekt i gang, det mener jeg hverken som politiker eller som pædagog, der arbejder med de her ting, at vi kan. Jeg synes, det er nødvendigt at gøre det.

Nu har vi en ledergruppe, der skal tage sig af de her enkelte sager. Vi har børn og unge i de forskellige bydele, som ingen tager sig af. Det kan være, pædagogerne siger, det er ikke mit ansvar, så sidder læreren og siger, det er heller ikke mit ansvar, så sidder biblioteksfolk, nej, de skal ikke være i vores bibliotek, hvem er det så, der skal tage sig af de her unge, det ved vi ikke endnu. Det er svært at samle op i forhold til de her unge.

Når vi giver det ansvar til ledergruppen, så mener jeg, med det her forslag vil vi kunne løse det, i hvert fald give dem ansvar og så sammen med dem lave nogle fælles handleplaner, fælles koordinerede handleplaner. I øjeblikket arbejder vi hver for sig, hvor vi laver 10-20 forskellige handleplaner hele tiden.

Så jeg er faktisk enig i forhold til det her forslag, det er jeg enig i.

Til gengæld har vi et ændringsforslag i forhold til registerspørgsmålet, og det har vi alle sammen i gruppen, og det er vedrørende niveau 1 i bekymringssager, det er altså ikke nødvendigt, at vi skal begynde at lave f.eks. personsager i forhold til nogle børn, hvor vi har nogle bekymringer i forhold til deres adfærd. Det skal kun dreje sig om de tunge sager, altså hvor vi kommer i de hårde sager. Altså det mener jeg, det vil være spild af tid og energi, og det vil være unødvendigt.

Så derfor har vi stillet det her ændringsforslag, som jeg håber alle bakker op omkring.

Så vil jeg sige, at vi i gruppen er enige om, at der skal være det her samarbejde, og vi er enige i forhold til indholdet, nogle skal tage sig af de her unge, men vi er uenige i, hvorvidt det her register skal oprettes eller ikke oprettes. Derfor vil I måske se, at vi vil stemme forskelligt.

Men under alle omstændigheder håber jeg, at I vil kunne stemme for vores ændringsforslag, for her vil vi tage nogle unge, hvor det altså ikke er nødvendigt, at vi begynder at registrere dem rundt omkring. Men forslaget set i sammenhæng er et godt forslag, og så håber jeg, at I stemmer for det og lægger ideologien til side, for det har ikke noget med ideologi at gøre.

Tak for ordet.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Må vi bede Enhedslisten aflevere ændringsforslaget. (*Borgmester Mikkil Warming*: Det er afleveret 20 minutter over 5). Det er afleveret 20 minutter over 5; vi finder det så frem i så fald. Jeg har det bare ikke heroppe på min plads.

Finn Rudaizky (U): Jeg synes, vi er kommet op på de helt store højder, når Peter Schlüter omtaler ordet Stasi i forbindelse med det her forslag. Jeg synes også selv, at forslaget er slemt nok, men jeg tror lige, at referere til Stasitiden, det er måske lige at overdramatisere det lidt.

Men socialforvaltningen og nogle politikere, i Socialudvalget var det mindretallet og inkl. overraskende nok den konservative Peter Schlüter, anser man det tilsyneladende for en forudsætning for, at man kan styrke og intensivere SSP-samarbejdet for de unge under 15 år, at så anser de det for en absolut forudsætning, at man gør det ved udelukkende at oprette et nyt register. Fantasien og praktiske

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

handlingsforslag kan tilsyneladende ikke få plads omkring gode ideer til en styrket - og ganske rigtigt - nødvendig indsats om enkeltsager.

Nej, vi skal bare have et nyt register, og så mener man, at et sådant hemmeligt register løser alle sociale problemer. For hvis man ikke havde troet det, så var man vel kommet med nogle mere åbenlyse og indlysende bedre forslag end et register, som skulle vedtages i Socialudvalget og derefter anmeldes til registertilsynet.

Men intentionerne om at ville forbedre samarbejdet og dermed hjælpe børn de er gode nok, men forslaget om blot at registrere løser efter min bedste mening og forudsætninger intet som helst. Styrket indsats mod ungdomskriminalitet kan man ikke være imod, men at en sådan indsats kun kan ske ved oprettelse af endnu et hemmeligt register det overstiger min fatteevne, og jeg kan også forstå enkelte medlemmer af Enhedslistens Gruppe.

Det giver mig anledning til at foreslå, at man helt bestemt afviser denne registrering, hvor konsekvenserne ikke er tydeliggjort nok, og i stedet for anmoder de 3 udvalg, Økonomiudvalget, Børne- og Ungdomsudvalget og Socialudvalget om at behandle sagen forfra igen og derefter fremkomme med nogle mere tidssvarende og jordbundne forslag, som selvfølgelig har sigte i at løse de problemer, som er vitterligt er.

Leslie Arentoft (V): Det er en alvorlig sag og vil altid være en alvorlig sag, når man sætter folk i registre. Skal man sætte folk i et register, så skal der være klokkeklare fordele, der er til at tage og føle på. De fordele skal være helt eksplicite, og det var det, vi bad forvaltningen om at give os. De kom med et svar, der var meget fornuftigt i og for sig, men bare ikke fyldestgørende på det punkt, der hed, er det her virkelig nødvendigt. Hvis ikke det er nødvendigt, strengt nødvendigt at sætte folk i et register, så bør man undlade at oprette et register.

Jeg vil godt sige, jeg har været i tvivl om denne sag, jeg har lyttet virkelig intenst på det, som forvaltningen fremlagde, jeg synes, det var en god fremlæggelse.

Jeg synes også, det var nogle gode synspunkter, der kom for ikke at gøre det her. En af de gode begrundelser, der kom, det var, at det her i virkeligheden ikke ville gavne særlig meget, fordi de mennesker, der er involveret i det her samarbejde, de kender godt til hin enkelte konkrete person.

Så det at lave et register, det vil kun udvide adgangen til nogle, der måske kunne få adgang til de her registre, og som ikke har noget at bruge de her oplysninger til på fornuftig vis.

Så alt i alt så vil jeg sige, forvaltningen har ikke løftet den bevisbyrde, det er at forklare, at det her er virkelig strengt nødvendigt for, at vi kan komme videre i samarbejdet.

Så Venstre kan ikke støtte, at vi opretter registre.

Lars Rasmussen (A): Det har været lidt sjovt at sidde i udvalget og så bagefter komme herind, fordi i udvalget stemte det ene medlem af Enhedslisten imod hele dynen, og det andet medlem, socialborgmester Mikkel Warming, undlod at tage stilling til det her.

Så jeg kom egentlig herop for at spørge socialborgmester Mikkel Warming om, hvorfor forslaget skal udvandes med det her ændringsforslag 10 minutter, før vi skal behandle det, fordi det er det, der reelt er tale om.

Jeg er glad for, at Enhedslistens Gruppe trods alt støtter det meste i forslaget.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 2. runde.

Jens Nielsen (A): Vi synes, det vil være rimeligst at følge den indstilling, der er, hvorunder gruppe 1 og 2, niveau 1 og 2, også kan i sjældne tilfælde, og der beskrives jo i forvaltningens indstilling, det er tilfældet, hvis sagen giver anledning til frustration hos en af samarbejdspartnerne. Det kan f.eks.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

være svært for medarbejderne at sikre ledelsesmæssig koordination og inddragelse af alle relevante aktører.

Vi skal samtidig huske, at det her materiale ligger på ledelsesniveau, det ligger ikke hos den enkelte medarbejder, men det gør, at der er en koordination og også kan være en meget tidlig indsats for meget unge, der viser bekymrende adfærd.

Så derfor vil vi gerne fastholde vores forslag, der går på, at Borgerrepræsentationen godkender, at der oprettes et register for behandling af enkeltsager i SSP-regi.

Peter Schlüter (C): Vi konservative har forståelse for den bekymring, som Finn Rudaizky giver udtryk for. Der er jo altid grund til, at man tænker sig en ekstra gang om, før man opretter registre, som skal registrere folks, borgernes gøren og laden. Det er vi ikke et sekund uenige om. Her er der blot tale om et tilfælde, som på ingen måde kan komme op og krænke borgernes rettigheder, som vi opfatter den indstilling.

Derfor er vi også helt klare i spyttet: Vi følger den indstilling, som forvaltningen har forelagt os, og finder den rimelig og velbegrunder.

Så er der sådan set ikke mere at snakke om, andet end at det var jo også det, vi snakkede om i udvalget, det var det, vi var enige om stort set. Så der er vel ingen grund til at tærse langhalm på det.

Rikke Lauritzen (Ø): Nej men Peter Schlüter, nu kan der altså godt være forskellige fortolkninger af, hvornår borgernes rettigheder bliver krænket, kan jeg sige.

Til Lars Rasmussen, jeg kan godt forstå, du undrer dig, det er ikke så tit, man i denne sal ser partigrupper, som er uenige eller splittet på spørgsmål, tit har man klappet det af på gruppemøderne, og så stemmer man, som man har fået besked på.

Det her er ikke så nemt for os, fordi der er ingen tvivl om, at vi er 100 pct. enige i de principielle ting, vi synes, det er meget, meget farligt at begive sig ind i overgreb på de liberale frihedsrettigheder. Det synes vi som udgangspunkt, at en registrering eller overvågning af borgeren altid vil være.

Det er da heller ikke der, uenigheden ligger, uenigheden ligger i det her forslag, eller det oprindelige forslag fra socialforvaltningen. Eftersom jeg er en af hardlinerne, så kunne det godt være, jeg skal forklare hvorfor.

Det er meget, meget vigtigt, at man har formålet for øje, når man begynder at registrere sine borgere. Forvaltningens indstilling er forklaringen tosidet, i hvert fald sådan som jeg ser den, den ene er, at man for at få 3 instanser til at samarbejde i SSP-samarbejdet, til at arbejde sammen, bliver man nødt til at have skrevet ned, hvad der besluttes. Hmmm.

Det er så o.k., hvis det er så svært at få 3 voksne mennesker til at finde ud af at samarbejde, uden at det bliver skrevet ned, hvad der bliver besluttet, so be it.

Det kræver så, at man registrerer borgeren, og det er så der, jeg ikke synes, at argumentet holder stik. Det er ikke nok argument for mig til, at man begynder at registrere sine borgere.

Jeg er godt klar over, at der også kan være noget retssikkerhed i det her i forhold til, at der rent faktisk er notatpligt, og man kan søge aktindsigt osv., og det synes jeg altid, man skal, især hvis det er, at man som myndighed har en forvaltningsmæssig indgang til det i forhold til at tage ting fra borgeren, tage beslutning for borgeren osv.

Men det synes jeg bare ikke, at det der sker her, det er handleplaner, vi skal have lavet for unge mennesker, det her skulle gerne være noget, der sker i samarbejde med det unge menneske, og det er det. Ellers tror jeg, det er skide ligegyldigt – hov, undskyld – at det er ligegyldigt, hvis ikke man har den unge med i det her arbejde.

Men Khaled har stået og været meget klog omkring hele det her arbejde, det er også, fordi han ved faktisk, hvad det handler om. Det gør jeg, det må jeg jo indrømme, ikke så meget. Min overvejelse er rent principiel.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Jeg kan synes, at Enhedslistens ændringsforslag er en forbedring, fordi man dog går væk fra at registrere dem, som absolut ingenting har gjort og kun dem, der har gjort noget. Det er da altid en forbedring.

Men jeg håber, at det gav lidt klarhed, Lars Rasmussen, over, hvorfor Enhedslisten er meget splittet på denne sag. Men om ikke andet har vi i hvert fald forberedt os godt og har taget en grundig diskussion.

(Kort bemærkning).

Khaled Mustapha (Ø): Jeg tror, det i forhold til denne her sag er vigtigt at forstå, at når vi har at gøre med de her unge, som vi taler om, ca. 80 unge i Københavns Kommune, som har det rigtig, rigtig svært, og hvor den her ledergruppe skal sidde sammen, og så skal de oprette en sag, og så skal der tildeles økonomi osv. Derfor er det nødvendigt med et register.

Så skal man sige, hvad så hvis vi lader være med at gøre noget, det er det, vi har i dag. Altså vi har de her unge mennesker, der er ude på gaden, der er ude af deres skole osv., og alle sammen prøver sådan at hjælpe dem lidt, men der er ikke nogen samlet indsats.

Så kan man sige, jamen vi opretter et nyt register, jamen de her unge er registreret i forvejen hos politiet, dem fra 10-15, vi snakker om.

Vi kan også lade være, men hvad er konsekvensen, hvis vi ikke gør noget nu, konsekvensen er faktisk, at der kommer noget på deres rigtige straffeattest, når de bliver 15 år. Man er nødt til at sætte de her to ting over for hinanden og så sige, skal vi have den nye registerform, hvor vi har nogle unge i en periode og hjælper dem og laver en indsats og laver nogle fælles handleplaner, sådan at de ikke kommer galt af sted, når de er omkring de 15 og opefter.

Så det må den enkelte borgerrepræsentant selv afgøre her i dag i forhold til jeres samvittighed og moral. Jeg ved godt, Leslie, hvad det er, du er inde på, men vi har nogle unge, som vi ikke tager os af lige nu, og hvis vi ikke, der er nogen, der tager ansvar, så er det der, hvor vi er i øjeblikket. Det vil jeg synes er ærgerligt, at det har været igennem Borgerrepræsentationen, at man ikke har taget et ansvar i forhold til det.

Jeg tror ikke, at det her register kommer til at skade nogen, vi snakker om pædagoger og socialrådgivere osv. Det må man da også have en lille smule tillid til, en lille smule.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Så skal man huske med korte bemærkninger, at det er korte bemærkninger.

Peter Schlüter (C): Altså slå nu lige koldt vand i blodet. Der er jo ikke tale om en ordning her, som krænker folks retssikkerhed, der er jo ikke tale om at vi skal ud og lave socialforvaltningens hemmelige efterretningstjeneste, som skal registrere folks religiøse trosretninger og politiske overbevisning.

Der er tale om en meget kompleks situation, i og med at forskellige myndigheder, forvaltninger, faggrupper har brug for et værktøj til at kommunikere sammen om at hjælpe og forhåbentlig også redde nogle unge mennesker ud af et, hvad skal vi sige, skal vi ikke bare kalde det en skæv løbebane, og få dem på ret kurs igen. Det er der ikke noget hokuspokus i.

Finn Rudaizky (løsgænger) stillede forslag om at tilbagevise indstillingen til Socialudvalget

Socialdemokraterne stillede følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at Borgerrepræsentationen godkender, at der oprettes et register for behandling af enkeltsager i SSP-regi."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Enhedslisten stillede følgende underændringsforslag:

”Det foreslås, at niveau 1 (bekymringsager) ikke kan indgå i registeret.”

Det af Finn Rudaizky (løsgænger) stillede forslag om at tilbagevise indstillingen til Socialudvalget blev forkastet med 42 stemmer imod 3. 1. undlod.

For stemte: Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, C, F, O, V og 5 medlemmer af Ø (Mikkel Warming, Morten Kabell, Jens Kjær Christensen, Rikke Lauritzen og Khaled Mustapha).

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af Ø (Jette Gottlieb).

Det af Enhedslisten stillede underændringsforslag blev forkastet med 31 stemmer imod 16.

For stemte: Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A, B, C, F og O.

Det af Socialdemokraterne stillede ændringsforslag blev godkendt med 27 stemmer imod 18. 2 undlod.

For stemte: A, B, C, O og 1 medlem af Ø (Khaled Mustapha).

Imod stemte: F, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og 3 medlemmer af Ø (Jens Kjær Christensen, Rikke Lauritzen og Jette Gottlieb).

Følgende undlod at stemme: 2 medlemmer af Ø (Mikkel Warming og Morten Kabell).

Indstillingen var således bortfaldet.

=====

5) BR 455/07. Overholdelse af Socialforvaltningens budget 2007

Indstilling om,

1. at overholdelse af Socialforvaltningens budget 2007 søges sikret ved følgende besparelser,

- besparelse implementering af IT på selvejende institutioner

0,7 mio. kr.

- central pulje til væresteder for voksne med særlige behov 1,0 mio. kr.

- forskningspulje stofafhængige 1,0 mio. kr.

- besparelse administration 0,1 mio. kr.

- besparelse vedr. kompensation for ændret beboersammensætning 2,0 mio. kr.

- resterende besparelse op til 27,2 mio. kr. hentes via generel

- besparelse på 0,29 pct. af Socialforvaltningens budget 2007 11,8 mio. kr.

2. at Borgerrepræsentationen anmoder Socialudvalget om at gennemføre de af Borgerrepræsentationen vedtagne beslutninger i forbindelse med vedtagelse af budget 2007 vedr. etablering af en døgninstitution for kriminelle unge samt et værested for psykisk syge (BR 477/06), hvorefter der eksisterer et fortsat udekket finansieringsbehov på 10,6 mio. kr. (Det bemærkes, at driftsmæssige mindreforbrug som følge af forsinkelse eller udskydelse af projekter, som et udvalg har fået tilført midler til i forbin-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

delse med budgetvedtagelsen, som udgangspunkt bør tilfalde kommunens kasse, så Borgerrepræsentationen kan træffe beslutning om midlernes anvendelse), samt

3. at Borgerrepræsentationen anmoder Socialudvalget om at anvise dækning for det forventede merforbrug i 2007 på de efterspørgselsstyrede serviceområder, jf. indstillingen om forventet regnskab pr. august 2007.

(Socialudvalget)

Borgmester **Mikkel Warming**: Socialforvaltningens budget for 2007 ser ud til i augustprognosen at skride med ca. 27 mio. kr. Det skyldes 2 områder, hvor der er problemer, hjemmeplejen for handicappede og foranstaltninger for truede, for udsatte børn.

På begge områder er behovet voksende, og derfor skrider budgetterne. Det er områder begge to, som i parentes bemærket netop er blevet tildelt midler i budgettet for 2008, fordi det flertal har anerkendt, at der er et voksende behov, som betyder, at der skal tilføres flere midler, hvis serviceniveauet ikke skal falde drastisk.

På baggrund af en længere debat i Socialudvalget kom der flere forslag til, hvordan underskuddet i 2007 kan dækkes. Det svinger, som man vil kunne se, når man har læst ind indstillingen, fra de rene grønthøsterbesparelser på samtlige 27 mio. stort set, ansættelsesstop i forvaltningen, til meget konkrete forslag om at undlade aktiviteter og udskyde aktiviteter.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at for mig vil det være næsten ubærligt, og i parentes bemærket nærmest umuligt at gennemføre alle disse besparelser som rene grønthøsterbesparelser, hvor konsekvensen i praksis vil være ansættelsesstop. Det vil ikke kunne lade sig gøre uden voldsomme konsekvenser for brugerne, for ikke mindst de steder, hvor der er størst personaleudskiftning og størst sygefravær, altså der hvor der er mest behov for at kunne ansætte nye medarbejdere, det er f.eks. hjemmeplejen for handicappede og psykisk syge. Det er f.eks. ude på en række bosteder for handicappede og psykisk syge, og derfor vil konsekvensen af et ansættelsesstop just kunne mærkes de steder.

Et flertal i udvalget viste endog meget stor ansvarlighed ved at finde de manglende penge og vride hovederne for, hvordan det kunne ske uden at skære så meget i driften, servicen over for de mennesker, der har behov for hjælp og støtte fra socialforvaltningen.

Derfor blev forslaget fra et flertal i udvalget, at en række projekter skulle udsættes, f.eks. den vedtagne døgninstitution for unge kriminelle. Det gjorde, og det gør ondt, fordi det var et forslag, alle var enige om, da vi sidste år lavede en budgetaftale, men det var nødvendigt.

Derfor er det mildest talt ærgerligt for ikke at sige nærmest uansvarligt, at udvalgets indstilling bliver lavet om. Én ting er, hvis man politisk prioriterer, at man hellere vil skære i den daglige drift end at udsætte projekter, det er en politisk debat værd, som vi er meget klar på at tage.

Men at indstille et teknisk fix, og økonomiforvaltningen påstår, at penge på udsatte projekter skal i kommunekassen, det er simpelt hen for meget, for det er ikke rigtigt. Det er for det første altid et politisk valg, hvad man gør, når projekter af en hvilken som helst karakter bliver udsat.

For det andet, og det er værd at understrege, der findes ikke i denne sal særlige regler for projekter, der er en del af en budgetaftale. Der er de samme regler, som der er for alle aktiviteter, nemlig alle er vedtaget i forbindelse med budgetvedtagelsen, alle er politisk vedtagne. Der findes ikke særlige regler, sådan som økonomiforvaltningen af en eller anden grund skrev. Det er, hvis man mener det alvorligt, det er at sætte udvalgsstyret ud af kraft, det er at blæse på de politisk vedtagne beslutninger.

Jeg har intet imod en politisk debat om forskellige prioriteringer, det er fair nok at sige, at der er ting, man prioriterer så meget, at de skal gennemføres nu, og at det så har nogle andre konsekvenser, det er fair nok. Men at lave, jeg finder det ikke rimeligt med tekniske fix, som vi har set det i denne sag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

For et flertal af Socialudvalgets medlemmer handlede det om at finde de nødvendige besparelser, der gør mindst muligt ondt på de mennesker, vi har med at gøre for at overholde budgettet. Det er ansvarlighed.

Derfor skal jeg foreslå, at den oprindelige indstilling fra Socialudvalget vedtages i denne sal.

Thor Buch Grønlykke (A): Vores indgangsvinkel til denne sag har, skal jeg sige, været den samme i udvalget, som den er her og nu, og som det er blevet vedtaget i Økonomiudvalget stort set. Derfor kan vi støtte Økonomiudvalgets indstilling.

Jeg havde besluttet mig for at være meget moderat her, men jeg er nødt til at sige, at når man i forvejen er et år bagud med at realisere de tiltag, vi har fundet absolut nødvendige for at hjælpe unge kriminelle, noget som vi ser med avisoverskrifter faktisk med jævne mellemrum, at der er et kæmpebehov for, at vi så er så langt bagud med det, at vi er bagud med at forbedre vilkårene for de psykisk syge, som vi har vedtaget, og vi ikke har fået det gjort, og det faktisk er meget, meget skidt, og det er hr. borgmester Mikkel Warming ansvar at sørge for, at de her ting bliver realiseret.

At man så går skridtet videre og siger, ved I hvad, nu mangler vi nogle penge, nu udskyder vi det yderligere. Det har vi ikke villet være med til i Socialdemokraterne, og det er baggrunden for vores indstilling.

Margrethe Wivel (B): Ja, det gjorde faktisk rigtig ondt at være med til at udsætte beslutningen om etablering af døgninstitutionen. Vi var selv i Det Radikale Venstre med til at beslutte, at den skulle laves, og vi synes ikke, det var hensigt at udsætte den. Men vi syntes på det tidspunkt trods alt, det gjorde mindre ondt at udsætte en drift end at gå ind og lave generelle besparelser.

Det har så siden vist sig, at man mener, det skal tilbagefalde kommunekassen, såfremt man udsætter ting, der er vedtaget i budgettet, hvorefter socialborgmester Mikkel Warming siger, det er der ikke særlige regler for. Det er der måske ikke, men i Det Radikale Venstre synes vi alligevel, at skal aftaler, der er indgået i budgettet, laves om, skal de parter, der har været med i budgettet, være med til at lave dem om. Det har de ikke været her, og derfor har vi forståelse for, at så må vi overholde en aftale vedtaget i budgettet.

Finn Rudaizky (U): Der er meget fornuft i det, som borgmester Mikkel Warming har sagt om at fastholde den oprindelige indstilling. Det vil af de grunde, som allerede er benævnt heroppe, være det rigtige efter mit skøn.

Jeg synes godt, man kan arbejde en lille smule videre på, om ikke i dag, så måske ved andre lejligheder, nemlig det forhold, som Mikkel Warming nævner, nemlig spørgsmålet om udvalgsstyret er sat ud af kraft. Jeg synes, det er meget relevant, og det gælder på mange områder, og det gælder i hvert fald for Socialudvalget på 2 væsentlige områder her inden for det sidste stykke tid, hvor partier er med til at vedtage noget i udvalget efter lange og indgående drøftelser, og så kan man slet ikke regne med de aftaler, der bliver lavet i udvalget, fordi det bliver bestemt åbenbart, hvad der skal stemmes oprindeligt siden hen.

Det giver altså det spørgsmål, fordi det er især SF's medlem i udvalget, som desværre ikke er her i dag, men som jeg er nødt til at sige, at det er på grundlag af bl.a. SF's medlem i udvalget, at vi har drøftet sundhedsrummet og har lavet en aftale i udvalget, som vi bagefter måtte lave om efter vedtagelsen.

Det er på grundlag af SF's medlem i udvalget og nu også i det Det Radikale Venstres medlem, at vi har de her situationer, hvor man forhandler sig frem i udvalget til nogle løsninger, som bagefter bliver lavet fuldstændig om.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Jeg siger ikke, at man ikke kan ændre mening, jeg siger heller ikke, at man kan få et pålæg fra sin gruppe om, at vi stemmer alligevel anderledes, der kan være mange gode forhold for det. Men jeg synes, at det efterhånden er blevet nærmere reglen end undtagelsen.

Jeg vil i hvert fald opfordre, uden at jeg på nogen måde skal blande mig i personvalg, men de enkelte partier der om de skulle overveje, om det nu er de rigtige repræsentanter, de har fået sat ind i de pågældende udvalg, om de nu har de rigtige signaler og de rigtige beføjelser med hjemmefra, således at vi ikke behøver at spille mange, mange timer på noget, som absolut er en irrelevant debat.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Borgmester Mikkel Warming.. undskyld, Camilla Burgwald har bedt om ordet i 1. runde.

Camilla Burgwald (F): Undskyld, borgmester Mikkel Warming. Det var bare lige for at præcisere, at SF selvfølgelig lige præcis har det medlem af Socialudvalget, som SF skal have. For at bakke op om den udlægning, Margrethe Wivel gav af, at når man indgår et budget, sidste år var det et bredt budget på lige præcis den beslutning, så må det nødvendigvis også være alle parter, der skal være med til at omgøre den, hvis den skal gøres det, og det har ikke været tilfældet i denne sag. Så er den så landet, som den er landet.

Borgmester **Mikkel Warming**: 2 ting, måske 3. For det første, det er ærlig snak, som Thor Grønlykke kommer med, og der er vi så uenige i, hvordan vi kan prioritere tingene, ikke i at en døgninstitution for unge kriminelle ikke er både vigtig og nødvendig, for det er vi enige om, og det var derfor, vi lavede en fælles aftale om det, hele Borgerrepræsentationen stort set.

Men hvad er så vigtigst i en situation, hvor vi skal finde pengene, hvordan gør vi så det bedst muligt. Gør vi så det at udskyde noget, som af en række andre grunde er forsinket lidt mere, eller gør vi det ved at skære i den daglige drift, som kommer til at ramme meget skævt og primært kan risikere at ramme nogle af de områder, hvor der er størst personaleudskiftning og størst problemer med at fastholde personalet. Det er vi uenige om, og det er en fair nok diskussion.

Det der er dybt, dybt problematisk i denne sag det er de argumenter, der er blevet brugt fra økonomiforvaltningens side i den indstilling, der ligger, hvor man siger, at det her det er sådan, at projekter, der ligger i en budgetaftale, hvis de bliver udsat, så går pengene i kommunekassen. Det er simpelt hen ikke rigtigt.

Det er rigtigt, at man ikke automatisk kan forvente at få overført mindreforbrug på drifts- og anlægsbudgetter, der er jo ikke nogen fast regel, der siger, at der ikke kan ske nogen overførsel. Det er en politisk beslutning, som det altid er, det er derfor, denne sags selvfølgelig er blevet forelagt Økonomiudvalg og Borgerrepræsentation.

Så vil jeg også sige, det er ikke sådan, at der er særlige regler for de ting, der ligger i en budgetaftale, alt hvad vi har lavet, alt hvad der indgår i budgettet for Københavns Kommune 2007 og 08 og 09, i hvert fald 07 og 08, de er vedtaget i denne sal, de er vedtaget i denne sal. Der er ikke en særlig ting, der handler om, hvad der ligger i en budgetaftale. Det er ikke rimeligt, det er ikke ærligt at påstå det modsatte. Det er at komme med et teknisk fix for at løse politiske problemer, og det er ikke rimeligt.

Det er o.k. at skifte holdning, det er o.k. at have andre prioriteringer, det kan vi diskutere åbent, men at lave tekniske fix det er simpelt hen ikke rimeligt.

Så en sidste ting til Camilla Burgwald først og fremmest, som siger – også lidt Margrethe Wivel – der var jo en budgetaftale, den skal alle parter være enige i, når man laver tingene om. Se, udmøntningen, erindrer jeg meget tydeligt, var noget, som lå i udvalgene, udmøntningen var noget, et flertal kunne beslutte, det var ikke noget, alle 7 partier skulle være enige om, det var faktisk Socialdemokraterne, der insisterede på just den passus i budgetaftalen. Der var det simpelt hen ikke rigtigt at sige, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

det er noget, alle skal være enige om, hvis man ændrer nogle ting i, hvordan man udmønter budgetaftalen.

For at tage et eksempel, senere på dagsordenen i dag har vi, at det, der i budgetaftalen for 2007 hed Byforum, nu hedder Mit København og er blevet en eller anden kommunalt sponsoreret datingsite, det er ikke noget, vi som Enhedsliste, der er en del af den budgetaftale, der finansierer det projekt, er blevet involveret i overhovedet.

(Kort bemærkning).

Finn Rudaizky (UP): Der var ingen overraskelse i, at Camilla Burgwald naturligvis bakkede sin partifælle Frank Hedegaard op. Jeg synes også, det er hyggeligt at sidde med Frank Hedegaard i det pågældende udvalg.

Men jeg vil gerne have lov til at sige, om det var også et udtryk for, at Camilla Burgwald og SF rent faktisk mener, at det er befordrende for udvalgsstyret gang på gang at træffe beslutninger i udvalget, hvorefter de bliver lavet om, når de kommer her i Borgerrepræsentationen, eller om det er således, at SF vil overveje at stemme holdningerne af, således at det kun er i få tilfælde, at man ligesom afviger fra det, der er udvalgsstyrets intentioner, og det, som der bliver brugt lang tid på i udvalget.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

”Det foreslås, at Borgerrepræsentationen vedtager Socialudvalgets beslutning.”

Det af Enhedslisten stillede ændringsforslag blev forkastet med 27 stemmer imod 20.

For stemte: C, D, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A, B og F.

Indstillingen blev herefter godkendt med 27 stemmer imod 20.

For stemte: A, B og F.

Imod stemte: C, D, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

6) BR 442/07. Tilbagebetaling af lån til dækning af merforbrug i regnskab 2006

Indstilling om,

1. at tilbagebetaling af lånet i 2008-2010 finansieres ved en generel besparelse på budgettet på 0,2 pct. Det præciseres, at tilbagebetalingen fordeles på de bevillinger og funktioner, som er angivet i vedlagte tabel.

(Socialudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

7) BR 465/07. Arkitektkonkurrence om Kløvermarken

Indstilling om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

1. at der i samarbejde med grundejeren af Kløverparken udskrives en arkitektkonkurrence om en strukturplan for Kløvermarkskvarteret og en plan for udformning af bygninger, byrum og idrætsfaciliteter på Kløvermarken og en del af Kløverparken, samt

2. at der afsættes op til 2 mio. kr. til arkitektkonkurrencen på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, ordinær drift, funktion 6.45.51.1. (Sekretariat og Forvaltning). Kommunens andel af finansiering af konkurrencen finansieres ved salget af Kløvermarken. Indtil salget af grunden er sket, mellemfinansieres beløbet over Teknik- og Miljøforvaltningens bevilling Ordinær Drift, funktion 6.45.51.1. (sekretariater og forvaltning).

Det bemærkes, at der ikke planlægges byggeri i Kløvermarkskvarterets kolonihaveområde, jf. område 1 i startredegyrelsens definition af Kløvermarkskvarteret, side 9.

(Teknik- og Miljøudvalget, Kultur- og Fritidsudvalget og Økonomiudvalget)(Standsningsret)

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Morten Kabell, Martin Geertsen, Pia Allerslev, Karin Storgaard og Jens Kjær Christensen har i Teknik- og Miljøudvalget og i Kultur- og Fritidsudvalget benyttet sig af deres standsningsret til at få sagen indbragt for Borgerrepræsentationen.

Morten Kabell (Ø): Det kan være fint at afholde arkitektkonkurrencer, hvor man får gode ideer. Det kan også være fint nok at udstikke en masse retningslinjer for disse arkitektkonkurrencer på forhånd.

Men i Enhedslisten undrer vi os alligevel en del over det forslag, der ligger. Hvorfor så bundet en arkitektkonkurrence, hvorfor ikke åbne op for flere muligheder, således at man kunne få flere gode ideer, flere kreative løsninger på de problemer, som man åbenbart mener, der er på det nordøstlige Amager? Hvorfor ikke give flere muligheder for, at trafikproblemerne kan blive løst, at man kan løse strukturproblemerne generelt i området osv. derudaf?

Vi ser gerne, at man netop åbner for de flere muligheder. En af de måder, man kan gøre det på, det er ved at give mulighed for, at man også kan deltage i arkitektkonkurrencen med bidrag, hvor man ikke bebygger selve Kløvermarken, men bare kommer med øvrige strukturforslag, hvor man i det hele taget kigger på hele området Nordøstamager betydeligt mere frit, betydelig mere uhildet end det, som forslaget i øjeblikket lægger op til.

Derfor vil jeg godt stille det ændringsforslag, som også er afleveret, at bidrag til arkitektkonkurrencen også kan ske uden bebyggelse af selve Kløvermarken. Hvis det falder, vil vi selvfølgelig stemme imod selve forslaget.

Lars Dueholm (V): Det er jo ikke første gang, vi hører om Kløvermarken, det er ikke første gang, vi hører om byggeri på Kløvermarken, og det er jo også langt fra første gang, vi hører om billige boliger på Kløvermarken.

Når man ser de betingelser, som er opstillet i indstillingen i dag omkring arkitektkonkurrencen, kunne man sådan set umiddelbart godt tro, at den hellige grav var velforvaret. Men dem som har en korttidshukommelse, ikke engang en langtidshukommelse, men blot en korttidshukommelse, vil kunne huske, at der fra teknik- og miljøforvaltningen ligger en startredegyrelse, hvoraf det fremgår, at der ikke kan bygges det nødvendige byggeri på Kløvermarken, såfremt man ønsker den nuværende brug af boldbanerne bevaret.

Forvaltningen pegede i startredegyrelsen på 2 alternative løsningsmuligheder, det ene var at lave alle banerne på Kløvermarken om til kunststofbaner. Jeg tror, der er bred enighed i Borgerrepræsentationen om, at de penge har vi ikke. Nogle af os kunne godt have lyst til at bruge dem, men vi har dem ikke. Det andet løsningsforslag fra forvaltningen var så, at nogle af boldbanerne skulle flyttes til det, der i dag hedder noget så smukt som Lossepladsvej.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Vi kan derfor fra Venstres side ikke støtte en arkitektkonkurrence om Kløvermarken, vi kan ikke støtte en arkitektkonkurrence, hvor man udskriver en konkurrence om et uladssiggørligt byggeri jf. forvaltningen. Det vil ganske simpelt være spild af penge.

Winnie Berndtson (U): Jeg kan tilføje til Lars Dueholm, at det bliver heller ikke sidste gang, vi diskuterer Kløvermarken.

Jeg har bare et enkelt spørgsmål, man kender jo mine synspunkter på Kløvermarken. Jeg synes, det her er et totalt spild af penge, man må jo sætte sig ned og finde ud af, hvad man vil, det her det får man ikke noget nyt ud af med de betingelser, der er lagt ind.

Men i konkurrencebetingelserne har man forestillet sig, at der indgår en formulering, der hedder, ”at der i overensstemmelse med aftalen i budget 2007 skal indpasses et betydeligt indslag af billige boliger på Kløvermarken, og det er et mål, at der allerede i 1. etape kan bygges et væsentligt antal billige boliger.”

Indtil nu har hverken borgmester Klaus Bondam eller for den sags skyld overborgmester Ritt Bjerregaard været særligt villige til at nærme sig, hvad et betydeligt antal er. Så nu vil jeg spørge igen, fordi i min optik er et betydeligt antal billige boliger i sådan et byggeri i hvert fald mere end 50 pct., altså det er i hvert fald mere end halvdelen af de her boliger, der skal være billige boliger, hvis man skal tale om, at der er et betydeligt indslag af billige boliger.

Så jeg vil bare gerne høre, hvad det er, man beder dem, der har lyst til at deltage i denne konkurrence, om at byde ind med.

Karin Storgaard (O): Det kan da godt undre, at der ikke er nogen fra A, B og F på talerstolen, ikke endnu, men det kan de jo nå at komme. Men man synes måske ikke, det er så vigtig en sag, eller også så regner man med, at sagen allerede er afgjort, men det skal man nok ikke tro, sagen er langt fra afgjort.

Jeg synes, det er meget kedeligt, at man bliver ved at ville lave byggeri på Kløvermarken. Der har været mange diskussioner om det både i udvalget, men også tidligere her i salen.

Det er også kedeligt, at man har så travlt, at man slet ikke kan vente, at man bare vil smide 2 mio. kr. ud af vinduet. Borgmesteren har jo på et tidspunkt givet udtryk for, at man ikke havde tid til at vente på lovgivningen om almene boliger og heller ikke muligheden for krydssuspendering. Jeg ved ikke, hvorfor man har så travlt.

Det er også ligesom om, man glemmer at lytte til, hvad det er, der er blevet sagt fra området derude. I øvrigt så er der da en meget interessant artikel, der har været i Arkitekten for et par måneder siden i sommer, hvor Akademirådets formand, Christine Jensen, sendte et åbent brev til overborgmester Ritt Bjerregaard. Jeg vil tillade mig at citere nogle enkelte afsnit fra artiklen i bladet. Det starter med:

”Københavns Kommune har ved startredegørelsen af 26. april 2007 påbegyndt en planproces, hvor offentlige grønne arealer skal konverteres til byggegrunde.”

Konverteres til byggegrunde, er det det, vi vil? De grønne områder skal da være byggegrunde, skal der være byggeri alle vegne på de grønne områder?

Jeg synes også på et tidspunkt, jeg hørte overborgmesteren nævne, at vi havde for mange grønne områder, det håber jeg må have været en talefejl.

Men videre i artiklen står der:

”Kløvermarken er i dag et fodboldlandskab, efter dansk standard et af de alt for få grønne sportsarealer i København, men Kløvermarken er også et helt særligt landskab med vidder, horisonter og en synlig københavnsk profil. Åbne landskaber og frie horisonter så tæt på en europæisk storby er sjældne, men ikke desto mindre en markant træk ved Københavns egenart.

Hvis man bygger omkring et landskab, reduceres det til en simpel grønnegård. Dermed privatiseres et af byens kollektive grønne åndehuller i København.”

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Derfor er det jo klart, at Akademirådet slutter deres indlæg med, at de vil fraråde det fremlagte udspil om at bebygge rundt om Kløvermarken.

Jeg har indtryk af, at et flertal herinde i Borgerrepræsentationen har det indtryk, at hvis man bare lader som ingenting og bare kører videre og gør, som det passer en, uanset om regeringen har sagt noget andet, så tror man nok, at så går det igennem på et eller andet tidspunkt. Men jeg tror ikke, at man skal regne det her projekt for, at det bare går igennem på et eller andet tidspunkt. Der har været mange protester, og det er der stadig, selv om der er lidt stille om det.

Så når jeg har sagt det, så ligger det også ganske klart, at Dansk Folkeparti ikke kan være med til det her forslag.

Borgmester Klaus Bondam: Tak for det.

Man skal være varsom med, hvad man gør i denne sag, når Dansk Folkeparti lytter på. Det var sådan set af ren og skær høflighed, at jeg ville lade dem, der havde standset sagen, komme på talerstolen, før jeg selv tillod mig at tage ordet, men det var åbenbart en upassende ydmyghed at vise, den blev i hvert fald taget ilde op. Men sådan er det.

Jeg skal starte med at sige, at Det Radikale Venstre gerne vil være med til at bygge på Kløvermarken, og det vil vi, fordi det er det, vi har tilsluttet os i budget 2007, der har vi nemlig skrevet under på sammen med store dele af forsamlingen her, at Kløvermarken skal udvikles til et kombineret fritids- og boligområde med høj arkitektonisk og rekreativ kvalitet med en alsidig befolknings- og bolig-sammensætning, herunder et betydeligt indslag af billige boliger.

Så det er derfor, at vi fortsat gerne vil bygge på Kløvermarken.

Så spørger Winnie Berndtson om, hvad et betydeligt antal er. Jo, vi har jo diskuteret billige boliger mange gange, og det kommer vi sikkert også til i de kommende år. Et er jo i hvert fald sikkert, og det er, at vi ikke kan få lov til at sælge grundene til en pris, der muliggør, at vi kan skabe billige boliger ad den vej, det har vi også svært ved via den almene sektor, det var der mange indslag om i Nyhederne i efterårsferien.

Men alligevel er det lykkedes os just på Karens Minde i dialog med Fonden til Billige Boliger eller gennem Fonden til Billige Boliger at etablere eller sætte gang i de første billige boliger. Hvis jeg lige husker på stående fod, så er det 38 boliger, der bliver lavet derude, hvoraf de 12 er billige boliger.

Jeg er sproglig student, så jeg kan ikke sådan lige lave en division oppe i hovedet, men det er måske sådan, hvad man nogenlunde kan sige, jamen det er et betydeligt antal rent procentuelt. Det er jeg sikker på, at Winnie Berndtson, sagt med al respekt, langt hurtigere end jeg kan regne ud, hvad det så kan blive til. Men det vil jeg da sige sådan helt umiddelbart, at det er da, hvad jeg kunne forestille mig ved et betydeligt antal.

Nå men når det er sagt, så vil jeg sige, at i Det Radikale Venstre glæder os over, at vi skal i gang med, hvad vi synes er en visionær planlægning af det her unikke område i København, hvor vi gerne vil tage udgangspunkt i den startredegerelse, som vi tidligere har truffet en beslutning om.

Vi får nu en chance for at få belyst mulighederne for at bygge by i Kløvermarkskvarteret med respekt for områdets værdier, i samklang med naboområderne Christianshavn, Voldanlægget, Holmbladsgade kvarter, erhvervsområderne ved Strandlodsvej og ikke mindst vandet.

Vi skal tage udgangspunkt i, at Kløvermarken skal udvikles som et visionært kombineret fritids- og boligområde med høj arkitektonisk og rekreativ kvalitet baseret på målsætningerne, som jeg nævnte før, fra budget 2007.

Derudover skal vi selvfølgelig også lave denne her udvikling i forlængelse af de byudviklingsmæssige intentioner, der ligger i startredegerelsen.

Vi synes, det er spændende temaer, der lægges op til, bevægelse, idræt, energi og miljømæssigt bæredygtige løsninger, mangfoldighed med et bredt udbud af boliger, herunder også billige boliger.

Vi tror, at de her tanker kan være med til at skabe en helt unik identitet for det her kvarter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

Der skal som i al anden byudvikling i de her år i København fokuseres på bylivet, vi skal i særdeleshed her sikre en sammenhæng mellem rekreation, idræt og bymiljø, mulighederne for at indpasse en folkeskole, flere daginstitutioner skal belyses og evt. kombineres med en udbygning af indendørs idrætsfaciliteter.

Der skal endvidere indpasses lokalcenter og andre publikumsorienterede virksomheder i bebyggelse.

Vi får en mulighed for at se kvarteret i en større sammenhæng, og det er måske nok det væsentligste for os, i form af en strukturplan at gå i detaljen med en bebyggelsesplan, der skal vise, hvordan vi kan kombinere idræt og boliger samt et bud på, hvordan området skal udbygges.

Personligt som miljø- og teknikborgmester så glæder jeg mig også over, at vi i denne sag har en fælles interesse med en anden stor grundejer, nemlig Skanska, og vi i fællesskab vil arbejde for at få denne sag bedst muligt belyst.

Så med andre ord så giver den her vedtagelse af den her indstilling os mulighed for at skabe det, synes vi, bedst mulige grundlag for planlægningen og for at bygge by på dette attraktive sted. Den mulighed synes vi ikke, at vi skal lade gå fra os.

Lars Dueholm (V): Jeg er også sproglig student, men 12 ud af 38, det er jo ca. en tredjedel. Så har vi endelig fået at vide, hvad et betydeligt antal billige boliger det er.

Det næste spørgsmål, som kunne være interessant at få belyst her i dag, er, hvad der menes med billige boliger. Der har jo tidligere, specielt omkring Karens Minde, været en debat her i salen omkring, hvorvidt de boliger nu levede op til definitionen som billige boliger.

Jeg vil da meget gerne spørge overborgmesteren eller den politiske ordfører, såfremt overborgmesteren føler sig mere tryk ved det, om at svare på, hvad vil definitionen være på billige boliger på Kløvermarken.

Winnie Berndtson (U): Jamen det antal, der er sat på nu, jeg synes, vi skal være lidt large og bruge runde tal, så lad os bare sige 30 pct. Men lad os sende det klare signal så, at man skal ikke komme med noget som helst bud i den her arkitektkonkurrence, hvis ikke mindst 30 pct. af de boliger, der skal bygges, er billige boliger, forstået som boliger, der koster 5.000 kr. om måneden i husleje.

Karin Storgaard (O): Ja, det er jo ingen hemmelighed desværre, at borgmester Klaus Bondam og De Radikale vil bygge på Kløvermarken. Men det gør det jo ikke bedre, at man siger, det har man skrevet under på, og det var til budgetforhandlingerne 2007. Det synes jeg bestemt ikke gør det bedre.

Jeg synes, det er sørgeligt at konstatere, at borgmesteren ikke er blevet klogere og dermed heller ikke De Radikale, og det gælder åbenbart så også Socialdemokraterne, og SF siger ikke rigtigt noget i sagen, jeg ved ikke, om de har fået vredet armen om på ryggen, eller hvad søren, der er sket.

Når borgmester Klaus Bondam så henviser til, at der på Karens Minde er bygget 12 billige boliger, ja, ja, det er vel nok mange boliger, der er bygget ud af 5.000, der er lang vej endnu til at nå de 5.000, som overborgmesteren mener, der skal bygges. De 12 billige boliger derude det var jo 38, men det var jo meningen, der skulle være betydeligt flere, så det blev jo ikke som det, man havde regnet med.

Når jeg nu står og ser på tegningerne ude fra Kløvermarken og ser, hvordan byggeriet kommer til at se ud, så er det altså trist, fordi hele det grønne område, det særpræg, det har, det forsvinder. Jeg forstår overhovedet ikke, at man kan være med til at ødelægge byen på den måde.

Jeg synes, at det, der bliver nævnt om, at der kan foregå mange spændende aktiviteter, der er ikke grænser for den ting, der kan være der, og i forbindelse med byggeriet skal der også være nogle centre osv. Jamen hvordan i alverden har borgmesteren tænkt sig, der skal være plads til det, hvordan i alverden kan der være plads til det, så stort er området jo altså heller ikke, når man vil bygge alle de ting,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

og det er sådan et dejligt område derude. Jeg ved ikke, om borgmesteren har været derude for nylig eller aldrig kommer derude.

Jeg vil også gerne ligesom både Lars Dueholm og Winnie Berndtson, efterspørge, hvor mange billige boliger er det i det hele taget, man påtænker at bygge derude?

Anne Vang (A): Karin Storgaard ærgrer sig heroppe over, at der kun skal bygges 12 billige boliger på Karens Minde. Så er det jo en dejlig dag for Karin Storgaard, skulle man tro, hvor vi sætter gang i arbejdet med op mod 500 ekstra billige boliger i sager, som kommer senere på dagsordenen.

Det må jo være en fantastisk dag for alle de partier, som mener, at der skal bygges billige boliger her i byen, og som synes, at vi er kommet et stykke vej med de 12, men at vi bestemte ikke er kommet langt nok. Det er i virkeligheden også det, Kløvermarken handler om, vi har brug for billige boliger her i byen, og det skal ske i samspil med idrætsliv.

Så stiller Lars Dueholm så det spørgsmål, jamen hvad er en billig bolig. Nu har partiet Venstre ikke stemt for voldsomt mange af de sager, hvor der indgik billige boliger her i Borgerrepræsentationen, men den første sag, som handlede om planen for de billige boliger, om et ønske om, at vi i Borgerrepræsentationen ønskede billige boliger og en tilkendegivelse af, at vi opfattede en billig bolig som en bolig, der koster 5.000 kr. om måneden i 2005-priser, ja, den indstilling stemte partiet Venstre faktisk for. Det holder vi naturligvis fast i, at en billig bolig er en bolig, der koster 5.000 kr. om måneden i 2005-priser. Vi er meget trygge i Socialdemokratiet ved det koncept, som Fonden for Billige Boliger har afprøvet på Karens Minde, og vi glæder os til, at der kommer flere sager.

Vi glæder os også meget til, at Kløvermarken bliver en realitet. I den her sag skal det ikke være nogen hemmelighed, at vi sådan set ikke synes, at en arkitektkonkurrence var nødvendig, nu samarbejder vi med nogle partier, der synes, det var nødvendigt, og så må vi jo indgå et kompromis her. Vi hæfter os ved, at det ikke går voldsomt ud over tidsplanen, at vi heldigvis allerede om få år kan gå i gang med også at få billige boliger på Kløvermarken.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg tror, Lars Dueholm har bestemt sig for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lars Dueholm (V): Jamen så har vi fået en del af det afklaret, det er den månedlige pris på sådan en billig bolig, det er så 5.000 kr. i 2005-priser, og det er jo til at slå op i sådan et statistisk årsværk, hvor meget det så er i dag, eller når Kløvermarken engang bliver bebygget.

Men Anne Vang mangler at svare på flere ting i den forbindelse. Nu er det jo sådan, at Karens Minde lavede man bl.a. som andelsboliger, og man kunne levende forestille sig, at man også lavede andelsboliger på Kløvermarken. Jeg vil derfor gerne spørge Anne Vang, hvorvidt der oven i denne månedlige pris på 5.000 kr. i 2005-priser vil være mulighed for, at de, der flytter ind derude, også skal betale en andel, eller skal forrentningen af andelen så være med i de 5.000 kr. i 2005-priser.

Dernæst så vil jeg gerne høre størrelsen på en sådan billig bolig, hvis man nu havde lyst til at komme med et forslag, skal man jo vide, hvad det er for nogle betingelser, man skal leve op til.

Sidst, men ikke mindst, så er der også spørgsmålet om den nærmere indretning af boligerne. Der har jo tidligere været nogle, som sikkert i illoyalt skræmmebilledtegneri har været ude og sige, der hverken er køkken eller bad eller alt muligt andet, så det vil jeg da også godt lige høre noget om, hvilke krav der nu stilles til den nærmere udformning af disse billige boliger.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

Karin Storgaard (O): Det er skuffende at konstatere, at Socialdemokraterne, ordføreren Anne Vang, ikke har forstået spor af alvoren i det her, men bare taler om, at nu kommer der flere billige boliger andre steder senere på dagsordenen, og det er virkelig så vidunderligt alt sammen.

Men der er da én ting, som både Anne Vang og Socialdemokraterne har glemt, det er da, at man skulle vente på lovgivningen, hvorfor skal vi betale 2 mio. kr. her, så længe man ikke har lavet lovgivningen om, det synes jeg er fuldstændig tåbeligt. Kan vi ikke bruge pengene til bedre ting her.

Så er det jo rigtigt, som Lars Dueholm gør opmærksom på, at der mangler jo en frygtelig masse oplysninger i denne her sag, det ved jeg ikke, hvornår vi får, men det ser ikke ud til, at vi får det i dag.

Så vil jeg bare lige til sidst gøre opmærksom på, at Dansk Folkeparti selvfølgelig er med på at videreføre protokolbemærkningen fra udvalget.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Både jeg og resten af Socialdemokraterne er fuldt ud klar over alvoren i den her sag, det er et meget, meget alvorligt problem for København, hvis almindelige mennesker ikke kan bo i byen, det er et alvorligt problem for vores arbejdskraftudbud, hvis vi ikke har mennesker til at varetage de jobs, der ligger i den offentlige sektor, fordi man ikke kan bo i byen med en sådan indkomst. Det er et alvorligt problem for byens sammenhængskraft, hvis der ikke er nogen almindelige mennesker, der kan bo i byen. Så det er vi fuldt ud klar over, at det er et alvorligt problem.

Man kan spørge sig selv, om de andre partier i lige så høj grad er klar over det.

Så stiller Lars Dueholm en række spørgsmål, som jeg måske har lidt svært ved at se relevansen af i forbindelse med en arkitektkonkurrence, men som jeg håber, jeg alligevel kan få lov til at svare på.

Det første handler om indskud, der kan blive tale om, der vil blive tale om et indskud, ligesom det i øvrigt er gængs praksis, når man køber en bolig på markedet i dag. Det indskud vil have størrelsesordenen 85.000 kr.

Så er der et spørgsmål om størrelsen på boligen, hvis boligen koster 5.000 kr. om måneden, så vil størrelsen være 85 kvadratmeter. I Socialdemokratiet synes vi, at billig bolig-konceptet naturligvis skal indeholde den fleksibilitet, der gør, at man siger, nå men hvad koster en kvadratmeter så, hvis man siger, at 85 kvadratmeter koster 5.000 kr. om måneden, jamen så en bolig, der koster lidt mindre og er lidt mindre også, er det også en billig bolig tilsvarende en bolig, der er lidt større og koster lidt mere, også en billig bolig.

Så til sidst i forbindelse med køkken og bad, ja, det vil der naturligvis være, der vil være bad og gulv osv., og det man selv vil skulle installere og sådan noget som skillevægge.

I øvrigt kan man gå ind på fondens hjemmeside og læse alt det her.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg forstår, at der har været en lille snak tidligere på aftenen, hvor jeg ikke selv kunne være til stede med gruppeformændene om nogle enkelte af forslagene, om man kunne stille dem, når det var noget, man havde snakket om på tidligere tidspunkter her i salen.

Der var en opfattelse af, at det kunne man godt, men at man i øvrigt ikke skulle gentage det, som havde været gentaget adskillige gange. Det forekommer mig, at vi er ved at komme lidt langt ud i forhold til det forslag, som vi behandler her i dag.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Nå men når nu Anne Vang henviser til fondens hjemmeside, så må jeg lige gøre opmærksom på, som jeg har gjort utallige gange før, at det er altså ikke alt, der står på hjemmesiden.

Der har været nedsat nogle styregrupper, de er ophørt, og der har så været nogle referater fra styregrupperne, nu er der så kommet noget, der hedder projektråd, og der ligger desværre ikke nogen re-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

ferater endnu, men direktør Claus Juul har lovet, at de ville fremkomme, så det glæder jeg mig da til at se.

Så synes jeg, det er lidt underligt, at man kun ser på tingene ensidigt og siger, jamen det er alvorligt, og hvis der ikke er boliger til bestemte grupper her i byen, jamen det vil sige, man tilsidesætter lovgivningen fuldstændig, bare man kan gøre, hvad man vil, så er man fuldstændig ligeglads med, at der er en lovgivning, der skal overholdes. Det synes jeg da er værd at lægge mærke til, at Socialdemokraterne har den holdning. Det synes jeg er meget skuffende.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så er der en kort bemærkning til Lars Dueholm, og så går vi over til talerrækken.

(Kort bemærkning).

Lars Dueholm (V): Jeg synes faktisk, at det, jeg siger, er meget relevant, men det er der nok ikke nogen hemmelighed i. Grunden til at jeg synes, det er så relevant, det er, at vi jo i dag skal tage stilling til, hvorvidt der skal udskrives en arkitektkonkurrence på visse nærmere betingelser. Disse nærmere betingelser synes jeg, det er meget vigtigt at få belyst i dag, når man nu ønsker at lægge disse begrænsninger ned over arkitekterne.

Anne Vang oplyser, at der ud over den månedlige ydelse vil kunne forekomme et indskud, og Anne Vang nævnte så et indskud, som når man almindeligvis køber en bolig, jeg går ud fra, at Anne Vang mente, når man almindeligvis lejer en bolig, f.eks. i den almene sektor. Der nævner Anne Vang så et beløb på op til 85.000 kr.

Nu er det jo sådan, at hvis man kigger efter lovgivningen omkring leje af boliger, så er det sådan, at man maksimalt kan blive opkrævet et depositum på 3 måneders leje, og herudover kan blive afkrævet en forudbetaling af leje på 3 måneder. 3 plus 3 giver 6, 6 gange 5.000 kr. i 2005-kroner giver 30.000 kr. Det vil sige, skal vi så slå lidt af og sige, det er måske 35 eller 40 i nutidens kroner, eller når vi engang bliver færdige på Kløvermarken.

Så det, man altså vil gøre her, det er ikke boliger til 5.000 kr. i 2005-priser, næh, der skal i hvert fald lægges ca. halvdelen af det kontante indskud oveni som noget, man i øvrigt ikke almindeligvis skulle betale. Og så har jeg altså svært ved at se, hvorfor denne arkitektkonkurrence skal udskrives med betegnelsen billige boliger, det skulle snart være halvdyre eller kvartbillige boliger.

Borgmester **Klaus Bondam**: Ja tak. Nu skal vi jo huske på, at det her dagsordenspunkt er en standsningssag og handler om arkitektkonkurrence på Kløvermarken. Alligevel er det nu meget beskæmmende og trist, at vi nu her i år 2 stadig væk bliver ved med at høre de her ting omkring billige boliger, når borgerlige landspolitikere anerkender, at det er et stort problem, at vi ikke få bygget almene boliger i København og i hovedstadsområdet.

Vi er lige startet i går med en valgkamp, hvor alle snakker velfærd, velfærd, velfærd. Jeg skulle bare hilse og sige, at hvis ikke vi gør noget ved det her, så er der såmænd ikke nogen boliger til alle de mennesker, som skal udføre al den velfærd, som en lang række politikere på landsplan går og lover.

Så efterlyser Lars Dueholm en detailrigdom i forhold til, hvordan boligen kommer til at se ud, og hvordan rummene bliver, og hvordan de er indrettet osv. osv. Altså skulle vi nu ikke gøre det, vi er bedst til, nemlig at lave politik og så lade arkitekterne lave det, som de er bedst til, nemlig at komme med et bud på det her.

Så må jeg sige, at jeg synes faktisk, det er ret uacceptabelt, at Karin Storgaard bliver ved med at snakke om ulovligheder osv. osv. Karin Storgaard har fuld adgang til alle de referater, der bliver skrevet, og det siger sig selv, at Københavns Kommune naturligvis ikke foretager sig noget som helst ulovligt i det her arbejde, som Det Radikale Venstre bakker meget kraftigt op om, nemlig at skaffe bil-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

lige boliger til de mange, mange mennesker med lav- og mellemindkomst, som vi har brug for i vores servicejob og velfærdsfunktioner her i byen.

Ærlig og oprigtig talt, der var mange ting, vi kunne drømme om kunne lade sig gøre. Det kan ikke lade sig gøre med den politik, der bliver ført fra Christiansborg lige i øjeblikket, men vi forsøger jo med alle midler inden for lovens rammer at tilvejebringe de her boliger. Og ærlig og oprigtig talt synes jeg, at vi her i København kan rose os af, at vi er med til at fastholde det her på den offentlige debat.

Så vil jeg sige til Karin Storgaard, at det er vigtigt at huske på, at der jo i øvrigt i det område skal foregå en del byudvikling, det kan man erfare sig om, hvis man læser i kommuneplanen. Der skal nemlig ske byudvikling i Kløverparks kvarteret, altså kvarteret på den anden side af Kløvermarksvej og ned mod vandet, der skal ske en byudvikling af det område, det er et industriområde, som ligger langs Vermlandsgade.

Endelig skal der også ske en udvikling af Krimsvejområdet, som vi netop har behandlet i Teknik- og Miljøudvalget.

Så der skal altså en generel, og Margretheholm har vi også snakket om tidligere, Refshaleøen ligger jo også længere ud i perspektiv, så der sker altså en hel del i det område af byen.

Tak.

Winnie Larsen-Jensen (U): Jeg synes, det er en meget luftig fortolkning, borgmester Klaus Bondam kommer med, af sammenhængen i det her kvarter. Jeg har selvfølgelig læst udkastet til den nye kommuneplan, vi behandlede den i Teknik- og Miljøudvalget i går.

Men jeg vil sige både det, der står her og det, som Klaus Bondam siger, det er faktisk nok det, der er mit allerstørste problem i denne sammenhæng, det er, at det her område hænger ikke sammen med andre boligområder overhovedet. Det hænger sammen med et kolonihaveområde, men der er så mange begrænsninger, og der er så mange barrierer i forhold til at få det her til at hænge sammen med Holmbladsgadekvarteret. Den del af Holmbladsgadekvarteret, som ligger ned imod Kløvermarken, er ikke et boligkvarter.

Den del af Kløvermarken, som ligger oppe nordpå, og så tager man så Dalslandsgade med, man skal huske, at Dalslandsgade på den højre hånd, altså på den lige side, er et boligkvarter, men resten er arbejdspladser. Hele trekanten imellem Vermlandsgade og Uplandsgade er et industrikvarter, der er ikke en eneste bolig.

Det bygger på en mærkelig måde, og i øvrigt noget af det, som jeg er blevet belært om tidligere, som jeg faktisk også tror på, kommunens embedsmænd har fortalt om, det er, at det er meget vigtigt, hvis man skal have et socialt liv, at det knytter sig op til et sted, hvor der i forvejen er et pulserende liv af en eller anden slags.

Når man tænker på nærheden til butikker, og når man sammenligner tallene med, at der skal bygges ca. 200.000 kvadratmeter etageareal, og så skal de 175.000 kvadratmeter være boliger. Hvor er skolerne henne, hvor er butikkerne henne, hvor er kulturlivet henne? Og så skal der også være en indendørs idrætshal osv.

Hvis man begynder at regne på det der puslespil, så synes jeg, det her er et luftkastel, og jeg synes ikke, at det er en byudviklingsmodel, som det er værd at stræbe efter. For så ikke at sige, at trafikproblemerne i det første forslag, der blev lagt frem, der foreslog man, at man kunne bare køre ad Forlandet, og man kunne bare køre ned ad Vermlandsgade og Uplandsgade osv. Det er fuldstændig trafik kaos.

Dem der tegnede på det foreslog så også noget, som Borgerrepræsentationen tidligere har forkastet, nemlig at der skulle laves en forbindelse over til Østerbro ved hjælp af en tunnel. Det synes jeg er højst betænkeligt, det er højst betænkeligt, at de betingelser, som vi har udviklet Amager Strandpark på, de betingelser, vi har udviklet byggeriet ned langs med Amager Strandvej, hvis det skal belastes af

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

den ekstra trafik, der kommer her, hvor skal det så køre hen. Så er vi jo tilbage til diskussionen om, hvad var det, der skulle ske, da vi skulle lave Ørestads Boulevard, og hvordan skulle man fodre.

Jeg synes, det trafikproblem, man bygger op her, det er der simpelt hen ikke midler til at omsætte til noget, det gør, at byen bliver bedre at bo i.

Og så skal jeg nok holde mig fra diskussionen om billige boliger. Jeg har dog en enkelt lille bemærkning til kvadratmeterstørrelsen. En ældrebolig til en enlig person skal være 65 kvadratmeter i henhold til lovgivningen, en ældrebolig til 2 voksne skal være på 75 kvadratmeter. Det vil sige, så er der 10 kvadratmeter tilbage til de der 2½ barn, eller hvor meget, det nu er, 3 børn, den enkelte familie skal have. Så jeg synes ikke, det er så ambitiøst i den sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak. Jeg skal blot lige korrigere, hvad for mig lød som en misforståelse i Winnie Larsen-Jensens indlæg. Jeg refererede ikke til kommuneplanstrategi 2009 eller oplægget til kommuneplan 2009, som var den, der blev behandlet i går i Teknik- og Miljøudvalget, jeg refererede til kommuneplan 2005. Det er jo i den, der lægges op til, at der bl.a. i trekantområdet langs Vermlandsgade, der hvor der er industrier i dag, skal udvikles boliger, det skal der også i Kløvermarken, og det kommer der også på Margretheholm, det har vi tidligere vedtaget.

Jeg glemte at sige til Karin Storgaard før, naturligvis har jeg været ude på Kløvermarken – altså.

(Kort bemærkning).

Winnie Larsen-Jensen (U): Ja, hvorvidt der kan bygges boliger i trekantområdet ved Vermlandsgade, det forudsætter jo ligesom, at der er nogen, der er parat til at flytte.

Winnie Berndtson (U): Jeg synes, det er en rimelig diskussion at have om substansen i en arkitektkonkurrence, når vi snakker om noget så væsentligt som, om vi skal løse et boligproblem ved at tage af noget af det andet, vi også har for lidt af, nemlig grønne områder, så synes jeg, det er rimeligt, at man forholder sig meget grundigt til substansen. Og om det her projekt lykkedes forstået som, opfylder det det, vi gerne have det til at opfylde, nemlig at der kommer nogle flere boliger.

Jeg glæder mig som et barn lige før juleaften til de næste 4.888 billige boliger, fordi jeg er fuldstændig enig med Anne Vang i, at vi har brug for dem i denne her by.

Men jeg bliver meget bekymret, når det, der indtil nu har været fuldstændig håndfast, at vi snakker boliger til 5.000 kr. om måneden, prisreguleret gerne for min skyld, men boliger til 5.000 kr. om måneden på mindst 85 kvadratmeter. Fordi vi har ikke brug for små boliger i København, dem har vi stadig væk næsten 50 pct. af de små 1- og 2-værelses.

Så hvis regnestykket på Kløvermarken skal gå op ved, at vi bygger boliger, som er mindre end 85 kvadratmeter, men som så også måske kun koster 4.500 kr., så er vi ikke inde og løse problemet for dem, vi mangler i København. Så derfor vil jeg sige, hold nu fast sammen med overborgmesteren i, at det er mindst 85 kvadratmeter, de andre boliger har vi ikke brug for.

Jeg forstår ikke overborgmesterens bemærkninger som ?, jeg synes, det er væsentligt, når man vælger at tage et af de grønne områder, vi har for få af i byen til både idræts- og friluftsfaciliteter, at vi diskuterer substansen og diskuterer, om det her projekt overhovedet kan lykkes.

Jeg vil bare sige, jeg glæder mig til at få 5.000 billige boliger, men jeg tør også godt gå ud og sige til københavnere, at det koster 20.000 nybyggede boliger i de næste 4 år at nå det mål, fordi det er det, der er målet. Hvis man skal nå det på denne her måde ved, at vi bygger 70 pct. dyre boliger, hver gang vi laver 30 pct. billige boliger, så snakker vi altså et sted mellem 17.000 og 18.000 dyre københavnereboliger de næste år. Så er spørgsmålet om projekt billige boliger kunne lykkes bedre på en anden måde end ved at bruge 2 mio. på en arkitektkonkurrence, og det tror jeg, det kan.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Jeg vil ikke i denne her sag være med til at ofre nogle af vores få grønne åndehuller for et projekt, som ikke holder i substansen, og som ikke opfylder det formål, det er sat i verden til, nemlig at sikre københavnere nogle billige boliger at bo i.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

”Det foreslås, at deltagelse i arkitektkonkurrencen også kan ske med bidrag, der undlader bebyggelse på Kløvermarken.”

Det af Enhedslisten stillede ændringsforslag blev forkastet med 28 stemmer imod 21.

For stemte: C, D, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A, B og F.

Indstillingen blev herefter godkendt med 28 stemmer imod 21.

For stemte: A, B og F.

Imod stemte: C, D, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Enhedslisten, Dansk Folkeparti, Venstre og Winnie Berndtson (løsgænger) ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

” Enhedslisten, Dansk Folkeparti, Venstre og Winnie Berndtson ønsker ikke, at der udskrives en arkitektkonkurrence, da præmissen for konkurrencen er et massivt byggeri på Kløvermarken og dermed ødelæggelse af boldbaner og det øvrige grønne område.”

=====

8) BR 448/07. Forbindelse over havnen mellem Indre By og Holmen

Indstilling om,

1. at forvaltningernes sammenlignende vurdering af 3 alternative forbindelser over havnen til Operaen og Holmen tages til efterretning.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev taget til efterretning.

=====

9) BR 446/07. Taxi i busbaner

Indstilling om,

1. at Teknik- og Miljøforvaltningens indstilling ikke nyder fremme.

(Teknik- og Miljøudvalget) (Initiativret)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Det er en initiativret til at få sagen indbragt for Borgerrepræsentationen.

Karin Storgaard (O): Den her er altså også en lidt kedelig sag. Jeg tror, vi har det med at have nogle lidt kedelige sager på i dag, der kommer nogle stykker mere lidt senere hen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Denne sag har Dansk Folkeparti været med til at benytte sig af initiativretten, og så kan man spørge, hvorfor har Dansk Folkeparti benyttet sig af initiativretten i denne her sag. Jamen det har vi for at skabe offentlighed om sagen, da den endnu er et eksempel på, at forvaltningen skræddersyr et notat – efter vores opfattelse i hvert fald – ud fra en politisk holdning. Jeg synes, der er så meget støj, fru formand, så hvis vi bare kunne få lidt ro.

Altså at forvaltningen skræddersyr et notat ud fra én politisk holdning og ikke ud fra en saglig dokumentation og forsøger at begrave sagen i et udvalg, hvorfra der ikke må refereres. Det ved alle jo, at man kun må referere, hvad man selv har sagt i udvalgene, og derfor er jeg med på, at vi har taget sagen herop i Borgerrepræsentationen, fordi så kan borgerne rundt omkring høre, hvad det er, de forskellige partier mener om denne sag.

Det er en sag, vi har drøftet flere gange – det varer lidt endnu, hr. Johannes Nymark. De forsøg, der har været, har jo vist, at der ikke var opstået nogen uheld ved de forsøg, der har været.

Nu blev der så igen i det første forslag lagt op til et nyt forsøg, som skulle gælde i et år, og så skulle man i øvrigt køre flere forskellige steder i København.

I det bilag, der ligger, jeg tror, det er bilag 3, der står der for og imod, men man kan måske spørge sig selv, hvorfor er det lige, at København ikke skal have taxi i busbanerne. Hvis vi ser på alle de øvrige vestlige storbyer, de tillader taxier at køre i busbanerne. Vi kan bare nævne Barcelona, Berlin og Paris for at nævne nogle, og det går udmærket. Der står oven i købet på busbanerne »Taxi og busser«. Det er selvfølgelig for at øge fremkommeligheden og trafikflowet. I Berlin har det sågar været sådan siden 1970.

Det handler i virkeligheden om, at teknik- og miljøborgmesteren ser København som en by, hvor man tøffer rundt på cykel eller i metro, og det er fint nok for nogle. Der er bare en del borgere, turister, erhvervsfolk m.v., der har behov for at komme rundt i byen hurtigere end på en bycykel.

Borgmesteren vil gerne have gang i byen og nattelivet og metropolstorby og tiltrække store arrangementer osv. Men samtidig fastholder borgmesteren en tilbagestående trafikbetjening for dem, der har brug for mere end metro og cykel, og det er faktisk taget synd for København.

For det tilfælde, at teknik- og miljøborgmesteren ikke skulle have opdaget det, så er København altså en storby, hvor der kommer mange turister. Byen tiltrækker konferencer og arrangementer, hvilket i den grad tester duelligheden af det kollektive trafiksystem. For at kunne betjene den gruppe vil det være optimalt, at taxierne kan komme frem hurtigere via busbanerne.

Så er der lige den der liste med for og imod, og der kan man selv se, hvordan man ligesom, synes jeg, har fordrejet tingene lidt, for der hvor man siger for, det er ganske få linjer, og der hvor man siger imod, der er der rigtig meget. I øvrigt modsiger man lidt sig selv i indstillingen i forhold til notatet. Men det er måske også en måde at gøre tingene på.

Jeg synes, det er meget kedeligt, at man ikke kan blive enige om, jamen nu skal vi altså have nogle taxier, der kan køre i busbanerne. Jeg tror såmænd ikke, at buschaufførerne bliver meget mere frustrerede eller stressede over det. Der står et eller andet sted i den der for- og imodliste, at busserne kommer til at køre mere i ryk. Jamen det tror jeg så sandelig ikke, for hvis der er nogen, der kører med busserne i dag, så bestiller de ikke andet end at hoppe frem og tilbage, når man er i dem, og det er så lige meget, om der er biler foran eller ej, og også når de skal holde ved stoppestederne.

Men jeg vil da bare sige, at det ville klæde borgmester Klaus Bondam at udvide optikken lidt, så byen ikke bliver begrænset til at skulle opfylde hans snævre rammer for, hvilke trafikformer der skal tilgodeses, og hvilke der ikke skal.

København er en storby, hr. borgmester, og ikke en provinsby anno 1950'erne, og det skulle den trafikale betjening gerne afspejle. Dermed har jeg faktisk også sagt, hvad vi mener om det.

Vi er med på en protokolbemærkning sammen med Venstre, og det kommer Lars Dueholm og fortæller om lige om et øjeblik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, når vi blinker, så er tiden udløbet.

Johannes Nymark (A): Jeg overlader det trygt til borgmesteren at svare på det indlæg, der lige er kommet. Jeg vil dog sige, at for os at se er det ikke nogen kedelig sag, det er ikke nogen nem sag, men vi har fået en indstilling fra forvaltningen, som indstillede, at vi skulle lave det tredje forsøg efter at have lavet 2.

Når man så går ned i indstillingen, så går jeg ikke ned i for eller imod, så går jeg ned i den faktiske argumentation, der findes. Endsige hvad er problemet med taxaer er ikke det bedste, man kan foretage sig i forhold til miljøet, det er ikke nogen god ting for trygheden i trafikken at få taxaerne ind i busbanen fremgår det.

Og så ikke mindst vil jeg lægge vægt på, at vi gør utrolig meget for at fremme busserne, det gør vi bl.a. ved sindrige og rimeligt kostbare signalsystemer rundt omkring i busbanerne. Det er jo der, hvor det virkelig giver pote at få busserne igennem. Der er taxaerne forment adgang alene af den grund.

Så jeg vil sige, at for os er det her et spørgsmål om, at vi siger, vi tager stilling til den kollektive trafik eller den delvis individuelle. Her vælger vi klart side, vi går med politiet, vi går med busselskabet, vi går med hovedparten af de interessenter, der er spurgt i sagen og siger, en gang for alle siger vi, vi ønsker at fremme bustrafikken i København, det er vitalt for byens liv. Der ligger hovedargumentet for, at vi ikke vil have taxaerne ind.

Man kan sammenligne med andre byer, men der står jo ikke, at man undlader at se på gadebredder og andet. Ved de københavnske gader der gør vi, hvad vi kan for at få busserne igennem, og det umuliggør, at vi også kan have taxaerne.

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak for det.

Lad mig starte med at kommentere absurdum nr. 2 her til aften fra Karin Storgaards side. Teknik- og miljøforvaltningen skræddersyr naturligvis ikke en rapport, så den passer til en bestemt politisk holdning, jeg har altså aldrig hørt magen. Man kan jo blot konstatere, at et flertal i Teknik- og Miljøudvalget stemte imod den indstilling, som forvaltningen havde lavet. Som daglig politisk leder af forvaltningen skulle jeg hilse og sige, at det var med en vis overraskelse, at forvaltningen konstaterede det.

Der er ikke grænser for, hvad jeg får skudt i skoene, at jeg ser tingene i snævre rammer, og jeg tror, det her er en provinsby. Altså jeg har lidt lyst til at bede om en udskrift af Karin Storgaards indlæg, for så vil jeg bruge det, når vi debatterer nogle andre ting her i salen som metropolzone, nybyggelse på Frederiksborggade, højhuse og andre ting. Så der kommer en lige over der.

Lad mig så sige, der er en hel del borgere i denne by, som er meget afhængige af at kunne komme hurtigt og effektivt frem med kollektiv trafik. Og lad mig vove den påstand, at der er nok lidt flere af dem, end der er af både turister, som har så travlt, at de ikke kan nå, hvis de endelig skal tage en taxa, og lad mig i øvrigt i den forbindelse opfordre dem til at tage vores nye metro, hvis de kommer ad luftvejen.

Men når vi taler om busbaner, ja, så er det jo vigtigt at gøre sig klart, at de her er etableret for at give busserne bedre vilkår, busserne transporterer rigtig mange mennesker på lidt plads, og de giver altså en mindre miljøbelastning pr. passager, end hvis de kører i en bil.

Spørgsmålet er så, om det vil være et plus for byen at tillade taxier at køre i busbanerne.

Jeg er helt enig med Karin Storgaard i, at taxaer er en naturlig del af en storbys transportudbud, men i mine øjne må det karakteriseres som individuel trafik, og vi ønsker fra Det Radikale Venstres side at styrke den kollektive trafik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Miljømæssigt set så har både busser og biler altså lavere emissioner pr. personkilometer end taxier, og at fremme taxikørsel det harmonerer altså meget, meget dårligt med målsætningen om et transportsystem med lavest mulig miljøpåvirkning.

Vi har lavet forsøg tidligere, og det er da helt korrekt, at det ikke er helt tydeligt, hvor stor betydning taxa i busbanerne har for busserne, taxierne, trafiksikkerheden, trygheden og den øvrige trafik. Men med de betænkeligheder omkring miljøet, som jeg har nævnt og ikke mindst med bemærkningen fra politiet om problemer med trafiksikkerheden og trygheden især forårsaget af taxaer med højere hastighed, ja, så mener jeg, det vil være yderst betænkeligt at tillade taxikørsel i busbaner.

Jeg ønsker derfor heller ikke, og det ønsker Det Radikale Venstre heller ikke, at anbefale et større forsøg, da det er busserne, som i vores øjne skal tilgodeses med busbanerne, vi skal bevare den gode busfremkommelighed, vi skal sikre, at der er trygge buschauffører med et godt overblik over trafikken, vi skal sikre tryghed for fodgængere og cyklister, vi skal sikre optimale arbejdsforhold for vores dygtige buschauffører og sidst, men bestemt ikke mindst, ja, så skal vi naturligvis sikre den løsning, som er miljømæssigt bedst for København.

Lars Dueholm (V): Jamen jeg er sådan set rigtig, rigtig glad for Klaus Bondams udgangsbøn, om jeg må sige det sådan, at det er den løsning, som er den miljømæssigt mest skånsomme, som vi skal vælge her i dag. Fordi så er der sådan set ikke noget alternativ til taxakørsel i busbanerne.

Karin Storgaard annoncerede, at vi fra Venstre og Dansk Folkepartis side ønsker at gå tilbage til den indstilling, som forelå fra teknik- og miljøforvaltningen med visse ændringer. Der er blevet runddelt et forslag på pladserne her i dag, og det går i al væsentlighed ud på, at der ikke laves et forsøg om taxakørsel i visse busbaner, men at det indføres som en permanent ordning i 10 busbaner.

Hvorfor nu det, hvorfor kan busserne ikke køre i busbaner, når det nu hedder busbaner, og taxierne køre de andre steder. Der var jo det, som folk sikkert i almindelighed ville tro.

For det første: taxaer er i modstrid med, hvad Klaus Bondam siger, ikke en individuel transport, det er en offentlig transport. På samme måde som kommuner og tidligere amter og sådan set også staten havde og har en forpligtelse til at sørge for offentlig transport, så har de også en forpligtelse til at sørge for, at der findes hyrevogne eller taxaer. Det er altså noget, som er en forpligtelse for det offentlige at sikre, at der findes et tilstrækkeligt højt kvalitativt og kvantitativt niveau.

Dernæst hvis vi så kigger på de glædelige følger, der vil være af at få taxaerne over i busbanerne, så kan der peges på sådan noget som, at taxaerne helt generelt i og med den måde, hvor taxasystemet er skruet sammen på i Danmark, hvor salgsprisen ved taxaselskabernes afhændelse af bilerne er et væsentligt bidrag til taxaerne, ja, så er taxaerne i København og i Danmark generelt altså en meget ny vognpark med nogle af de mest miljøskånsomme biler.

Hvis vi taler om dieselmotorer, som langt, langt de fleste taxaer er, så er det altså biler, som er af en så ny dato, at de også typisk vil være udstyret med partikelfiltre og vil køre langt på literen. Så er vi altså ned ved nogle biler, hvis miljøbelastning er meget begrænset.

Dernæst vil man også kunne glæde sig over, at såfremt taxaerne vil kunne tillades i busbanerne, vil vi kunne spare ca. 150 taxalicenser i København, fordi taxasystemet bliver mere effektivt udnyttet.

Det er jo ikke sådan, at de 150 biler bare vil kunne komme væk fra gadebilledet, nej, det er også sådan, at de 150 biler er der jo i dag, og de holder i kø, de forurener og de holder i tomgang. Det vil vi altså kunne spare det københavnske miljø for.

Dernæst i forhold til trafiksikkerheden, som der også har været indvendinger omkring, jamen så er det sådan, at de 2 tidligere prøveperioder, som det også er blevet nævnt, der har været med taxaer i busbanerne, de foregik altså helt uden uheld. Så altså de trafiksikkerhedsmæssige hensyn er i orden.

Sidst men ikke mindst, når man ser på taxaerne, så er taxakørsel ikke nødvendigvis noget, som foregår fra Københavns Rådhus og hjem til ens privatbopæl, selv om det selvfølgelig også er en måde at køre i taxa på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Oftentimes er det måske sådan, at taxaer fungerer i samarbejde med den øvrige offentlige trafik. Hvis jeg skulle besøge en bekendt uden for Hillerød i Nordsjælland, så ville det måske være normalt, at jeg ville tage S-toget til Hillerød og derfra fortsætte med taxa. Alternativet vil være, at jeg tog min lille gulpladebil derhjemme fra med partikelfilter selvfølgelig og kørte direkte fra min egen bopæl til adressen.

Taxaerne skal altså ses som det sidste fintmaskede net ud fra den offentlige trafikbetjening i øvrigt. Vi kan sagtens midt inde i Indre By pris os lykkelige for, at de fleste steder er fintmasket dækket med taxaer. Men der er altså steder også i vores kommuner, ja, vores kommune, hvor taxakørsel er et godt supplement til den øvrige offentlige trafik.

Peter Schlüter (C): Kære teknik- og miljøminister ... sagde jeg minister, nej, jeg mente borgmester, jamen taxaerne er da med til at begrænse privatbilismen, taxaerne er da med til at nedbringe antallet af biler i byrummet, fordi taxaerne løser en lang række problemer, hvortil man ellers skulle bruge et privat automobil. Det er da logik for burhøns og bæltedyr. Det sjove er bare, at borgmesteren remsede op en masse ting, som borgmesteren jo via sit embede skal sikre. Borgmesteren glemte bare lige samtidig et af de allerallerstørste områder, han også skal sikre, det er afviklingen af trafikken, jeg sagde ikke afskaffelsen, men jeg sagde afviklingen af trafikken i det københavnske byrum, som er fuldstændig kaotisk.

Sjovt nok så ønsker miljø- og teknikborgmester Klaus Bondam med fuldt overlæg at afskaffe bilismen, og det er fuldstændig i tråd med overborgmesterens holdning. Jeg læste forleden, var det i Politiken, at overborgmesteren og altså Socialdemokratiet, slet ikke ønsker flere biler i byen, nej, de skal ud. Derfor har overborgmesteren heller ikke lyst til, at vi skal have den her havnetunnel.

Jamen en metropol, som Socialdemokraterne hævder, at Københavns Kommune er, har da brug for en havnetunnel, hvad er det, vi får ud af den havnetunnel. Nu kommer vi måske lidt væk fra emnet, men det hele hænger jo sammen med, at vi skal bruge det byrum, så godt vi kan. Det handler om, at vi gerne vil have mere ro, vi vil gerne have afviklet, altså have trafikken til at glide, så skal vi da også bruge det rum, vi har, optimalt, og hvad er mere nærliggende end at lade taxaerne køre og komme nemmere og hurtigere af sted og bruge mindre brændstof ved at færdes i busbanerne. Det er da også logik.

Skulle vi nu ikke prøve at hjælpe også en del af Københavns erhvervsliv, som faktisk løser en stor serviceopgave i og med, at den fragter også vores turister frem og tilbage, den fragter erhvervslivet frem og tilbage, som ellers skulle kører rundt i dyre privatbiler. Altså taxaerne er med til at nedbringe trafikken, kære borgmester Klaus Bondam.

Morten Kabell (Ø): Enhedslisten er ikke tilhænger af flere forsøg med taxaer i busbanerne. Den socialdemokratiske ordfører fik egentlig slået det meget godt fast, vi har gennemført flere forsøg i den her Borgerrepræsentation, vi har gennemført flere forsøg i den her kommune, og resultaterne er egentlig ganske entydige.

Miljøbelastningen taler imod at tillade taxaer i busbanerne, trafiksikkerheden bliver forringet med taxaer i busbanerne. Gennemsigtigheden og gennemskueligheden i trafikken bliver væsentligt dårligere. Chauffører i busser bliver stressede, i bund og grund er der langt flere klare og i virkeligheden meget veldokumenterede argumenter for, at vi ikke skal have taxaer i busbanerne.

Man kan komme hurtigere i lufthavnen lyder argumentet, jamen så tag dog metroen, den kører hvert fjerde minut eller tag dog regionaltoget, det går 6 gange i timen, og skal man i lufthavnen, så overlever man nok også lige de der ekstra minutter, hvis det endelig skulle være det. Og i øvrigt for langt de fleste steder, hvor man er i nærheden af en station, der er det væsentligt hurtigere at benytte skinnebåren trafik til lufthavnen, end det er at benytte en taxa selv med taxaerne i busbanen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

Lars Dueholm mener, at miljøhensyn kun taler for taxaer. Jeg må indrømme, jeg ikke forstår dokumentet. I COWI's rapport og jeg vil da sige, at hverken COWI eller teknikforvaltningen er underafdelinger af Enhedslisten, så vidt jeg husker, ja, så skal jeg altså hilse den borgerlige fløj her i salen og sige, at det er der simpelt hen ikke belæg for at mene. Hvis vi kigger på belægningen i de forskellige transportformer, ja, så i bussen er vi da 11,8 passagerer, i bilerne 1½, men i taxaer er vi under 1, 0,79 passager i gennemsnit i taxaerne. Det gør, at med hensyn til emissioner stort set på alle områder, ja, så er der ingen tvivl om i COWI's rapport, det er på s. 11 og 12, at det vil være aldeles u hensigtsmæssigt for kommunen at fremme taxakørsel, hvis vi ønsker at fremme de miljømål, vi har stillet op i Borgerrepræsentationen.

Ja, COWI slår endda fast, at skal vi fremme miljømålene, så ville det faktisk endda være mere gavnligt at fremme individuel biltrafik i det mindste end på bekostning af taxakørsel. Taxakørsel slår fast, at det er den dårligst mulige form i forhold til de emissioner, som vi ellers på alle andre områder kæmper så meget for at nedbringe.

Så af hensyn til miljø, af hensyn til trafiksikkerhed, af hensyn til chaufførerne i den kollektive trafik, af hensyn til den kollektive trafiks hastighed generelt i kommunen, ja, så er vurderingen klar, busbanerne skal forbeholdes den kollektive trafik.

Monica Thon (B): Jeg vil bare benytte lejligheden til at korrigere nogle holdninger, som er blevet lagt i Det Radikale Venstres mund.

Der blev sagt, at vi stod for, at der slet ikke skulle flere biler ind i byen, og 2 sekunder efter at det var det samme, som at bilerne skulle ud af byen. Det hænger jo ikke sammen, vi går ind for, at der er et fornuftigt niveau af biler i byen, men vi synes ikke, det skal stige voldsomt meget, og anderledes kan den ikke siges.

Så er vi i øvrigt tilhængere af, at der bliver fundet en eller anden løsning, der kunne minde om en havnetunnel, den ene eller den anden måde. Så det passer ikke.

Så synes jeg, at det der sjove med, at hvis man ikke kan bruge taxa, så bliver folk kørt rundt i dyre privatbiler, og det var sådan et argument for økologi altså. Jeg ved ikke.

Peter Schlüter (C): Det Konservative Folkeparti vil selvfølgelig gerne være med til at gøre det nemmere for københavnernes at transportere sig frem og tilbage, også dem som tager en taxa i stedet for at køre i privatbil, også den del af erhvervslivet, som i stedet for at belaste vejene med deres privatkøretøjer altså tager en taxa her og der, når det nu er nødvendigt. Det er også et incitament, at taxaerne kan køre hurtigt og ubesværet til at lade bilen stå derhjemme eller hvad, hr. borgmester Klaus Bondam.

Derfor støtter Det Konservative Folkeparti varmt det ændringsforslag om, at taxakørsel tillades i 10 udpegede busbaner og i øvrigt resten af de 5 ændringsforslag, der er ingen grund til at remse dem op, dem støtter vi varmt.

Lars Dueholm (V): Nu skal man jo ikke vade i folks fejltagelser, men hr. Morten Kabell har jo tidligere i dag sagt, at han måske ikke helt havde læst det, der stod med småt i noget af det, vi har haft i TMU, hvilket vi alle sammen kan se ude på pladsen bagved os.

Hvis hr. Morten Kabell nu læste COWI's rapport, så ville han se, at der står på side 12 af 47 i det midterste afsnit:

”Ved forsøget med taxakørsel i busbaner i 1998 blev det konstateret”

Nu spidser vi ørerne:

”...at bussernes rejsetid ikke blev påvirket af taxakørsel i de aktuelle busbaner.”

Ikke blev påvirket af taxakørsel i de aktuelle busbaner.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

”Mens der blev konstateret en tendens til, at taxierne opnåede en begrænset reduktion i rejsetiden.”

Det er da kun til miljøets fordel, det har jeg svært ved at læse andet.

Så ved jeg godt, at Morten Kabell læser det, der står ovenover, hvor der står, at busser forurener mindre end taxaer, ja, det er der vel ikke den store hemmelighed eller store overraskelse i. Der er jo ikke tale om, at vi skal flytte buspassagerer over i taxierne, det der er tale om er, at vi skal flytte folk fra privatbilerne over i taxierne, og det kan vi altså gøre uden at skade den eksisterende trafik i busbanerne, så hvorfor søren da ikke gøre det.

(Kort bemærkning).

Morten Kabell (Ø): Ja, ja, det er sikkert velfortjent drilleri, det er modtaget. Men jeg vil så dog fortsætte på side 12 med et citat:

”Med udgangspunkt i Københavns Kommunes hidtidige målsætning om at fremme miljøvenlige transportmidler er det derfor uhensigtsmæssigt at fremme taxikørsel. Det vil eksempelvis være mere hensigtsmæssigt at fremme anden biltrafik eller specielt anden biltrafik, hvor antallet af passagerer er passende højt.”

Det er for mig at se en ganske klar erklæring fra COWI om, at Lars Dueholms og de øvrige borgerlige partiers holdninger ikke er hensigtsmæssige i forhold til den generelle københavnske miljøpolitik.

(Kort bemærkning).

Lars Dueholm (V): Jamen det er jo glimrende, at Enhedslisten så kan støtte sådan nogle ting. Kunne vi så evt. lave en aftale om, at vi laver sådan et nordamerikansk system, hvor man har sådan nogle HOV-baner, High Occupation Vehicles baner, hvilket vil sige, at hvis der er mere end typisk 2 passagerer i en bil, så må man køre i en busbane.

Fordi hvis man skal tro Morten Kabells glæde for COWI's rapport og deres nok mere politiske bemærkninger her end deres ingeniørmæssige bemærkninger, så er det vel der, vi skal hen. Hvad siger Morten Kabell til det, er han med på den?

(Kort bemærkning).

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak for det.

Det kan godt være, som Peter Schlüter sagde, at det er logik for bæltedyr, men det er ikke logik for Det Radikale Venstre. Vi vil gerne være med til at gøre noget ved de kaotiske trafikforhold, der på visse tider af døgnet hersker i København. Men vi mener altså ikke, at det sker ved at tillade taxaer at køre i busbaner. Næh, det er vel ikke nogen helt ubekendt, at det sker via trængselsafgifter, og det har vi desværre ikke fået lovmæssige mulighed for at indføre i København.

Lad mig så sige, at jeg synes faktisk, at det er bekymrende, at der er politikere her i salen, som ikke lytter til, hvad politiet, som jo har et meget godt blik for, hvordan vi trygt og sikkert får afviklet trafikken i København, siger. Jeg synes sådan set, det er ret bekymrende, at der er politikere her i salen, som ikke tager til efterretning, at politiet sådan set altid har været og i særdeleshed fortsat er betænkelige ved at gennemføre det her i forhold til trafiksikkerheden.

Tak.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så giver jeg ordet til Morten Kabell for en kort bemærkning, og så går vi over til ordførerne.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

Morten Kabell (Ø): Lars Dueholm stiller mig et spørgsmål. Men jeg vil besvare det med at sige, at jeg synes, Lars Dueholms forslag er symptombehandling. I Enhedslisten vil vi meget gerne være med til en opfordring til de københavnske bilister og bilister i omegnen, der pendler ind, om at være væsentligt flere i bilerne end det, der er i dag, det ville være ganske behageligt.

Man kunne fjerne 300 biler fra Køge Bugt motorvejen om morgenen med et enkelt S-tog f.eks., det ville da være ganske hensigtsmæssigt. Så kunne det i øvrigt også være, at de bilister, der så var nødt til at bruge deres bil i København, de så ville komme hurtigere frem og mere miljøvenligt og alt muligt andet, som Lars Dueholm også gerne vil have, det er som sådan lige meget.

Men jeg opfatter faktisk Lars Dueholms udspil mere som symptombehandling, i Enhedslisten vil vi langt hellere overflytte langt flere mennesker til den kollektive trafik som helhed, og det vil sige til busser, til tog og til metro, det vil meget mere løse miljøproblemerne end Lars Dueholms noget begrænsede forslag.

Karin Storgaard (O): Jamen jeg har da godt læst, hvad politiet udtaler i denne her sag, og det er noget lignende det, som de har udtalt før, men det er jo ikke helt afvisende over for det. Hvis jeg lige må henvise til bilag 6, de to sidste afsnit, der fremgår det jo, godt nok er man enig i COWI's konklusion, men de siger, såfremt Borgerrepræsentationen ønsker at ændre en del af busbanerne i Københavns Kommune til kombinerede taxi- og busbaner, er enige i de kriterier, der fremgår af notatets pkt. 6.

Så mener politiet samtidig, at taxiers benyttelse af busbanerne kun må foregå, når de befordrer passagerer, således at benyttelsen af banen sidestilles med kravet om, at banen kun må benyttes af busser i rutekørsel. Det er jo faktisk taget også det, som vi gjorde opmærksom på i udvalget.

Så er der det her med taxier, om det er en form for kollektiv trafik, altså i det her notat, som jeg tidligere har henvist til, der står så imod:

”Københavns Kommune ønsker at fremme miljøvenlig transportform som cykel og kollektiv trafik. Taxier må karakteriseres som individuel biltrafik, hvor brugeren frit kan vælge tidspunkt, start- og slutpunkt samt rejserute.”

Det er Dansk Folkeparti ikke enig i. Vi mener helt præcist, at taxier er en form for kollektiv trafik. Vi synes, at bl.a. det afsnit er et af dem, som peger på, hvad det er for en holdning, forvaltningen har.

I øvrigt vil jeg gøre opmærksom på, at de fleste efterhånden har partikelfiltre på, så de forurener jo heller ikke, der er mange andre biler, der kører i banerne, der stadig væk ikke har partikelfiltre på. Og vi har jo ikke miljøzonerne endnu, så vi kan tvinge de store biler til at køre på specielle ruter.

Så ved jeg ikke, om vi skulle tale trængselsafgifter i dag, fordi det er ikke det, der står her, men det var det, som borgmester Klaus Bondam lige nævnte. Trængselsafgifter synes vi ikke er nogen god ide. For det første er det heller ikke vedtaget i Folketinget, men for det andet så har Dansk Folkeparti bl.a., og det kan jeg ikke lade være med at sige, når nu borgmesteren selv omtalte trængselsafgifter.

Vi har jo talt om de her Park & Ride-anlæg, om at få den af tale med omegnsborgmestrene, men det kommer vi åbenbart aldrig videre med, og det er meget nemmere og meget billigere at gennemføre, sådan så vi får sat de pendlere af ved stationerne og så sørger for en ordentlig kollektiv trafik ind til byen.

Så vil jeg bare sige, det kan godt være, det er sådan lidt i sjov, men jeg vil bare sige, tænk, der er noget, jeg er enig med borgmester Klaus Bondam om, vi behøver ingen forsøg. Næh, vi kan bare indføre forslaget om, at taxier kører i busbanerne, og så kan vi tage en evaluering, når der er gået en periode.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Hurra, hurra, hurra, hurra for retten til selv at vælge, om man vil lade sig befordre med bus, taxa, personbil, cykel, S-tog, metro eller luftballon, det er jo det, det handler om, det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

er nogle af de rettigheder, vi skal være med til at sikre københavnere, men som Socialdemokraterne, SF, Enhedslisten og De Radikale så indædt modarbejder retten til selv at vælge.

Venstre og Dansk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

” Det foreslås,

1. at taxikørsel tillades i 10 udpegede busbaner,
2. at de 10 udpegede strækninger sendes til høring i lokaludvalgene,
3. at der foretages evaluering efter 3 år for på baggrund heraf at beslutte, om det er hensigtsmæssigt at fortsætte med taxikørsel i busbaner i København,
4. at der afsættes 450.000 kr. i 2008 til skiltning, information og evaluering. Udgifterne afholdes under Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Center for Trafiks driftsbudget, samt
5. at kun taxier med passagerer tillades at bruge busbanerne.”

Det af Venstre og Dansk Folkeparti stillede ændringsforslag blev forkastet med 32 stemmer imod 17.

For stemte: 3 medlemmer af A (Mona Heiberg, Taner Yilmaz og Sikandar Malik Siddique), C, D, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: 14 medlemmer af A (Ritt Bjerregaard, Jesper Christensen, Anne Vang, Jakob Hougaard, Thor Buch Grønlykke, Hamid El Mousti, Johannes Nymark, Ikram Sarwar, Simon Strange, Morten Westergaard, Lars Rasmussen, Anette Holst Christensen, Jens Nielsen og Jan Andreasen), B, F, Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Indstillingen blev herefter godkendt med 32 stemmer imod 17.

For stemte: 14 medlemmer af A (Ritt Bjerregaard, Jesper Christensen, Anne Vang, Jakob Hougaard, Thor Buch Grønlykke, Hamid El Mousti, Johannes Nymark, Ikram Sarwar, Simon Strange, Morten Westergaard, Lars Rasmussen, Anette Holst Christensen, Jens Nielsen og Jan Andreasen), B, F, Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: 3 medlemmer af A (Mona Heiberg, Taner Yilmaz og Sikandar Malik Siddique), C, D, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V og Finn Rudaizky (løsgænger).

=====

10) BR 461/07. Servicemarkering af 10-meter-reglen

Indstilling om,

1. at der frigives en anlægsbevilling på 1,8 mio. kr. i 2007 fra parkeringsstrategiens anlægsramme under Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Center for Trafik, funktion 2.28.23.3 (Standardforbedringer af færdselsarealer) til forsøgets gennemførelse.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

(Teknik- og Miljøudvalget)

Lars Dueholm (V): Jeg skal gøre det kort. Vi fra Venstres side er imod 10-meter-reglen, men vi er naturligvis for, at såfremt 10-meter-reglen nu engang skal findes, jamen så skal den også markeres for at gøre det brugbart for københavnere.

Så derfor støtter vi forslaget, som det ligger, men altså under den protokolbemærkning, at vi i det hele taget er imod 10-meter-reglen.

Borgmester **Mikkel Warming:** Enhedslisten støtter selvfølgelig indstillingen. Og så vil jeg høre, om ikke borgmester Bondam kunne sikre, at de dagbøder, som Jette Gottlieb og undertegnede betalte for for 9 år siden at hjælpe forvaltningen med at markere 10-meter-reglen på københavnske gader, 6 gange 200 kr., returneres. Tak.

Borgmester **Klaus Bondam:** Jeg tror, jeg må svare nej til det sidste, desværre, men man kan på den anden side sige, at I har måske været nogle frontløbere i denne sag, så sådan er det med Enhedslisten. Så desværre.

Borgmester **Mikkel Warming:** Jeg skal bare meget kort sige, at jeg tror ikke, det bliver første gang, at vi med 9 års forsinkelse kan sige: Hvad sagde vi.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Venstre afgav følgende protokolbemærkning:

”Venstre er imod 10-meter-reglen, men for, at den markeres, såfremt den skal være gældende.”

=====

11) BR 477/07. Anlægsbevilling til nyt depot til forurenede jord

Indstilling om,

1. at der gives en anlægsbevilling på 82 mio. kr. funktion 1.38.66.3 Øvrige ordninger og anlæg til etablering af et nyt depot for forurenede jord på Kalvebod Miljøcenter,
2. at der anvises kassefinansieret dækning på takstfinansieret driftsbevilling funktion 1.38.66.1 Øvrige ordninger og anlæg, samt
3. at der gives tillægsbevillinger og korrektion af rammerne på det takstfinansierede område, som angivet under økonomiafsnittet og i bilag 2.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

12) BR 466/07. Bevilling til parkeringsprojektets bygherrefunktion

Indstilling om,

1. at der på bevilling Teknik - og Miljøudvalget Center for Trafik funktion 2.28.23.3 (standardforbedringer på færdselsarealer) frigives 4 mio. kr. (september 2007 p/1) til finansiering af forvaltningens

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

personaleudgifter til bygherreorganisation for etablering af P-anlæg i Københavns indre brokvarterer i 2007, jf. bilag 1,

2. at der på bevilling Teknik- og Miljøudvalget Center for Trafik funktion 2.28.23.3 (standardforbedringer på færdselsarealer) frigives 7,8 mio. kr. (2007 p/l) i 2008 til finansiering af forvaltningens personaleudgifter til bygherreorganisation for etablering af P-anlæg i Københavns indre brokvarterer, samt

3. at der gives en tillægsbevilling på 7,8 mio. kr. (2007 p/l) i budget 2008 til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Center for Trafik, funktion 2.28.23.3 med modpostering på Økonomiudvalgets bevilling, Finansposter, funktion 8.32.22.5 (kassen). Kassetrækket i 2008 på 7,8 mio. kr. (2007 p/l) modsvares af en tilsvarende kasseopbygning i 2011, idet rådighedsbevillingen til parkeringsstrategien i budgetoverslagsåret 2011 sænkes med 7,8 mio. kr. (2007 p/l).

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 37 stemmer imod 6. 2 undlod.

For stemte: A, B, C, D, F, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: Ø.

Følgende undlod at stemme: O.

13) BR 467/07. Etablering af 3 kommunale P-anlæg

Indstilling om,

1. at det udbudte P-anlæg i Kastelsvej på Østerbro ikke etableres,

2. at der gives en anlægsbevilling på i alt 464,4 mio. kr. (2007 p/l) fordelt med 8,5 mio. kr. i 2007, 237,6 mio. kr. i 2008 og 218,3 mio. kr. i 2009 til etablering af underjordiske, fuldautomatiske parkeringsanlæg på hhv. Leifsgade, Nørre Allé og Under Elmene, og at der anvises dækning på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Center for Trafik, funktion 2.28.23.3 (standardforbedringer på færdselsarealer),

3. at der i den kommende sag om tidlige overførsler fra budget 2007 til budget 2008 indarbejdes en omflytning på 30,34 mio. kr. (2007 p/l) fra Teknik- og Miljøudvalgets anlægsramme til parkeringsstrategien, samt

4. at der gives en tillægsbevilling på 98,48 mio. kr. (2007 p/l) i budget 2008 til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Center for Trafik, funktion 2.28.23.3 (standardforbedringer på færdselsarealer) med modpostering på Økonomiudvalgets bevilling, Finansposter, funktion 8.32.22.5 (kassen) samt, at der i budgetoverslagsåret 2009 indarbejdes en forhøjelse på 120,64 mio. kr. (2007 p/l) af rådighedsbevillingen under Teknik- og Miljøudvalget til parkeringsstrategien med modpostering på kassen. Kassetrækket i 2008 og 2009 på i alt 219,12 mio. kr. (2007 p/l) modsvares af en tilsvarende kasseopbygning i 2010 og 2011, idet rådighedsbevillingen til parkeringsstrategien i budgetoverslagsårene 2010 og 2011 sænkes med hhv. 132,78 mio. kr. og 86,34 mio. kr. (2007 p/l).

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

Karin Storgaard (O): Denne sag er til gengæld lidt kompliceret, etableringen af 3 kommunale p-anlæg. Det første ”at” er der ikke nogen problemer med, p-anlægget på Kastelsvej skal ikke etableres. En pris pr. parkeringsplads på 700.000 kr., det er klart, det kan man ikke acceptere. Det er også efter ønske med borgerne i området derude. Og det var selve planlægningen med, at også en del af det hus, hvor man skal ind og have bilerne kørt ned til parkeringskælderen, kom til at stå oppe i 1. sals højde.

Men det, der så mangler, er selvfølgelig, at man skal have nogle parkeringspladser eller anlæg på en anden led, og det må man så tale med borgerne om derude.

Men i øvrigt med forslag om etablering af parkeringsanlæg der mener jeg, at der stadig væk er et problem. For det første kunne man for nylig læse i avisen 24 timer, at parkeringsstrategien i København er kørt helt af sporet, og der står, og jeg citerer, og jeg kan jo så ikke vide, om det er rigtigt, eller om der er lagt lidt for meget i. Men der står her:

”Københavns Kommune mangler i omegnen af en halv mia. kr. for at kunne bygge 6 planlagte underjordiske parkeringsanlæg. Ifølge kommunens embedsmænd skal pengene findes enten ved at forhøje prisen for københavnerens beboerlicenser eller ved ejendomme, der tidligere har fået dispensation fra kravet om p-pladser.”

Her er man ude efter, at beboerne skal betale mere i beboerlicens. Vi har tidligere besluttet, at inden 2010 skulle man se på licensen, der skulle stige. Men nu er man indstillet på, der står ikke noget om det i indstillingen, at man for at skaffe nogle penge skal forhøje prisen for københavnerens beboerlicenser, og det kommer garanteret på et tidspunkt.

De her skitserede anlæg er efter Dansk Folkepartis opfattelse for dyre. Jeg har gjort opmærksom på i udvalget, at man i Tyskland kan lave lignende anlæg for 300.000 kr. pr. plads, og jeg har henvist til hjemmesiden dernede, hvor man kunne gå ind. Det gør jo så, at man fra forvaltningens side har lavet et notat, som jeg desværre ikke tror, at forsamlingen har, og det kan være et problem. Vi kan næsten ikke nå at tilbagevise sagen, fordi der er en eller anden aftale her i starten af november måned.

Men jeg vil godt gøre opmærksom på nogle ting. For de sammenligninger, man har lavet nede i Tyskland med danske forhold, der vil jeg sige, at for det første – og det kan godt være, det er kedeligt, og de, der ikke sidder i udvalget, vil ikke rigtigt vide noget om det, men jeg er nødt til at sige noget om det, og jeg skal prøve at gøre det så kort som muligt, og det er en del teknisk, men jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre ellers, da vi ikke har sagen i udvalget mere.

Men når man ser på de forhold, som nævnes i det notat, som vi har fået udleveret i Teknik- og Miljøudvalget, og som vi har bedt om på det sidste udvalgs møde, og der taler man så om en bestemt tysk gade, hvor det fremgår, at der ikke skulle være de samme vandstandsproblemer, som vi har her. Men det er der, fordi 300 m fra p-anlægget ligger der en åben kanal på ca. 12 m, så det vil sige, at der er ingen forskel på København i forbindelse med vandstanden og grundvandet i det her tilfælde.

Så nævner man også, at byggematerialerne er 20 pct. højere i Danmark end i Tyskland, eller forvaltningen anfører 30.000 pr. parkeringsplads. Jamen, der er et eller andet, der er galt, og jeg er så ked af, at vi ikke kan drøfte det i udvalget, fordi jeg tror, man er gået galt af hinanden på en eller anden led. Det er selvfølgelig, fordi de her 2 parkeringsanlæg, de er lagt op til at koste mellem 400.000 – 500.000 pr. plads, og det er altså stadig væk for meget når man kan få det billigere.

Så kan man regne ud, hvis man nu siger, at byggematerialerne er 20 pct. højere i Danmark end i Tyskland, hvordan kan 20 pct. så være lig med 30 pct. ved en pris på 300.000, det er nemlig 60.000.

Forvaltningen anviser også, at betonen er 50 pct. dyrere i Danmark, og det oplyste entreprenøren, og så kunne man godt lide at vide, hvad er det for en entreprenør, er det en i Danmark eller en i Tyskland.

Forvaltningen anviser også, at stålpriserne er steget væsentligt i de sidste 2 år. Men det passer altså ikke, for når man går ind og ser på Danmarks Statistik, så er indekset steget fra 2004 til juni 2007 med 19,04 eller med ca. 13 pct., og det er det væsentlige spørgsmål.

Så må jeg godt bede om lidt taletid af næste runde? Tak.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Gennemsnitsprisen for en parkeringsplads taget som et gennemsnit på de 3 parkeringsanlæg, der er omtalt her, det er 518.000. Forvaltningen fremdrager som beregningsgrundlag p-anlægget Under Elmene, og så er der en kontrol, som viser, at der er en forskel.

Så ligger der et rødt papir fra et eller andet firma, som har lavet nogle undersøgelser, det papir er kommet til forvaltningen i juni måned i år, og vi er først blevet bekendt med det nu. Røde papirer kan man som bekendt jo ikke citere fra, men der står altså nogle mærkelige ting, fordi der står noget om Monte Carlo-metoden. Det der gør også, at jeg føler, der er altså et eller andet galt her, det er, at man her skriver:

”Hvis man har 2 eller 3 forhold, som påvirker f.eks. en pris, og der er usikkerhed på disse forhold, så kan man statistisk beregne usikkerheden på den samlede pris. Hvis der er mange forhold, kan man ikke matematisk beregne den samlede usikkerhed, men må ty til andre metoder, hvoraf en hedder Monte Carlo-metoden.”

Og navnet stammer fra tilfældige spil såsom terningekast, ligesom dem man kender fra casinoerne i Monte Carlo. Det lyder ikke videre betryggende.

Men da det er svært for andre at følge med i det, så skal jeg bare lige tage resumeet her til sidst, og allerhelst så jeg, at vi havde det tilbage i udvalget, fordi jeg tror stadig væk, at priserne på de anlæg er for dyre.

Men resumeet er:

”Grundvandsstanden er måske den samme i München, så spørgsmålet om merpris i Danmark må afklares, så sammenligningen er ens.

Det lyder usandsynligt med en prisstigning på 28,33 pct. Danmarks Statistik kan fremvise ca. 19 pct. for 2004 til juni 2007. Stålspriserne er steget væsentligt, det fremgår ikke af Danmarks Statistik. Der anføres, at byggematerialepriserne er 20 pct. højere i Danmark sammenlignet med Tyskland, desuden anføres, at dette udgør 30.000 kr., hvordan indgår disse i beregningen.

Betonpriserne er 50 pct. større i Danmark, end i Tyskland, prislister for Danmark og Tyskland godtgør ca. 31 pct., og priserne er næsten ens, så der er ingen difference mellem Danmark og Tyskland.

P-plads er taget som et gennemsnit fra de 3 p-anlæg, som vi taler om her, priserne kan variere meget fra p-anlæg til p-anlæg alt efter forholdene til undergrunden som placering.”

Så vil jeg bare til sidst sige, at jeg synes stadig væk, at vi skulle tilbagevise det til udvalget. Det har selvfølgelig noget at gøre med, at jeg er bange for, at vi bygger de parkeringspladser for dyre. Det kan ikke være rigtigt, at vi ikke kan få dem billigere, jeg synes, at vi bruger alle pengene på at bygge sådan nogle dyre parkeringsanlæg.

Jeg er ked af at sige det, og jeg har ikke kunnet gøre noget før, fordi vi først lige har fået det her notat, og jeg synes faktisk, udvalget burde have tid til lige at kigge på det og få forvaltningens gennemgang, sådan så vi var sikre på, at der ikke er nogen misforståelser. Fordi sådan som det står her, så passer det desværre ikke.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg bliver nødt til at spørge fru Karin Storgaard: Ønsker fru Karin Storgaard en tilbagevisning?

Karin Storgaard (O): Jamen altså jeg synes, med de ting, der ligger, at jeg må bede om, at sagen tilbagevises til Teknik- og Miljøudvalget.

Lars Dueholm (V): Fra Venstres side har vi bedt om afstemning på spørgsmålet, og det er delt afstemning, således at 1. ”at” vedrørende at der ikke bygges på Kastelsvej, skal der stemmes for sig om.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Til det punkt vil vi undlade at stemme fra Venstres side, og grunden til, at vi vil undlade at stemme er, at vi ikke ønsker det udbudte projekt i Kastelsvej gennemført, men samtidig ønsker vi altså et konkret erstatningsforslag for det nu skrinlagte Kastelsvejsforslag, og det er der ikke kommet.

Fordi den indstilling, vi har i dag, skal jo ses i sammenhæng med den aftale, der er lavet omkring parkeringsforholdene i København, hvor vi nedlægger et vist antal gadeparkeringspladser og bygger et større antal parkeringspladser i konstruktion, særligt på de indre brokvarterer.

Vi fra Venstres side er kede af det, vi fra Venstres side er skuffede, men vi er rent faktisk også vrede. Dem vi er vrede på, det er først og fremmest teknik- og miljøborgmester Klaus Bondam og overborgmester Ritt Bjerregaard, som i sine hensigtserklæringer i forbindelse med det nye budgetforslag har ladet parkeringsforliget falde på jorden, man siger, man vil fortsat nedlægge det antal gadeparkeringspladser, som er forudsat i parkeringsaftalen, men der vil ikke blive opført det aftalte antal parkeringspladser i konstruktion.

Det er et klokkeklart forligsbrud. Jeg kan lige så godt sige det så tydeligt, som det overhovedet kan siges, vi fra Venstres side opfatter dette helt åbenbare forligsbrud således, at man ikke kan lave forlig her i Borgerrepræsentationen, der rækker ud over en indeværende valgperiode.

Overborgmesteren har meget tydeligt på tidligere tidspunkter sagt, at forlig er forlig, men ved I hvad, vi tager og behandler dem i udvalgene, og der er ingen, der har vetoret.

Vi respekterer naturligvis demokratiets spilleregler her i Borgerrepræsentationen, og det er jo ikke sådan, vi som andre kræfter her i København går ud og laver voldelige demonstrationer, fordi vi nu ikke får ret, men vi vil også sige, næste gang nogen kommer og spørger os, om vi vil være med i et forlig, der rækker ud over en valgperiode, så er svaret nej, fordi vi kan simpelt hen ikke stole på, at det bliver gennemført, i hvert fald ikke når varen skal leveres på forskellige tidspunkter.

For i denne sag har der været tale om, at man har nedlagt pladserne først, og når man så fra den anden side i forligskredsen skal til at betale ved at opføre p-pladserne i konstruktion, så siger man, ved I hvad, det er der ikke lige penge til, så det dropper vi, men vi fortsætter med i øvrigt at nedlægge dem på terræn.

Så altså, kære Socialdemokrater, kære Radikale, næste gang I kommer og beder om et forlig, så er det i hvert fald jer, der skal levere pengechecken først, før I ser noget fra vores side.

Borgmester Klaus Bondam: Nu er det heldigvis ikke det, vi skal forhandle om i aften, og jeg skal da også, som jeg tidligere har meddelt, gøre opmærksom på, at vi indkalder til en drøftelse af det her i løbet af foråret 2008 for at se på, hvordan vi kan revidere parkeringsstrategien, så den tager højde for de erfaringer, som vi har fået i første udbud.

Lad mig lige starte med at kommentere, det var ikke Karin Storgaard, hun refererede fra gratisavisen 24 timer, ”parkeringsstrategien er kørt helt af sporet”, og der har været sagt og skrevet meget om det, og det er der ingen grund til at gå nærmere ind i endnu, andet end at konstatere, at både jeg som ansvarlig borgmester og teknik- og miljøforvaltningen allerede i sommeren 2007 orienterede offentligheden og udvalget om, at forudsætningerne i parkeringsstrategien ikke kunne holde. Det skete nøjagtigt på det tidspunkt, hvor vi faktisk kunne konstatere det, altså kunne konstatere, at de bud, der var kommet ind i udbudsrunderne, på ingen måde harmonerede med det, der budgetmæssigt var forudsat.

Lad mig også slå fast, at der på nuværende tidspunkt ikke er udbetalt en eneste krone til entreprenøren.

Så det har i mine øjne ikke så meget at gøre med, at noget er kørt af sporet, eller at der ikke er rettidig omhu. Jeg har sagt det før, jeg gentager det igen: Jeg synes sådan set, at det er nogle embedsfolk, som udviser særdeles rettidig omhu.

Lad mig også sige, at når vi ikke kan tilslutte os, at sagen tilbagesendes til Teknik- og Miljøudvalget, ja, så – og nu bliver det meget teknisk – så handler det om noget så fint som en vedståelsesfrist.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Det betyder, at når man har fået et udbud, ja, så er der altså en dato, inden hvilken man skal sige ja. Den dato er den 14. november, og så vidt jeg er orienteret, så er der ingen af udbyderne, som har nogen som helst interesse i at forlænge den her frist, fordi den, og det bliver også meget teknisk, timeslot, de har på de store maskiner, der skal til for at bore sådan noget, som i øvrigt kommer fra Tyskland, ja, den udløber også, og så kan de altså ikke få det til den pris.

Jeg ved ikke rigtigt, hvad jeg skal gøre for at få Karin Storgaard til at tro på de oplysninger, som forvaltningen finder frem bl.a. gennem at studere en masse hjemmesider og også at være i telefonisk kontakt med en kollega i Tyskland, en projektleder Ulrich Schönemann fra Baureferates für die Herstellung der Tiefgarage, Landeshauptstadt München.

I det her notat, som jo altså er lavet efter en samtale med denne her hr. Schönemann bl.a., og som jo har været omdelt til udvalgets medlemmer, så har teknik- og miljøforvaltningen sammenlignet de teknisk-økonomiske forhold mellem Donnerbergerstrasse i München og priserne for de 3 anlæg her i København.

Jeg bliver altså nødt til at sige, at denne her sammenligning viser, at der er væsentlige tekniske forskelle, ligesom priserne for de tyske anlæg er fra 2004. Siden da så er der sket væsentlige prisstigninger på byggevarer. Hvis vi i øvrigt korrigerer de tyske priser med disse forhold, så vil prisen ligge ganske tæt på de priser, vi har fået ind i udbuddene.

Hvis det ikke er nok, så har vi jo også haft foretaget sideløbende med det her en uvildig vurdering af firmaet Schwebroe, som de har lavet fra forvaltningen, hvor Schwebroe altså uden kendskab til de opnåede priser har beregnet prisen for det ene anlæg inden for 3 pct. af den billigste pris.

Endelig ja så er der altså en række geologiske fakta, og desværre lever min far ikke længere, han var geolog, som kunne have belært sin søn om det her, men der er noget, der hedder råhusforskydningen og nogle sandlag med noget vand i og noget kalk, der ligger og sådan noget, som gør, at man bliver nødt til at lave spunsvægge. Det handler altså ikke alene om afstanden til en kanal eller afstanden til noget vand, der er en hel masse tekniske ting.

Så for at tage om, at anlæggene kan gøres billigere med de givne forudsætninger, ja, det bliver jeg altså nødt til klart og tydeligt at sige, ikke er realistisk.

Tak.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Det var godt timet, lige til tiden.

Borgmester Mogens Lønborg: Til diskussionen omkring parkeringsaftalen, og hvorvidt den er kørt af sporet, der vil jeg godt lige erindre om, hvad De Konservative sagde og gjorde i forbindelse med parkeringsaftalens indgåelse. De fleste vil måske huske, at pressemødet var stort set ved at gå i gang, før vi endelig besluttede os.

Foran os stod en buket med tidsler og roser, og vi synes, der var ret mange tidsler, og derfor var vi ikke så meget for at gribe fat om den her buket. Men omvendt var vi på den anden side godt klar over, at roserne var jo smukke, vi måtte ud og forklare over for vores vælgere, at når vi gik med, så var det, fordi vi syntes, det var historisk i København, at der nu endelig var kommet nogle roser ind i sådan en parkeringsbuket, der hed, at nu ville man netto øge antallet af parkeringspladser. Det var at knække kurven så at sige. Derfor var det den ene af 2 grunde til, at vi valgte at gå med.

Den anden det var, at dengang vi indgik aftalen, der var det i hvert fald en tradition her i kommunen om, at når man indgik aftaler, så havde alle aftalepartier hver for sig en slags vetoret, når det gælder at ændre aftalen. Det gælder i øvrigt i alle mulige andre af livets sammenhænge, når en kreds af mennesker laver en aftale, så kan et flertal pludselig ikke majorisere nogen af de andre aftaleparter, det kender man i erhvervslivet. Det har også været sådan på Københavns Rådhus.

Vi havde, da det jo var en tidshorison på 10 år, så havde vi ikke meget lyst til ikke at være med til at sikre, at de roser blev i buketten. Skulle man lave revision af den, så ville vi gerne have flere ro-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

ser og færre tidsler. Nu sker der pludselig det, at nogle af roserne bliver pillet ud, vi sidder sådan med en buket, der efterhånden kun har tidsler. Så må vi da konstatere, at den her parkeringsaftale, som jo netop er en buket, en samlet pakke, den er slet ikke længere sådan, som vi aftalte den.

Derfor er det jo naturligt nok, hvis det er det, det ender med. Men nu forstår jeg, der bliver nye forhandlinger, vi er jo ikke så tæt inde i det i og med, at vi ikke har en repræsentant i Teknik- og Miljøudvalget. Men hvis det er sådan, at man firer på det, der hedder, at der skulle etableres 3.000 nye parkeringspladser i København, hvis den for os helt afgørende præmis for at gå med i den her parkeringsaftale sammen med det at være med omkring bordet i stedet for at sidde udenfor sammen med Enhedslisten, jamen hvis det pludselig ikke holder, så er det da evident, når vi snakker aftaler, at så er man løbet fra en aftale.

Monica Thon (B): Der er ikke nogen, der er løbet fra en aftale. Vi inviterede Det Konservative Folkeparti til at komme til orientering omkring parkering, det var med velberåd hu.

Jeg synes personligt ikke, og det er jeg sikker på, borgmesteren heller ikke synes, at vi har fjernet hverken roser eller tidsler fra den buket, indholdet er nøjagtigt det samme. Men hvis vi skal have det forlig til at blive langtidsholdbart, så skal vi selvfølgelig forhandle det igen, og vi skal finde nogle nye måder at gøre det på, og vi skal finde en anden måde at gøre det på. For det viser sig, at det er lidt halvdyrt at lægge dem ned i jorden alle steder, men vi er ikke rendt fra noget, og der er ikke nogen, der er rendt fra noget som helst, og der er lige mange roser og lige mange tidsler, som kompromis jo består af som regel.

Så derfor glæder vi os til at se hr. Mogens Lønborg til en forhandling omkring parkeringsforliget, så det kan blive holdbart, for det har skabt nogle fornuftige forhold for forvaltningen, bl.a. at man kan arbejde sikkert og fornuftigt i 10 år, uden at der bliver spændt ben for planerne hen ad vejen.

Vi ser meget gerne, at der kommer en ny forhandling.

Morten Kabell (Ø): Jeg skal selvfølgelig ikke gøre mig til dommer over, hvorvidt nogen har brudt en aftale eller ej. Jeg vil bare sige for Enhedslistens vedkommende, at virkeligheden bevæger sig i den rigtige retning. Derfor vil vi selvfølgelig stemme for det 1. "at" om at droppe et af de her anlæg, det er da, nå ja, one down a lot to go.

Men vi vil selvfølgelig også stemme imod at få etableret resten det er spild af penge, og der er ingen grund til at få det kæmpeoverskud af parkeringspladser i fremtiden.

Vi håber lige præcis på det her punkt, at prisudviklingen vil gå i vores retning.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 2. runde.

Karin Storgaard (O): Jamen modsat visse andre, så vil Dansk Folkeparti gerne have nogle parkeringsanlæg, men vi synes bare ikke, vi skal betale for meget for det.

Altså vi føler nærmest, at det er en form for ågerpriser, vi kommer til at betale, det er rigtig mange penge, vi kommer til at betale ekstra pr. plads. Resultatet bliver så, at beboerlicenserne kommer til at sige, det er, som jeg sagde før, nok det, der sker næste gang.

Men det er jo de tekniske spørgsmål. Altså jeg er ikke tekniker, men altså man kan jo stille nogle spørgsmål til det notat, som forvaltningen har skrevet. Jeg synes, det er ret alvorligt, at hvis det er korrekt, at der er så mange ting, der ikke passer sammen, hvor der kan være noget tvivl, så bør man altså se på det.

Men jeg kan tilsyneladende ikke få svar på nogen af de tekniske spørgsmål her, for det hørte jeg tydeligt på borgmesteren, og det er jeg ked af. Men det er ikke, fordi jeg forlanger, at borgmesteren skal kende alle de tekniske spørgsmål, men det må jo føre til, at jeg må stille en række spørgsmål i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

Teknik- og Miljøudvalget, fordi jeg havde det dårligt ved, hvis vi ligesom er taget med bukserne nede og kommer til at betale meget mere, end vi skal.

Jeg ved godt, der er den vedståelsesfrist, for det har vi jo hørt, men jeg ved ikke præcis, hvordan man skal forholde sig til det. Jeg synes bare, det er meget uheldigt, hvis priserne virkelig er så forskellige. Jeg kan ikke forstå, at man henviser i forhold til Danmarks Statistik, de passer altså ikke sammen de tal. Der er sikkert en forklaring på det, men det bliver man altså nødt til at bede om.

Så vil jeg bare sige, at for mig lyder det som om, Schwebroe er kendt med priserne fra Pihl, og derfor kunne de udtale sig måske, som de gør i de papirer, som ingen må se.

Men jeg proklamerer med det samme, at Dansk Folkeparti undlader at stemme for de 3 anlæg, det drejer sig om her. Kastelsvej er vi enige i, og så vil jeg proklamere, at jeg vil komme med en række tekniske spørgsmål, som jeg vil bede om at få besvaret.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Tak for det. Jeg vil blot bemærke, at Karin Storgaard har brugt sin tid i 3. runde, hvis det nu skulle være.

Lars Dueholm (V): Nu bliver man nogle gange lidt overrasket over, hvad der bliver sagt fra talerstolen, fordi de har jo sagt fra De Radikales side, at de ikke har brudt noget parkeringsforlig.

Vi husker alle den meget, meget lange aften, vi havde sidst, da vi sad og stemte, til vi var helt blåviolet i fingrene, og der var der altså et sted, hvor vejene afgørende delte sig mellem budgetflertallet og bl.a. partiet Venstre, og det var på en hensigtserklæring omkring parkering.

Jeg har desværre ikke på den korte tid, der har været mulig her, siden De Radikale kom med påstanden om, at det ikke er blevet brudt, haft mulighed for at finde hensigtserklæringen, men vi har derimod fundet selve budgetaftalen. Der står i oplægget, den del, der har med parkeringsaftalen at gøre, at man skal have et nyt oplæg om en parkeringsaftale, og så står der:

”I oplægget skal indgå, at antallet af parkeringspladser reduceres i forhold til den oprindelige forudsætning om etablering af 4.000 parkeringspladser, mens nedlæggelsen af 1.000 pladser i gaderne fastholdes.”

Det er den samme sprogbug, som var i hensigtserklæringen. Altså vi fastholder at nedlægge gadeparkeringen, men vi bygger ikke i konstruktion, for det er blevet for dyrt.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jeg synes ikke, man bliver mere afklaret af de ting, der er blevet sagt. Altså når Morten Kabell her fra talerstolen taler om, at Enhedslisten vurderer, det går den rigtige vej, så ser jeg for mig en buket miste roserne og til sidst blive en ren tidselbuket.

Når jeg så hører Monica Thon herfra sige, jamen der er lige mange roser og tidler, som der hele tiden har været, så kan jeg ikke forstå det, jævnfør, hvad Lars Dueholm lige har været oppe og læse op.

Derfor vil jeg egentlig så gerne bare håbe, at Monica Thon har ret, og at der overhovedet ikke er firet på roserne, at der stadig væk er lagt op til, at vi skal netto have 3.000 flere parkeringspladser.

I må undskylde mig, at jeg ikke er nok inde i de drøftelser, der måtte være i Teknik- og Miljøudvalget, men kan I så ikke bare gå herop og berolige mig ved at sige, der er lagt op til 3.000 netto flere parkeringspladser, så er jeg glad.

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak for det.

Jeg må blot gentage, at hvis man agter at stemme for det ændringsforslag, som Dansk Folkeparti stiller, hvor man ønsker at sende sagen tilbage til Teknik- og Miljøudvalget og lade udvalget se på det igen, til trods for notater og telefonsamtaler osv., så bliver jeg bare nødt til at sige, at så overskrider vi vedståelsesfristen. Og så vil jeg næsten lægge hovedet på blokken på at garantere, at så bliver det ikke bare så dyrt, som det er i dag, det er jeg sådan set enig med Karin Storgaard i, at det er dyrt, og det er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

betydeligt dyrere, end vi har budgetteret desværre, men jeg tror endda, at det bliver endnu endnu dyrere end det.

Så siger Karin Storgaard, at hun vil stille en række yderligere spørgsmål, og der vil jeg blot endnu en gang sige til Karin Storgaard, at hun er altid velkommen til at stille spørgsmål, hvilket hun også gør i stor stil i forvejen. Karin Storgaard burde også være orienteret om, at jeg personligt vil gøre meget ud af at påse, at hun både bliver kvitteret for de spørgsmål, hun får.

Min forvaltning kan i hvert fald skrive under på, at jeg slår meget i bordet, hvis frister for svar osv. ikke bliver overholdt. Så det er jeg meget opmærksom på, og det skal Karin Storgaard vide, at det er hun naturligvis ligesom alle andre medlemmer af Borgerrepræsentationen altid velkommen til, og forvaltningens medarbejdere sidder beredvilligt klar til at svare på stort og småt.

Hvis vi lige tager diskussionen om beboerlicenser, det koster 180 kr. om året for københavnere at have en beboerlicens, 180 kr. om året. Jeg vil blot lige til sammenligning sige, at det i en by som Stockholm koster 410 kr. om måneden. Jeg har lidt lyst til, og det siger jeg også nogle gange ironisk, at hvis vi kunne leje kommunal grund ud til den samme pris, som det koster at have en parkeringslicens, altså leje 5 kvadratmeter i et helt år for 180 kr., nemlig de 5 kvadratmeter der skal til for at lave en parkeringsplads, ja, så skulle vi såmænd nok hurtigt få bygget de billige boliger, men det er en helt anden side af sagen.

Som et svar til borgmester Mogens Lønborg, jeg har ikke hensigtserklæringen fra budget 2008 lige foran mig, men det er i hvert fald Det Radikale Venstres intention, at der fortsat stadig væk sikres 4.000 nye parkeringspladser i brokvartererne. Vi har måttet erfare, at hvis vi skal lave dem alle sammen i konstruktion, så bliver det altså en hel del dyrere end det, der har været budgetteret med.

Vi er en velhavende kommune, så kan vi jo tage diskussionen, om vi vil bruge de mange midler på det, eller om vi vil bruge dem på noget andet. Den diskussion kan vi tage.

Men jeg vil dog sige, at det arbejde, siden parkeringsstrategien blev vedtaget, så har vi faktisk fundet ud af, at vi sådan set kan tilvejebringe nogle af dem billigere. Bl.a. er vi indgået i en aftale med Amagercentret, hvor beboerne omkring Amagercentret kan få lov til at bruge Amagercentrets parkering i aftentimerne.

Vi kigger i øvrigt, stærkt inspireret af Det Konservative Folkeparti, på skråparkering. Det er der ikke politisk enighed om helt, men nu kigger vi på det og undersøger det.

Samtidig har vi også fundet eksisterende p-kældre og vil også se på, om vi kan tage dem i øget brug.

Så intentionen i hvert fald fra Det Radikale Venstres side bag den hensigt, vi tiltrådte, det er så sandelig stadig væk, at vi skal tilføre 3.000 parkeringspladser i brokvartererne.

Når alt det er sagt, så synes jeg sådan set, at vi skal glæde os over, at vi med den beslutning, som vi forhåbentlig træffer lige om lidt, får sat gang i en række parkeringsanlæg i konstruktion i nogle områder i byen, hvor der vitterligt er et behov, og hvor der samtidig også nu vil opstå nogle nye muligheder for at benytte de nydannede byrum, vi får ovenover parkeringsanlæggene.

Så er jeg i øvrigt sikker på, at vi i denne proces, også når de nye parkeringsanlæg er færdige, vil kunne drage mange erfaringer både til gavn for os selv her i København og også nogle af de byer, som vi er i dialog med ude i Europa.

Tak.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg skal være helt sikker, Karin Storgaard, det er til en kort bemærkning?

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Karin Storgaard (O): Jamen jeg vil da bare sige tak til Klaus Bondam for tilbuddet med at svare på spørgsmål, det plejer i øvrigt ikke at være noget problem, så det regner jeg heller ikke med, at det er i fremtiden.

Det der med beboerlicensen det har noget at gøre med, at vi har sagt, frem til 2010 det var den parkeringsaftale, vi lavede, der skulle den ikke stige. Så det er bare det, jeg bekymrer mig for, om vi nu skal have den til at stige, fordi så er der ikke meget troværdighed mere.

Så vil jeg bare til sidst sige, at Dansk Folkeparti vil gerne videreføre protokolbemærkningen fra Teknik- og Miljøudvalget.

Dansk Folkeparti stillede forslag om at tilbagevise sagen til Teknik- og Miljøudvalget.

Venstre ønskede delt afstemning om indstillingens 1. at-punkt og indstillingens 2. – 4. at-punkt.

Det af Dansk Folkeparti stillede forslag om at tilbagevise sagen til Teknik- og Miljøudvalget blev forkastet med 33 stemmer imod 12. 2 undlod.

For stemte: O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F og Ø.

Følgende undlod at stemme: C.

Indstillingens 1. at-punkt blev godkendt med 39 stemmer imod 0. 8 undlod.

For stemte: A, B, C, F, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), 1 medlem af V (Cecilia Lonning), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: O og 6 medlemmer af V (Martin Geertsen, Martin Hirsch, Leslie Arentoft, Heidi Wang, Pia Allerslev og Lars Dueholm).

Indstillingens 2. – 4. at-punkt blev godkendt med 39 stemmer imod 6. 2 undlod.

For stemte: A, B, C, F, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: Ø.

Følgende undlod at stemme: O.

Venstre afgav følgende protokolbemærkning:

”Venstre ønsker ikke det konkrete projekt i Kastelsvej gennemført. Men Venstre ønsker et konkret forslag til erstatning herfor.”

Dansk Folkeparti ønskede at videreføre sin protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

”Dansk Folkeparti har undladt at stemme i denne sag, idet vi er af den opfattelse, at en pris pr. p-plads på ca. 464.000-539.000 kr. er for høj. Vi er af den opfattelse, at det via udenlandske undersøgelser viser sig, at anlæggene kan etableres for ca. 300.000 kr. pr. plads.”

14) BR 430/07. Lokalplan "Hf Sundbyvester" - endelig vedtagelse

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen vedtager lokalplan "Hf Sundbyvester" endeligt med følgende ændring:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

a. Andet afsnit i § 6 stk. 2 ændres til "For de med skrå skravering på tegning nr. 1 viste fællesarealer gælder, at der må opføres bebyggelse til fællesformål, i form af et fælleshus, hvis etageareal ikke må overstige 200 m², 2 butikker på maksimalt 100 m², samt øvrige bygninger på til sammen maksimalt 50 m²".

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

15) BR 456/07. Lokalplanforslag "Amagerfælledvej"

Indstilling om,

1. at forslag til lokalplan "Amagerfælledvej" vedtages med henblik på offentliggørelse i en høringsperiode på 2 måneder, samt
 2. at den foreslåede dialogstrategi bestående af en hjemmeside for planen, en udstilling i kvarteret, et borgermøde tilrettelagt som et orienteringsmøde samt offentliggørelse i områdets lokalaviser vedtages.
- (Teknik- og Miljøudvalget)

Winnie Berndtson (U): Jeg skal ikke komme med nogen som helst kritik af forvaltningen, for det er ikke en kritik af forvaltningen. Men der ligger et notat, et bilag på vores bord i aften, som siger, at en af de forudsætninger for denne lokalplan, som er beskrevet i lokalplanindstillingen, faktisk ikke holder.

Der er tale om det mageskifte, som skulle gøre det muligt at bevare haverne derude. Der er sket det ifølge notatet, jeg kendte ikke historien, før jeg læste den, at den bestyrelse, som man indgik aftalen med, er trådt tilbage, fordi man har holdt en generalforsamling, hvor resten af afdelingen har fyret dem, fordi de åbenbart har lavet denne aftale.

Så står der længere nede i det her notat, at den videre proces omkring lokalplanforslaget vil derfor være som beskrevet i indstillingen, altså vi sender det til høring nu, samtidig med at Københavns Ejendomme vil blive anmodet om at opsige brugskontrakten om beboerhaverne. Til gengæld vil Hørgaardens beboere blive tilbudt at leje de 2 arealer, i alt ca. 5.000 m², som fremgår af vedlagte bilag, den fremtidige markedsleje vil andrage ca. 10 kr. pr. m² + skatter og afgifter, lejen for en have på 50 m² vil således blive ca. 275 kr. om måneden.

Det forhold har vi ikke overhovedet behandlet eller haft mulighed for at drøfte i udvalget, fordi vi ikke har været bekendt med det. Da vi har behandlet denne sag i udvalget, der er det under forudsætning af, at der kunne ske det her mageskifte, at man simpelt hen byttede arealer.

Nu viser det sig, at det, man kan tilbyde beboerne i Hørgaarden, som har deres haver på nogle af de her arealer, er, at de i stedet for kan leje noget af arealet. Så er jeg ikke sikker på, om jeg så ville lave den her lokalplan på den her måde.

Derfor vil jeg anmode om, at vi tilbagesender lokalplanen til udvalget, så vi har mulighed for at forholde os til det her.

Morten Kabell (Ø): Jeg vil sige, at også jeg blev noget forundret over at se det notat på vores pladser i dag. Jeg synes, det kunne være rigtig godt ligesom Winnie Berndtson at få sagen tilbage til udvalget, så vi kan få gået lidt i dybden med, kommer det her til at ændre noget, har vi en samarbejdspartner, om man så må sige.

Jeg synes, Winnie Berndtsons indlæg var både godt og sagligt og alt muligt, og jeg synes, det er en rigtig god lejlighed til at få udvalget til lige at vende denne her sag igen. Så lad os tilbagesende den med det samme.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Winnie Berndtson (løsgænger) stillede forslag om at tilbagevise sagen til Teknik- og Miljøudvalget.

Det af Winnie Berndtson (løsgænger) stillede forslag om at tilbagevise sagen til Teknik- og Miljøudvalget blev forkastet med 34 stemmer imod 9.

For stemte: O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A, B, C, F og V.

Indstillingen blev herefter godkendt med 35 stemmer imod 8.

For stemte: A, B, C, F, O og V.

Imod stemte: Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Der blev givet frist til mandag den 29. oktober 2007 kl. 12.00 til afgivelse af mindretalsudtalelser.

=====

16) BR 457/07. "Ragnhildgade Vest" - forslag til lokalplan med kommuneplantillæg

Indstilling om,

1. at forslag til lokalplan "Ragnhildgade Vest" med tilhørende tillæg til Kommuneplan 2005 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse,
2. at planforslagene offentliggøres i 2 måneder, samt
3. at borgermødet afholdes som orienteringsmøde.
(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

17) BR 478/07. Forslag til tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 370 "Tøndergade-karreen" og forslag til tillæg til byfornyelsesbeslutningen for karreen

Indstilling om,

1. at forslag til tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 370 "Tøndergade-karreen" vedtages med henblik på offentliggørelse,
 2. at det af SBS for kommunen udarbejdede forslag til tillæg til byfornyelsesbeslutningen for "Tøndergade-karreen" vedtages med henblik på offentliggørelse fælles med lokalplanforslaget,
 3. at Teknik- og Miljøforvaltningen bemyndiges til at afholde de med byfornyelsesbeslutningen forbundne udgifter,
 4. at forslagene offentliggøres i 2 måneder, samt
 5. at den foreslåede dialogstrategi bestående af en hjemmeside for forslagene, offentliggørelse i områdets lokalaviser og afholdelse af et borgermøde tilrettelagt som et orienteringsmøde vedtages.
- Det præciseres, at der ikke er nogen udgifter forbundet med godkendelsen af tillægget til byfornyelsesbeslutningen for "Tøndergade-karreen". Såfremt der er merudgifter forbundet med gennemførelsen af det samlede gårdanlæg, vil en eventuel tillægsbevilling blive søgt af Teknik- og Miljøforvaltningen, når høringen vedrørende gårdanlægget er afsluttet.
(Teknik- og Miljøudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

18) BR 482/07. Forslag til byfornyelse for Keplersgade-karréen med gennemførelsesprojekt for gårdanlægget

Indstilling om,

1. at det af SBS udarbejdede forslag til byfornyelsesbeslutning for Keplersgade-karréen udsendes i offentlig høring.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

19) BR 480/07. Budgetopfølgning for 2. kvartal 2007

Indstilling om,

1. at der til Miljøkontrollen, funktion 0.52.89.1 – øvrig planlægning, undersøgelse, tilsyn m.v. gives en tillægsbevilling i 2007 på 1,55 mio. kr. Tillægsbevillingen finansieres ved at regulere gældsafdraget jf. BR 603/04 med en tillægsbevilling på -1,55 mio. kr. til Økonomiudvalget, bevillingen Finansposter, funktion 8.55.64.6-8.55.76.6 Forskydninger i langfristet gæld (afdrag), samt

2. at det tages til efterretning at der forventes mindreindtægter fra byggesagsområdet, og at Teknik- og Miljøforvaltningen og Økonomiforvaltningen frem til oktober-budgetopfølgningen vil belyse problemstillingen nærmere.

Det bemærkes, at rammeløftet i 2008 og frem på 1,55 mio. kr. er indarbejdet i sagen om tekniske ændringer til budgetforslaget 2008 jf. BR 603/04, der blev vedtaget i Borgerrepræsentationens møde den 11. oktober 2007.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt henholdsvis taget til efterretning.

=====

20) BR 438/07. Vedtægtsændring I/S SMOKA

Indstilling om,

1. at forslag til ændring af vedtægt for I/S SMOKA godkendes.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

21) BR 468/07. Salg af grund

(Teknik- og Miljøudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Morten Kabell (Ø): Det skal være et relativt kort et.

Enhedslisten er kritisk over for projektet af mange årsager, de fleste har vi gennemgået ved adskillige lejligheder i den her forsamling.

Men jeg kunne godt tænke mig at få en helt specifik ting besvaret fra evt. borgmesteren eller fra andre partier, som har tænkt sig at stemme for det her. Betyder det, når eller hvis Borgerrepræsentationen godkender salget, at man dermed også fra flertallets side har tænkt sig automatisk at godkende en lokalplan, hvori man så giver mulighed for at bygge op til 40 meters højde.

Det er sådan en lille biting, der sådan får sneget sig ind undervejs, hvor man kan se, at der skal bygges op til kote 40, og at dette jo forudsætter en lokalplansændring. Så kunne det da være interessant at vide, om man hermed så også har tænkt sig bare at jappe den igennem, eller om dette således er en forudsætning for salget, eller man rent faktisk har tænkt sig at gennemgå en ordentlig, seriøs og fornuftig lokalplansproces med den risiko for, at byggeri 40 meters højde ikke nødvendigvis bliver til noget.

Det synes jeg er et rigtig godt spørgsmål, som jeg godt kunne tænke mig, at nogle af de partier, der har tænkt sig at stemme for salget, får besvaret her fra talerstolen.

Indstillingen blev godkendt med 36 stemmer imod 9.

For stemte: A, B, C, F, O og V.

Imod stemte: Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

=====

22) BR 462/07. Aktivitetscenter på Skt. Joseph

Indstilling om,

1. at en særlig tilskudsmodel i form af et partnerskab under Servicelovens § 79 godkendes, samt
2. at det godkendes, at Sundheds- og Omsorgsforvaltningen indgår en 5-årig økonomisk forpligtende aftale, bevilling Pleje, Service og Boliger for Ældre, Efterspørgselsstyret. Dagområdet 5.32.33.1 Forebyggende Indsats for Ældre.

Det forudsættes, at hvis Sundheds- og Omsorgsudvalget opsig aftalen med aktivitetscentret i årene 2008 til 2012, skal udgiften til udbetaling af garantisummen afholdes indenfor Sundheds- og Omsorgsudvalgets egen ramme.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg skal blot give en information, som jeg her sidst på eftermiddagen har fået, det er ikke sikkert, det får nogen betydning for den her sag, men jeg vil ikke sidde inde med en information og så ikke videregive det til Borgerrepræsentationen.

Det er Fondsbørsen i København, der er blevet orienteret af Kjeld Strandberg fra Pensionisternes Samvirke vedr. etablering af det aktivitetscenter. Strandberg har oplyst, at der er 25 år gamle klausuler på deres ejendom på H.C. Ørstedvej, og de er etableret i forbindelse med en garantistillelse ved optagelse af for længst indfrieede lån, og de giver Frederiksberg Kommune ret til at overtage ejendommen vederlagsfrit, såfremt centrets aktiviteter ophører.

Det betyder, at aktivitetscentret vil stå uden midlerne fra et salg, når de skal flytte.

Ivar Nørgaard og Kjeld Strandberg har henvendt sig til, det er gode folk, der har henvendt sig til andre gode folk, nemlig borgmester Mads Lebech om sagen, og de forventer, at sagen bliver afklaret snarest. Det her betyder ikke nødvendigvis, at vi behøver bekymre os om det, men jeg vil bare vil give den information, som jeg lige har fået.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Det var egentlig bare det. Men udvalget vil selvfølgelig høre nærmere, om det her får nogen praktisk betydning.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

23) BR 459/07. Ejendommene Møllegade 9-11- kapitalbevilling til erhvervelse (erstatningsbeløb)

Indstilling om,

1. at der gives en kapitalbevilling på 6.445.000 kr. til Økonomiudvalgets bevilling, Salg af rettigheder mv., funktion 0.22.05.3, Ubestemte formål, i 2007, til dækning af det erstatningsbeløb (udover et allerede afsat beløb på 2,1 mio. kr.), som Overtaksationskommissionen har tilkendt den tidligere ejer (Møllegade 9-11 ApS) af ejendommene matr.nr. 6076 og 6077 Udenbys Klædebo Kvarter, København, Møllegade 9-11. Kapitalbevillingen finansieres af puljen i 2007 til køb af jord til fremtidige kommunale formål, Økonomiudvalgets bevilling, fælles anlægspuljer, funktion 6.45.51.3., samt
2. at Økonomiforvaltningen får en bemyndigelse til at afholde en eventuel yderligere erstatning, som domstolene måtte tilkende ejeren - med dækning på puljen til uforudsete udgifter - og til at modtage et eventuelt tilbagebetalingsbeløb fra ejeren, såfremt domstolene måtte nedsætte erstatningen. (Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

24) BR 463/07. Etablering af kbh.dk: københavnernes sociale, digitale netværk

Indstilling om,

1. at etablere kbh.dk for perioden 2007-2009, ved at godkende udmøntningen af de ved budgetforhandlingerne 2007 afsatte midler. kbh.dk skal give københavnernes en platform for dannelsen af sociale netværk, der gør det nemmere at dele ressourcer og oplevelser, udleve interesser, udtrykke sig og deltage aktivt i byens fysiske liv. Den årlige udgift til kbh.dk på 3,1 mio. kr. i årene 2007-2009 (2007 p/l) afholdes indenfor Økonomiudvalgets ramme (bevilling ØKF, drift, IM-funktion 6.45.51.1) og finansieres af de ved budgetforhandlingerne 2007 afsatte midler, samt
2. at kbh.dk i 2009 evalueres med henblik på beslutning om videreførelse. (Økonomiudvalget)

Borgmester **Mikkel Warming**: For lidt over et år siden indgik alle 7 partier her i salen en budgetaftale for 2007. På side 15 i den kan man læse et afsnit om åbenhed på Rådhuset, som alle partierne var enige om dengang. Der står rigtige og kloge ting, ”København udvikles bedst i et tæt samarbejde mellem bystyre, københavnernes, borgergruppen, brugere, virksomheder og organisationer, i en styrket dialog og tæt samspil skal sikre, at kommunen udvikler og tilpasser servicen til københavnernes behov.

Inspireret af Berlins Stadtforum oprettes der derfor et byforum, hvor overordnede politiske temaer af vigtighed for hele byens udvikling debatteres. Byforum er åbne arrangementer, hvor alle københavnere er inviteret til at deltage ...”. Osv. osv.

Der er afsat driftsmidler på 6,6 mio. kr. i perioden blabla.

Hvad er det så, vi får? Vi får en hjemmeside, fordi den hjemmeside, vi står med nu, hvor københavnernes kan skabe sig en profil med kontaktoplysning, kalender og personlige interesser, hvor man kan danne grupper om fælles interesser eller modsvarende behov, udveksle sociale ressourcer osv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

osv., finansieres af bevillingen til Byforum, som man kan læse i økonomiafsnittet. 3,1 mio. bruges af de penge, der var sat af under overskriften "Åbenhed på Rådhuset" til det, som vi alle sammen var enige om skulle være et byforum, hvor overordnede temaer af interesse for byens udvikling og borgere blev diskuteret.

Det er ikke det samme, det er faktisk en ændring af den aftale, vi alle sammen var enige om. Og man kan jo være politisk uenige om sådan nogle ting, og i Enhedslisten mener vi ikke, at det var det, vi ville lave, vi ville lave Byforum, det var sådan set det, vi skrev under på, det er ikke det, vi får.

Men det der er interessant og får mig til at gå herop for alvor det er, at tidligere i dag hørte vi jo, at bl.a. Socialdemokraterne lægger vægt på, at når man har en budgetaftale, så skal man være enige om at ændre den. Det var, da det handlede om ting nede i Socialudvalget, der skulle Socialdemokraterne i hvert fald være enige.

Hvorfor er det sådan, at f.eks. Enhedslisten aldrig er blevet spurgt, om vi ville være med til at ændre budgetaftalen for 2007 på dette punkt, for det er vi ikke. Hvordan harmonerer det med, at Socialdemokraterne tidligere i dag har lagt meget vægt på, at man skulle være enig om tingene, og man så i dette tilfælde ikke lægger vægt på det. Kan det hænge sammen med, at dem, der skal være enige, det er Socialdemokraterne?

Simon Strange (A): Jeg skal sådan set bare blot notere mig, at det ser ud som om, at Enhedslisten står rimeligt alene med den holdning, og det derfor ikke kun kan være Socialdemokraterne, som skal være enige med sig selv, men at vi er enige ret bredt her på Rådhuset fra den ene fløj til den anden fløj om, at det er en god ide, og at det lever op til den aftale, der blev lavet.

Hvorfor så i virkeligheden ikke glæde sig over, at man kommer videre med det her, og at vi sådan rent faktisk har fået en ny god platform at kommunikere med københavnere på på en måde, som københavnere kan tage del i selv og kan være med i. Det er helt nede på græsrodsplan, det er helt nede på den enkelte borger, der kan få lov til at deltage og være aktivt med i demokratiet. Det synes jeg da plejer at lægge meget godt op til de ting, som Enhedslisten taler for.

Men som sagt, jeg synes, I står meget alene med jeres holdning, det er jeg sådan set ked af, for I skulle hellere markere det her som en sejr.

Borgmester Mikkel Warming: I den sag, vi behandlede tidligere i aften, som kom nede fra Socialudvalget, der var det Socialdemokraterne, der stod helt alene i Socialudvalget med den holdning, at man hellere ville skære i driften på de handicappede og de psykisk syge, på narkomanerne og de hjemløse end at udskyde f.eks. en døgninstitution for unge kriminelle. Det stod Socialdemokraterne helt alene om i Socialudvalget.

Men så var det, man trak i nødbremsen og sagde, det er jo en budgetaftale, det skal vi være enige om det her, så det er jo ikke et argument i sig selv, at der kun er et parti, der mener noget. Men det handler måske mere om, at Socialdemokraterne skal være enige, før det gælder.

Indstillingen blev godkendt med 33 stemmer imod 7. 2 undlod.

For stemte: A, B, C, F, O og V.

Imod stemte: Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: Winnie Larsen-Jensen (løsgænger) og Winnie Berndtson (løsgænger).

25) BR 464/07. Københavns Kommunes ligestillingsredegørelse 2007

Indstilling om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

1. at vedlagte udkast til Københavns Kommunes redegørelse for situationen med hensyn til kønsligestilling på personale- og serviceområdet samt det politiske felt afgives til ligestillingsministeren.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

26) BR 481/07. Rykningspåtegning i forbindelse med ny låneoptagelse af Symbion A/S

Indstilling om,

1. at Økonomiforvaltningen bemyndiges til at meddele rykningspåtegning på ejerpantebrev med et pålydende på 20 mio. kr. tinglyst på Symbion A/S's ejendom.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

27) BR 479/07. Studietur til New York oktober/november 2007

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen anmoder Økonomiudvalgets medlemmer om at tage på studietur til New York i perioden fra den 28. oktober – 2. november 2007, samt
2. at Borgerrepræsentationen anmoder Pia Allerslev (V) om at deltage i studieturen.
(Overborgmesteren)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

28) BR 476/07. Studietur til Shanghai og Hong Kong

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen anmoder Teknik- og Miljøudvalgets medlemmer om at deltage i udvalgets studietur til Shanghai og Hong Kong i perioden 25. januar – 3. februar 2008.
(Borgmesteren for Teknik- og Miljøforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

29) BR 450/07. Forespørgsel til Beskæftigelses- og Integrationsborgmesteren vedr. job til kontanthjælpsmodtagere

Beskæftigelses- og Integrationsborgmester Jakob Hougaard bedes redegøre for,

1. baggrunden for at Københavns Kommune ikke anvender samme kriterier som de "bedste kommuner" med henblik på at skaffe kontanthjælpsmodtagere i job, samt
2. hvilke initiativer forvaltningen vil sætte i værk for at skaffe den skjulte københavnske arbejdskraftreserve på 2.146 kontanthjælpsmodtagere i job.

(Stillet af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Borgmester **Jakob Hougaard**: Det er en forespørgsel stillet af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti, som har stillet spørgsmål om, om Københavns Kommunes formåen i forhold til at matche ledige kontanthjælpsmodtagere og få dem i job.

Jeg tror, baggrunden er en artikel i Børsen den 25. september, hvoraf det fremgår også af motiveeringen, at Københavns Jobcenter sidder med en skjult arbejdskraftreserve. Det der ønskes besvaret er ”1. baggrunden for, at Københavns Kommune ikke anvender samme kriterier som de ”bedste kommuner” med henblik på at skaffe kontanthjælpsmodtagere i job, samt 2. hvilke initiativer forvaltningen vil sætte i værk for at skaffe den skjulte københavnske arbejdskraftreserve på 2.146 kontanthjælpsmodtagere i job.”

Inden de rejste spørgsmål her kan besvares, er det nødvendigt at præcisere fakta i forhold til fordelingen af arbejdsmarkedsparete og ikke arbejdsmarkedsparete i Københavns Kommune og de kommuner, som København normalt sammenlignes med.

Det som også var omtalt i Børsen var data fra Arbejdsmarkedsstyrelsens Jobindsats DK, som viser klart, at København har en relativt høj andel af arbejdsmarkedsparete kontanthjælpsmodtagere og starthjælpsmodtagere. Men faktisk forholder det sig sådan, at København er på en andenplads kun overgået af Ishøj Kommune og også væsentligt bedre end landsgennemsnittet.

Konklusionen er altså klar, Københavns Kommune har en højere andel af ledige matchet som arbejdsmarkedsparete end Danmarks øvrige storbyer og overgås kun af omegnskommunen Ishøj.

Men når det så er slået fast, ja, så er banen kridtet op for at besvare forespørgslen om, hvilke kriterier der anvendes for matchning af københavnske borgere.

Der er en række ganske faste kriterier, hvorefter en ledig borger bliver matchet, de er nemlig givet i lovgivningen, og derfor er der som udgangspunkt præcis de samme kriterier, som ligger til grund, når en borger matches i Ishøj og i København. Det sker jo ved en jobsamtale i jobcentret, og der er 2 afgørende parametre for den her matchning.

Det ene er borgerens eget arbejdsmarkedsperspektiv, og det andet er de faglige og praktiske kvalifikationer. Om borgeren er motiveret eller taler godt dansk eller dårlig dansk, har pasning af sine børn, er alenemor eller har en syg ægtefælle, alle de ting har ikke indflydelse på matchningen af borgerne.

Matchningen sker efter følgende overordnede principper: hvis borgerens manglende erhvervskompetencer og/eller erhvervs erfaring er de eneste barrierer for arbejdsmarkedsparetheden, så vil borgeren blive matchet som 2 eller 3. Lider borgeren af et tilbagevendende eller kronisk helbredsproblem, fysisk som psykisk, som forhindrer borgeren i at tage et arbejde, ja, så vil de oftest blive matchet som 4 eller 5.

Borgerens generelle helbredssituation er altså den væsentligste faktor for, om en borger kan matches som 4 eller 5. Lider borgeren f.eks. af influenza eller har brækket benet, så har det ikke betydning for det her match.

Den endelige matchning beror altså på sagsbehandlerens faglige vurdering ud fra de her faste principper, og i Københavns Kommune er det vores holdning, at så mange ledige som muligt skal være arbejdsmarkedsparete der, hvor det er sagligt og forsvarligt.

Den forskel kommuner imellem i andelen af ledige, der er matchet som arbejdsmarkedsparete, skyldes altså ikke, at der er forskellige kriterier for at vurdere borgerne, da de som sagt er givet ved lov, nej forskellene skal i højere grad findes i forskelle i borgersammensætningen end i jobcentrenes indsats for at få de ledige på arbejdsmarkedet.

Københavns Kommune satte sidste år et initiativ i gang, hvor sagsbehandlerne aktivt gik ind og vurderede borgerne med henblik på en realistisk matchning, herunder en matchning af ledige borgere, der ikke tidligere har været omfattet af dialog omkring match. Fokus i de samtaler med ledige er generelt en dialog om muligheder og veje til at få et arbejde også for de ledige, som har omfattende problemer ud over det, at man mangler et job.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Så fokus er og skal også være, at borgerne er matchet korrekt, sådan at jobcentrene kan tilbyde den helt rigtige støtte og hjælp til de ledige, for de svageste ledige skal jo i sagens natur have nogle forskellige tilbud og også andre end lige de beskæftigelsesrettede, som vil være jobtræning og virksomhedspraktik. Derfor har vi jo også et ret udbygget samarbejde med private leverandører, som tilbyder mange forskellige forløb.

Det andet spørgsmål, der er stillet, går i forhold til de københavnske initiativer om at skaffe arbejdskraftreserven i arbejde. Som det så påstås i forespørgslen, så har København en mulighed for yderligere at få 2.146 matchet som arbejdsmarkedsparate, hvis kommunen altså gjorde det samme som Ishøj.

Se, der er ikke nogen tvivl om, at København som landets største by kan have en særlig sammensætning af ledige i forhold til mindre kommuner, og de her sammenligninger kan jo på den her måde være svære at foretage. Men jeg kan oplyse, at ledigheden i København er faldet med 12 pct. i det seneste år, og der er i dag mindre end 20.000 kontanthjælpsmodtagere i Københavns Kommune. Det er et historisk lavt tal, vi har ikke været dernede i mange år.

Så på trods af mere eller mindre saglige sammenligninger så viser udviklingen, at Københavns Kommune fremover skal fortsætte sit målrettede arbejde med at få folk i job.

Beskæftigelseaftalen her fra 2008, som er indgået imellem alle partier i Borgerrepræsentationen udstikker rammerne for kommunens beskæftigelsesindsats. Med aftalen stiller Københavns Kommune især skarpt på at forbedre indsatsen for de svageste grupper af ledige, og det sker konkret ved, at man prioriterer flest ressourcer til de ledige, der er motiveret, herunder også dem der ikke er arbejdsmarkedsparate, dvs. match 4.

Derudover er det en særlig prioritet at have en forstærket indsats over for børnefamilier og unge, ligesom der også er en forebyggende indsats over for syge-dagpengemodtagere.

Hermed regner jeg med, at forespørgslen er besvaret.

Heidi Wang (V): Jeg skal takke borgmester Jakob Hougaard for en meget langhåret redegørelse om, hvorfor han ikke gør det, som han skal gøre. Det er sådan et typisk eksempel på, hvordan borgmesteren svarer udvalgsmedlemmer.

I de sidste 2 år, siden borgmester Hougaard begyndte sit embede, har han måttet redegøre for mange uheldige sager. Han måtte redegøre for, hvorfor jobcentrene ikke fungerede, som de skulle.

Han måtte redegøre for, hvorfor medarbejderne i vores forvaltning har kommunens højeste sygefravær. Han måtte redegøre for, hvorfor sygedagpengeopfølgning ikke udføres rettidigt, som de skulle. Han måtte redegøre for, hvorfor kommunen må lide et refusionstab på op til 170 mio. kr.

Han måtte redegøre for, hvorfor vi opprioriterer midler til at dække sygedagpengeopfølgning og lader det gå ud over kontanthjælpsmodtagere i matchgruppe 4 og 5. Han måtte redegøre for, hvorfor vi mangler 40 mio. til at aktivere den tungeste del af kontanthjælpsmodtagerne.

Han måtte redegøre for, hvorfor der ikke længere er penge nok til at hjælpe dem, der gerne vil i arbejde. Han måtte i det hele taget redegøre for, hvorfor han lader de svageste i samfundet i stikken.

Han måtte redegøre for det, han har redegjort for før igen og igen. Fordi han har ikke altid givet udvalgets andre medlemmer et sandfærdigt, konkret og holdbart billede af problemets omfang, fordi han ikke altid oplyser udvalgets andre medlemmer om de reelle konsekvenser af de beslutninger, vi skal tage.

Er det fordi han ikke altid har styr på sin forvaltning, eller han mangler overblik, eller han sover i timen, skal jeg ikke kunne sige, men jeg vil dog sige, at Venstre ikke føler sig tryk ved borgmesterens redegørelse længere, fordi hans redegørelse sagtens kan ændres med en anden redegørelse den anden dag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Venstre føler sammen med andre partier, at han ofte fører udvalgsmedlemmerne bag lyset. Venstre mener, at han har et troværdighedsproblem. Venstre mener, at det er på tide, at han modtager en næse fra overborgmesteren og Borgerrepræsentationen.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg synes stadig, at borgmester Jakob Hougaard mangler mere at præcisere, hvilke initiativer som han vil tage i forhold til at få de her mennesker i arbejde, når vi ved, at vi har en arbejdskraftreserve i Københavns Kommune, som er på kontanthjælp.

Vi ved, der er job, der direkte matcher, hvorfor er det så, at man ikke kan finde ud af at få de mennesker fra kontanthjælp og ud direkte i job, når vi ved, at der er jobs, der direkte matcher, og vi ved, der er kontanthjælpsmodtagere, som direkte matcher.

Så kan man diskutere, hvor stort et antal hvor der er 100 pct. match, men borgmesteren mangler at redegøre for, hvorfor man ikke kan få det til at lykkes.

Peter Schlüter (C): Kære borgmester Jakob Hougaard, når man nu ude i omegnskommunerne og selv blandt dine gode socialdemokratiske kolleger nogle steder kan finde ud af at få de mennesker i arbejde, som endda er, kan man sige, dem som ligger længst væk fra arbejdsmarkedet, med en vedholdende indsats, hvorfor kan vi så stadig væk ikke finde ud af det i Københavns Kommune.

Hvorfor vil borgmesteren dog ikke være så venlig at søge ud til sine kolleger, når han ikke kan finde ud af det, så vi kan blive vejledt og rådgivet om, hvordan man gør. Fordi tilsyneladende er der noget helt galt, og det fortsætter, vi får ikke løst problemerne, vi får ikke knækket kurverne, vi får ikke de mennesker i arbejde, som man ikke har problemer med at få i arbejde andre steder.

Hvad stikker der under her? Er det en bevidst obstruktion af regeringens retningslinjer og rammer, synes man i Københavns Kommune bare, at man kan tillade sig at køre sit eget løb. Det mener De Konservative ikke.

Signe Goldmann (F): Jeg vil gøre det helt kort. Jeg synes faktisk, at debatten bliver en lille smule usaglig, for jeg synes sådan set, det der blev redegjort for er, at man ikke kan lave en direkte sammenligning mellem de tal, der er i andre kommuner, og de tal, vi har i København, fordi der kan være tale om forskellige grupper af kontanthjælpsmodtagere med forskelligt behov.

Jeg er sådan set ikke i tvivl om, vi har nogle folk siddende ude på jobcentrene, som gør et kæmpestykke arbejde. Jeg synes også, vi har nogle tal, som på alle måder viser, at det går den rigtige vej, og det går rimelig hurtigt den rigtige vej.

Så jeg vil sige, jeg har ikke den helt store bekymring lige præcis på det her område i forhold til det her konkrete, så kan jeg have nogle andre bekymringer om nogle andre ting, men det vil jeg ikke tage her.

Hamid El Mousti (A): Nu hører jeg ikke til dem, der slider på talerstolen i tide og utide, men hver gang siger man, at det er også for galt, at man ikke følger med, og at man ikke læser det materiale, vi har fået tilsendt af forvaltningen.

Jeg skal lige præcisere en ting. Jeg har arbejdet på arbejdsmarkedet for at skaffe folk arbejde i de sidste 25 år, jeg mener, Københavns Kommune kan være ualmindelig stolt af det resultat, vi har opnået, og det viser alle undersøgelser. I kan selv gå ind og spørge alle de ansatte i forvaltningen, og så vil de orientere jer godt og grundigt. Jeg synes faktisk, at forvaltningen orienterer os godt og grundigt, det er ikke manglende vilje. Især i en valgperiode, hvor man begynder at kaste smuds over Socialdemokraterne, men vi klarer det nok.

Borgmester **Martin Geertsen:** Jo men ikke desto mindre så har vi igennem det seneste halve års tid hørt Hamid El Moustis overborgmester nedkaste den ene forbandelse efter den anden over snart

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

sagt alle borgmestre her i byen. Lige præcis i det her tilfælde står vi vel grundlæggende med et af velfærdssamfundets allerstørste problemer.

Vi har lige fået skudt en valgkamp i gang, som langt hen ad vejen handler om det spørgsmål, nemlig mangel på arbejdskraft. Der synes jeg egentlig ikke, det er hverken plat eller uhensigtsmæssigt at bede borgmesteren for det pågældende område om at give en redegørelse, dels for hvorfor det ikke går så godt, som vi formentlig kan blive enige om, at det skulle, dels give nogle anvisninger på, hvordan i alverden kommer man så videre.

Jeg synes egentlig, hvis der er noget, der er beskæmmende, så synes jeg egentlig, at det er beskæmmende, at vi har en overborgmester i den her by, som nedkalder forbandelser over alle andre borgmestre i denne her by, men ikke interesserer sig en tøddel for et af de mest alvorlige problemer, som både Københavns Kommune og vores velfærdssamfund i al almindelighed står overfor, nemlig mangel på arbejdskraft, at man så ikke i den sammenhæng hører så meget som en eneste kommentar i forhold til en partifælle, som ikke sørger for at løse det problem og løse den udfordring og ikke vil give en socialdemokratisk anvisning på, hvordan kommer vi skridtet videre.

Se, det synes jeg er både substantielt, politisk, men i virkeligheden også demokratisk beskæmmende.

Jens Nielsen (A): Tak. Ja beskæmmende, jeg synes, det er tankevækkende, at vi har i det udvalg – jeg kan godt forstå, at borgmester Martin Geertsen måske ikke er hundrede procent inde i de mange overvejelser, der har været i det udvalg, vi sidder i, Beskæftigelses- og Integrationsudvalget, men udvalgsmedlemmerne har været gennem nogle lange processer. Vi har fulgt et arbejde omkring budgetter, hvor der har været inviteret folk fra de her kommuner, der nu bliver rost, vi har lyttet på det, vi har optaget nogle af deres ideer, vi har hørt, at matchgruppe 4 og 5 koster faktor 10 i forhold til, hvad de første matchgrupper gør.

Vi har fået prognoser, det var det, vi hørte ved den lejlighed, hvor vi havde en repræsentant for, jeg tror, det var Høje Tåstrup Kommune til stede, vi har fået prognoser, som har måttet ændres igen og igen, fordi det her område er et af de mest omtumlede, et af de mest ustabile områder i vores samfund, det ved jo enhver.

Vi har stået med en gruppe af matchgruppe 4 og 5, som har andre problemer end arbejdsløshed, ganske alvorlige problemer end arbejdsløshed. Og så kommer man her og siger, at det er en reserve, man kan sætte i arbejde fra den ene dag til den anden. Selvfølgelig er det ikke det, det kræver en meget stor indsats.

Nu viser det sig så, at man har måttet bremse op på noget af den her indsats for 4 og 5, og det gav anledning til en masse kritik af borgmesteren over, at man bremsede op for det, fordi nu var der blevet brugt for få penge, og de var flyttet andre steder hen. Det kan imidlertid vise sig, at der er brugt for mange penge på dette område, og det i virkeligheden ikke er pengene, der har været problemet, men det er jeg helt sikker på, det skal nok også give anledning til kritik.

Jeg kan godt forstå den politiske interesse i at pege fingre af forsøget på at arbejde med dette område mest muligt konstruktivt og mest fremadrettet, det kan jeg godt forstå. Men jeg synes, man må tage højde for, at det er et særdeles svært prognosestyringsmæssigt område, og det er et område, hvor der er arbejdet meget intenst, hvad vi i udvalget godt ved, også under omstændigheder, hvor arbejdskraften er ganske svær at få til de her stillinger, der skal tage sig af det.

Og så har vi nu fået en redegørelse, der viser, at vi er kommet under 20.000 kontanthjælpsmodtagere, var det, og det er et historisk godt resultat i København. Så skal vi ikke lige spise brød til.

Borgmester **Jakob Hougaard:** Den her forespørgsel har jo sådan set understreget, at København ligger nr. 2, når det gælder om, hvor mange man får matchet op i den gruppe, som er til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er da ganske godt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Jeg kunne da godt tænke mig, at København var nr. 1, og nr. 1 det er Ishøj, det er også en god socialdemokratisk kommune. Jeg vil da meget gerne ud og lære af Ishøj, og det har jeg også tænkt mig at gøre, jeg har faktisk inviteret min kollega på Frederiksberg, Stig Elling, med på en tur, så vi kan tage ud til Ishøj og snakke lidt med dem om, om vi kan lære nogle tricks i forhold til vores indsats.

Men det skal understreges her, at vi gør det rigtig godt, når det gælder om at matche vores borgere korrekt, sådan at de er arbejdsmarkedsparate.

Til Peter Schlüter, som mener, at vi ikke knækker kurven, så må jeg bare sige, at det passer ikke, vi har faktisk i København fået så mange i aktivering, at vi er tæt på at nå det mål, som regeringen har sat i forhold til ny chance-målsætningen, og det mål skal først indfries næste sommer. Vi har nået det nu, det er da rigtig godt.

Og hver eneste person, som er kommet i beskæftigelsestilbud og aktivering, er personer, som er kommet nærmere arbejdsmarkedet, og som i øjeblikket er inde i en positiv udvikling, hvor man arbejder med kompetencer, med ens eget syn på arbejde. Det er nogle af de ting, man er nødt til at tage udgangspunkt i for, at man får folk ind på en virksomhed. Det kan man ikke af at gå hjemme.

Så hele udviklingen, som vi jo alle sammen i vores aftaler her på Rådhuset har aftalt, det er jo, at vi skal arbejde for at få så mange som muligt ind i nogle forløb, der gør, at man ikke bare går derhjemme, og det har der været en enighed om.

Jeg synes, der er rigtig fine tal, som jeg synes, at man bør notere sig og glæde sig over i stedet for at være negativ over.

Så falder det jo uden for den her forespørgsel at gå ind i mange af de andre problemstillinger, som Heidi Wang har rejst, men jeg ved, at det vil der være god lejlighed til også at drøfte på andre tidspunkter.

Peter Schlüter (C): Negativ, hr. borgmester Jakob Hougaard, nej, nej, man skal ikke komme herind og være negativ, det fører ikke noget med sig. Vi skal derimod forholde os kritisk, og det skal vi altid gøre, og det skal vi også gøre til ministerierne, når de udstikker urimelige krav og mål og rammer, det er vi fuldstændig enige om.

Jeg vil gerne kvittere for de resultater, som man dog har nået, vi er nået et godt stykke, når det kommer til at få optimeret hele processen omkring at få de svageste i arbejde.

Jeg er også fuldstændig enig i, at det bliver rigtig dyrt, og det bliver rigtig, rigtig vanskeligt at få de sidste i arbejde, jo færre der bliver tilbage, jo dyrere og jo langsommere vil det være. Det vil sige, at vi kan regne med, at nogle mennesker skal måske ind i en helt individuel proces, som kommer til at tage årevis for bare at gøre dem interessante for et arbejdsmarked, som de måske aldrig nogen sinde har deltaget i.

Det betyder, at vi skal fokusere på at bruge ressourcer på at knække den negative sociale arv. Det bør være vores fokusområde fremover at sige, nu er det de svageste, nu er det dem, der står fuldstændig uden forudsætninger for at træde ind på arbejdsmarkedet, som måske aldrig har det, de har ikke de arbejdsmæssige, de har ikke de sociale kompetencer, de sproglige kompetencer, de har måske siddet på en bänk, de er måske født ind i en negativ spiral af, hvad ved jeg af problemer, man kan forestille sig.

Det er et produkt af det samfund, af den by, vi lever i, hvor folk har travlt med alt muligt andet end omsorg for hinanden og omsorg for sine børn. Det er en indsats, hvor integrations- og beskæftigelsesborgmesteren måske skal samarbejde lidt med Sundhed & Omsorg og med skoleområdet, med institutionerne for de alleryngste, for det er der, vi skal sætte ind.

Så jeg vil meget gerne se, at vi fremover laver en helhedsplan på det område, hvor vi siger, det handler ikke bare om at få folk skubbet ud på et arbejde, hvor de alligevel melder sig syge 3 uger efter, fordi de knækker, sådan får vi hverken knækket kurverne i forvaltningens statistikker eller nogen an-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

dre steder, men vi giver at give nogle mennesker det endelige knæk og den endelige dårlige negative oplevelse.

Hvor er problemet så, er det administrationen, vi skal fokusere på samtidig, er det ledelsen ude i institutionerne, ude i jobcentrene, jeg tror det.

Er det it-infrastrukturen, den har vi snakket om lige så længe, jeg har siddet i Borgerrepræsentationen. Ja, det er, og vi skal have løst de problemer, og jeg ved, at I arbejder på det, det går bare for langsomt. Vi skal have knækket kurverne uden at knække de mennesker, som sidder i systemerne.

Carl Christian Ebbesen (O): Hamid El Mousti var på talerstolen og rose, nej, Hamid El Mousti var stolt af borgmester Jakob Hougaards indsats. Jeg er dybt bekymret, hvis det er, at man har en socialdemokratisk gruppe, der er stolt af at have 20.000 københavnere på kontanthjælp. Jeg synes, det er et meget alvorligt og et meget stort problem at have så mange mennesker gående på passiv forsørgelse.

Nu er det jo ikke nogen hemmelighed, at en stor del af de her mennesker er folk, som er indvandrere, det er også folk, som er indvandrere fra den tid i begyndelsen af 90'erne, hvor Socialdemokraterne lukkede rigtig mange flygtninge og indvandrere ind i vores land.

Jeg kan så kun spørge Jakob Hougaard igen, hvad er det for nogle værktøjer, borgmesteren mangler, hvad er det, der skal til for at få de her mennesker i job, for jeg går selvfølgelig ikke ud fra, at Socialdemokratiet op igennem 90'erne lukkede så mange mennesker ind i vores land og så bare havde tænkt sig, at de skulle parkeres på kontanthjælp.

Nu har borgmesteren her muligheden sammen med sin overborgmester for at løse det problem, I har værktøjerne, I har flertallet, I har mulighederne for at sige, at de mennesker, de indvandrere, der blev lukket ind i 90'erne, nu vil vi gøre en indsats, nu vil vi sørge for, at de også kommer til at bidrage til det her samfund.

Men hvad er det, har man bare tænkt sig at læne sig tilbage, eller er det virkelig, som Hamid El Mousti udtrykker heroppe fra, at han er stolt af, stolt af, at vi tilsyneladende har 20.000 kontanthjælpsmodtagere i København. Det er Dansk Folkeparti altså ikke stolt af.

Heidi Wang (V): Det, der fik mig til at komme op igen, skyldes to ting. For det første, at min gode kollega Hamid El Mousti sagde, fordi vi ikke læser sagen godt og grundigt. Jamen kære Hamid, du kender mig, hvis jeg ikke er en af de få, der læser sagen godt og grundigt, så ved jeg ikke, hvem det er, så det er ikke fair, hvad du siger.

For at vise, at jeg læser sagen godt og grundigt, så har jeg faktisk 3 spørgsmål, jeg vil stille borgmester Jakob Hougaard:

Er det rigtigt, at kassen er lukket for resten af året til kontanthjælpsmodtagere, der kan hjælpes med eksterne leverandører eller aktører, som kan hjælpe dem til at komme i arbejde?

Er det ikke rigtigt, at det står i den redegørelse, du har lavet for mig, at der er utilstrækkelig styring af disponeringer i jobcentre, og forvaltningen vil nu omgående sætte i værk, at der indføres yderligere kontrol, der sikrer, at jobcentrene ikke fremover disponerer over den fastlagte ramme?

Er det rigtigt, at prognosen, som min gode kollega, Jens Nielsen har nævnt, at vi brugte en prognose for april måned til at fastlægge et beløb for, hvad der vil ske i oktober måned?

(Kort bemærkning).

Taner Yilmaz (A): Altså det der fik mig til at komme herop, det er Carl Christians Ebbesens hykleriske anfald omkring at være stolt over noget, som man selvfølgelig ikke er stolt af. Men hvis Carl Christian Ebbesen lyttede godt efter, kunne jeg forestille mig både Socialdemokrater og Hamid El Mousti selvfølgelig er stolte over at have en borgmester og en forvaltning, der gør en virkelig stor indsats for netop kontanthjælpsmodtagerne. Alle tallene siger jo, at vi har 12 pct. færre kontanthjælpsmodtagere, end der var året før, det er vi stolte af.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

Det er, fordi der er en borgmester, der står i spidsen for en forvaltning, der gør en kæmpeindsats. Bl.a. er jeg selv en af de beskæftigelsesmedarbejdere, som Hamid El Mousti også er en af, så vi gør da sandelig noget. I stedet for bare at sige, Socialdemokraterne kunne gøre dit og dat, og vil I gøre det, vil I ikke gøre det, så tag dog ansvar sammen med os andre og gør noget ved det, sådan at vi kan få det endnu længere ned.

Hvis vi skal snakke om matchgruppe 4, aktivitetsgraden er øget fra 25 pct. til 40, det er et historisk tal, i stedet for at blive ved at snakke om de små tal og små problemer, og at så mange kontant-hjælpsmodtagere overhovedet ikke modtager noget tilbud.

Så bliv dog lige klar over, hvad er det for nogle tilbud, vi kommer med, for det er mennesker, de mennesker står ikke og sejler et eller andet sted i systemet. Selvfølgelig bliver der taget hånd om dem, de er da ikke glemt eller noget som helst.

De eksterne udbydere, selvfølgelig får de betaling for deres ting, men vi bliver også nødt til at sige, vi har en del budgetter, som man bare kunne gå ind og tage ansvar omkring budgetterne og så sige, vi vil afsætte flere penge, det kunne man også gøre.

Men bare ikke tro, at de mennesker ikke fået noget som helst, der bliver taget hånd om de kontanthjælpsmodtagere, som der aldrig er blevet gjort før.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Jeg tillader mig at opfatte situationen som et ledelsesmæssigt, administrativt og politisk problem.

Hvis vi tager fat i det politiske problem, det er det udvalg, vi sidder i og arbejder med tal, statistikker og prognoser for at have en chance for at følge med i, hvordan går det, så er det der, der skal sættes ind, hr. borgmester. Vi skal have de værktøjer, der er nødvendige for, at vi kan følge med, så vi ved, hvor skal vi skrue op, hvor skal vi skrue ned, hvor skal vi, og hvornår skal vi bede om flere penge. Vi har jo ikke været i stand til at følge udviklingen her, vi får pludselig at vide, at det står helt galt til.

Det kan jeg godt forstå, at nogle ærede medlemmer af Borgerrepræsentationen og udvalget er sure over, det befordre heller ikke tillid. Så der vil jeg da bare opfordre til, at vi får mere transparent, mere åbenhed, og at vi omsider får de værktøjer, som vi har brug for til den politiske ledelse af den her by, når det kommer til beskæftigelsesområdet.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Taner Yilmaz var heroppe og opfordre Dansk Folkeparti til at tage ansvar. Der må jeg bare sige, at Dansk Folkeparti er med i beskæftigelseaftalen, Dansk Folkeparti ville også gerne have været med i integrationsaftalen. I forhold til mit parti så har vi været det støtteparti i forhold til den siddende regering, som har sikret en økonomisk udvikling og en historisk høj beskæftigelse på landsplan, så om nogen har Dansk Folkeparti været inde og tage ansvar og tage del i de her ting.

Men problemet er, at lige præcis integrationspolitikken ikke rigtigt vil lykkes i København, og derfor kan jeg kun opfordre til, at man enten piller den integrationsaftale, som ligger, af bordet og laver en sammen med Dansk Folkeparti, vi tager gerne ansvar, nemlig en, der virker.

Og så kan jeg jo kun spørge igen, det er vel ikke sådan, at Socialdemokratiet har lukket en masse indvandrere ind for, at de skulle parkeres på kontanthjælp, og man så sidder og klapper i sine små hænder over, at der er blevet 12 pct. færre. Der er 20.000 mennesker på kontanthjælp, der skal gøres noget, og det er nu, vi har muligheden.

Jette Gottlieb (Ø): Peter Schlüter udtrykte det egentlig meget godt. De mennesker, der i dag er på kontanthjælp i København, det er mennesker med meget tunge sociale problemer, det er folk, der er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

presset af en social arv. Men det kan også være folk, som har været udsat for alle mulige specielle be-
givenheder i deres liv, f.eks. en arbejdsulykke, et særligt sygdomstilfælde, eller det kan være mange
forskellige ting.

Men det der er fælles for dem det er, at det er folk, der ikke umiddelbart er i stand til at få et ar-
bejde. De folk, der umiddelbart er i stand til at få et arbejde, de har fået det. På den måde kan man si-
ge, at vi allerede er ret langt henne ad vejen.

Det som er afgørende det er, at vi er i stand til at give de pågældende, der er tilbage på listen, et
ordentligt tilbud om en opkvalificering eller en social bistand af en eller anden art, der kan gøre, at de
bliver parate til at indgå i en selvforsørgende udvikling. Det er en fælles målsætning, og det mener jeg,
vi er i stand til at yde.

Problemet er bare, at det er ikke godt nok. Sådan som udviklingen har været og med den mulig-
hed, der er på arbejdsmarkedet i dag, så ville det være meget videre, vi ville være kommet, hvis vi
havde været i stand til at administrere området forsvarligt.

Som det ser ud i øjeblikket, så har vi været vidner til en siksakkurs på en række områder, hvor vi
konstaterer et problem i én ende af forvaltningen, prøver at løse problemet ved at flytte områder fra et
andet sted, putte midler over i én kasse fra en anden kasse og flytte problemet.

Samtidig er det sådan, at vi har været vidne til en situation, hvor gennemskuelige processer ikke
har været indlysende. Derfor er vi havnet et sted, hvor det faktisk er meget, meget svært at se, hvordan
vi skal tage de helt afgørende store skridt videre, selv om vi godt ved, hvad det er, der skal til. Fordi vi
ved jo godt, at det, der skal til, det er nogle tilbud, der rækker ud over det, som man har kunnet gøre
indtil nu, og tilbud, der peger direkte ind mod arbejdsmarkedet. For det er jo ikke sådan, som den bor-
gerlige regering siger, at de mennesker, der står og modtager den kontanthjælp, at de umiddelbart er i
stand til at overtage et arbejde. Det er jo ikke bare sådan, at det drejer sig om at kombinere listen over
ledige jobs med listen over kontanthjælpsmodtagere og vupti, så kan man gøre det.

Der er masser af den type problemer, som vi aldrig nogen sinde kommer til bunds i, der siger, det
kan godt være, at der står 2 ledige, men deres kvalifikationer passer jo ikke med det efterspørgsels-
krav, der er. Vi kender historien om det grå guld, der er ganske, ganske mange, der har været offer for,
at de jo ikke har kunnet få de ønskede job, simpelt hen fordi de er blevet disket ude, fordi de er for
gamle, de er for syge, de er for halte, de er et for etbenede, de er for sære, der er et eller andet, der ikke
lige passer de arbejdsgivere, der skal ansætte.

Drømmen om, at det kun er et teknisk spørgsmål, at man bare prøver at matche via en eller anden
genial hjemmeside eller noget andet, det er en fuldstændig forvrøvlet vurdering af problemstillingen,
som er næret kraftigt af den borgerlige regerings måde at gribe tingene an på, også deres måde at lave
de sanktionslovgivninger, som er blevet indført inden for området.

Så det korte af det lange er, vi står med nogle meget tunge problemer, med nogle mennesker, som
har meget brug for hjælp, vi har ikke været i stand til at administrere det godt nok, fordi vi ikke har
været i stand til at føre en konsekvent linje i forhold til det. Men de problemer, der er, kan ikke under-
kendes med mekaniske opstillinger af, at nu er der altså 2.146 kontanthjælpsmodtagere, som uden vi-
dere kan opfattes som en arbejdskraftreserve.

Der er mange problemer i det her, og jeg er helt sikker på, at vi vil få den her diskussion et par
gange mere, og vi vil få den meget mere konkret. Vi har allerede et ekstraordinært udvalgsmøde i
morgen, hvor vi kommer til at få en meget heftig diskussion om, hvordan nogle af de her problemer
skal løses. Det er helt sikkert, at det vil blive fulgt op med temmelig mange yderligere debatter om-
kring den praktiske administration af det her.

Men svaret på det korte spørgsmål, som er stillet i forespørgslen, hvilke initiativer forvaltningen
vil sætte i værk for at skaffe den skjulte københavnske arbejdskraftreserve i job, er faktisk et forvrøv-
let spørgsmål, fordi den proces har vi været vidner til igennem det sidste halve år. Der kan vi se, at
kurven faldet, det er ikke noget problem. Problemerne ligger mange andre steder.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

(Kort bemærkning).

Borgmester **Martin Geertsen**: Jeg synes såmænd, at Socialdemokraterne med beskæftigelses- og integrationsborgmesteren og overborgmesteren i spidsen skylder nogle svar på nogle af de spørgsmål, som bl.a. Carl Christian Ebbesen har stillet.

Socialdemokraterne her i huset har kulegravet borgmester Mikkel Warmings forvaltning, bedt om kulegravning af borgmester Klaus Bondams forvaltning, kulegravet borgmester Bo Asmus Kjeldgaards forvaltning i et væk. Her står man så med et af velfærdssamfundets allerstørste problemer, og borgmester Jakob Hougaard vil ikke svare på, hvad er det for nogle redskaber, han og hans forvaltning mangler for at kunne sætte 20.000 kontanthjælpsmodtagere i arbejde, det vil han ikke svare på.

I forhold til de andre borgmestre og forvaltninger, som er blevet kulegravet i ét væk, ja, der oplever vi her en overborgmester, som bare lystigt giver ordet videre til den nye næste taler. Det kan man sige er et demokratisk problem først og fremmest, men man kan i høj grad sige, at det er et substantielt politisk problem, at man ikke beder om kulegravninger på et område, som er så centralt for, at vi kan opretholde velfærdssamfundet og få løst nogle af de opgaver, som der mangler hænder til. Det synes jeg da er et problem substantielt.

Jeg kan kun tolke det én retning, og det er, når man beder om kulegravninger i alle andre borgmestres forvaltninger, men ikke i borgmester Jakob Hougaards forvaltning, så er det den sædvanlige gammeldags socialdemokratiske sang, hvor man dækker over sine egne og lader København sejle. Det er mere end et demokratisk problem, det er også, men det er i høj grad et substantielt problem i forhold til at skaffe hænder.

Det synes jeg ikke, at Socialdemokraterne og overborgmesteren i spidsen kan være bekendt.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Til Jette Gottlieb vil jeg da godt svare, at så vidt jeg i hvert fald er orienteret, så har regeringen den holdning, at alle, som kan arbejde, de skal arbejde. Alle som kan skal også være med til at tage et ansvar for eget liv, det er sundt, det er ikke sundt for nogen ikke at stå op til forventninger, ansvar, forpligtelser for resten af samfundet, for hinanden.

Men der er heller ingen tvivl om, at der er en stor gruppe mennesker, som ikke matcher det nuværende matchgruppe-system, for de skulle slet ikke være langtidsparkeret i det system. Men det er de blevet i Københavns Kommune, og det drejer sig om folk, som måske har ventet i årevis på en revalidering, på en førtidspension, i årevis er der blevet parkeret og samtidig også pacificeret.

Der er ingen tvivl om, at en del af de mennesker får vi aldrig ud i arbejde, og dem vil det være langt billigere for samfundet, hvis vi ser økonomisk på det, at give den revalidering, den førtidspension. De skal bare ikke parkeres i Københavns Kommune på ubestemt tid, det er ikke acceptabelt.

(Kort bemærkning).

Jens Nielsen (A): Altså vi ser med samme alvor på økonomiske problemer på det her område som på andre områder. Der bliver taget en hel del initiativer på det her felt, og det bliver ikke gjort med særlig blid hånd. Det tror jeg ville være forkert at påstå, at der, hvad det angår gøres forskel, problemerne er lige, hvis der er overskridelser, om det er den ene eller anden forvaltning.

Men det jeg ikke kan dy mig for at sige det er, at den her store interesse fra de borgerlige her i salen for kontanthjælpsmodtagerne er jo rørende den griber mig virkelig. For 3-4 år siden, da vi ikke havde det samme store behov i erhvervslivet for at få folk i arbejde, der hørte man ikke så mange af den her slags kissejav-udmeldinger fra de borgerlige, ”se så at komme i gang, se så at få dem ud på arbejde, det skal være lige nu”.

I virkeligheden, hvis vi skal tale om at dække over hinanden, så har det her også at gøre lidt med, at man har været meget, meget god til at holde velkvalificerede indvandrere ude af det her land, at man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

har skabt nye fattigdomsproblemer med starthjælp og 300 timers regel og andet, som ikke øger kvaliteten på arbejdsmarkedet på nogen måde.

(Kort bemærkning).

Taner Yilmaz (A): Det er faktisk utroligt, jeg kunne godt tænke mig at starte med spørge, hvor mange af den tilstedeværende Borgerrepræsentations medlemmer har overhovedet besøgt et jobcenter eller beskæftigelsesaktivitet eller noget andet og snakket med de folk, det er ganske få, det er dejligt at vide. Tilsyneladende ikke nogen af dem der stod på talerstolen. Der er et run på vores medarbejdere, vores forvaltning.

Det er da utroligt, at I, når jeg siger I, så må I meget undskylde, det kan godt være, jeg generaliserer, at tale om de 20.000 mennesker, som om de faktisk stod fuldstændig parat til at gå på arbejdsmarkedet, men undviger på alle måder for ikke at komme på arbejdsmarkedet, og vi som kommunalt ansatte og måske forvaltning og med borgmesteren i spidsen gør alt for ikke at sætte dem arbejde.

Borgmester Martin Geertsen efterlyste nogle redskaber. Det største redskab, vi kunne få, det er faktisk et mirakel, fordi der er mange mennesker står i match 4 og 5. Er der nogen, der ved, hvad det betyder? De har mange andre problemer end ledighed. Det vil sige, du kan ikke sætte et menneske på arbejde, hvis du ikke først og fremmest løser deres problemer. Så skal vi netop gå i gang med vores billige boliger, så vær dog med sådan, at vi kan bygge boliger til de mennesker, så kunne de måske få et sted at bo.

Mange syge skulle behandles, mange af dem skal måske ikke skilles. Der er så mange personlige ting, der også gør, at de mennesker ikke er i stand til at tage et arbejde her og nu, og det bliver der arbejdet meget heftigt med. Tro mig, vi er allerede i gang med at sætte så mange mennesker i arbejde, så der er lige ved at være mangel på det. Så lad være at tro på, at de 20.000 bare kan sættes i arbejde fra i dag til i morgen, vær lidt realistiske.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (Ø): Jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at der ikke er nogen, der antager, at man kunne sætte de mennesker i arbejde med ét hug, det mener jeg, at alle over en bank har sagt, at det er de godt klar over.

Der hvor vi har problemerne det er i administrationen af hele det her, altså vi står i en situation, hvor vi for et par dage siden fik en udmelding om at alle indsatser i forhold til aktivering er blevet stoppet, fordi der ikke var overblik over økonomien. Det er selvfølgelig fuldstændig uholdbart, for det er jo lige præcis den slags siksakkurs, der gør, at man ikke kan gennemføre de forløb.

Det de mennesker har brug for det er lige præcis det lange seje træk, og derfor er det selvfølgelig fuldstændig uacceptabelt, at der kommer sådan en siksakkurs, det kan vi ikke acceptere, det kan vi ikke bruge til noget. Derfor skal der en kulegravning i gang. Det er også det, vi er gået i gang med nu, det har bare ikke noget med den her forespørgsels formulering at gøre. Det er det, der er problemet i måden, vi griber det her an på nu.

(Kort bemærkning).

Pia Allerslev (V): Det er jo lidt surrealistisk, at det er Socialdemokraterne, der skal have patent på at interessere sig for de svageste i samfundet. Hvis man nu lod den påstand hænge lidt, og man så ser på, hvad der rent faktisk er sket især igennem de sidste 2 år med borgmester Jakob Hougaard og overborgmesteren i spidsen, så synes jeg jo, det er dybt beskæmmende, at det er Socialdemokraterne, der ligesom siger, at det her det er vores målgruppe, det her er os, der gør noget rigtig godt for lige præcis den her gruppe. Og hvad er resultatet, resultatet er, at der står 20.000 mennesker.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Jeg er meget enig med Jette Gottlieb i, selvfølgelig kan de her 20.000 ikke bare lige komme i arbejde, men de kommer da bestemt ikke i arbejde på den her måde, som Jakob Hougaard har præsenteret, at man lukker kassen i.

Hvad forestiller Jakob Hougaard sig, at de ansatte ude på jobcentre, som i øvrigt knokler, jeg har været på jobcentre, jeg har talt med både ansatte der og blandt eksterne leverandører, så jeg er udmærket klar over, hvilken kæmpeindsats de gør, hvad forestiller borgmester Jakob Hougaard sig, at de ansatte skal lave de kommende måneder, indtil kassen evt. åbnes igen?

Hvad forestiller Jakob Hougaard sig, at de skal gøre for de her 20.000 mennesker, da nu kassen er lukket i, der ikke kan komme nye tilbud, når der ikke kan sættes nye aktiveringstiltag i gang, hvad er det så lige, Jakob Hougaard forestiller sig, at de i forvejen pressede ansatte skal sidde og lave ude i jobcentre, når de ikke engang får økonomiske muligheder for at gøre noget som helst ved den her ulykkelige situation.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Jens Nielsen spørger, hvad er forskellen på dengang og nu. Jamen forskellen er jo nok mestendels, at nu er der arbejde til alle, og nu er der en utrolig efterspørgsel på arbejdskraft. Det er jo den store forskel.

Så skal vi nok heller ikke glemme, at den siddende regerings, kan man godt sige, arbejdsfortjeneste, at der i denne periode er kommet 60.000 flere i arbejde, og det skal vi da være glade for.

Nu er vi så kommet derved, hvor man kan sige, nu skal vi for alvor tage os sammen, og vi skal have et overblik, og vi skal have værktøjerne til at løse problemerne og sige, dem der skal på førtidspension, de skal have tildelt den førtidspension, så skal vi også være sikre på, at de skal modtage den, så skal de ikke være parkeret i jobcentre og som langtidsledige. Det vi jeg også gerne understrege, det kan der slet ikke være nogen tvivl om, det er ikke medarbejdernes skyld, at vi har den her situation, det kan aldrig være medarbejdernes skyld.

Først har vi administrationen, så har vi ledelsen, og ovenover har vi borgmesteren, og så er der politikerne, som gerne vil være med og gerne vil kunne følge udviklingen. Det glæder vi os til.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (Ø): Jamen det er meget godt, at vi her i debatten får slået flere og flere ting fast. En af de ting, vi her får slået fast, det er jo, at det meget tit er meget andre behov end lige præcis det at få et arbejde, der modsvarer de problemer, som de pågældende personer har. Peter Schlüter siger det meget klart, det kan godt være, det slet ikke er et spørgsmål om job, men det er et spørgsmål om at få en revalidering, eller det er et spørgsmål om måske at få et fleksjob, eller det er et spørgsmål om måske at få en førtidspension. Alle den type problemer kan være løsning på forskellig vis.

Det der er vores problem i det her nu, det er, at der for det første ikke er nogen sammenhæng i de tilbud, der bliver givet, og for det andet at der er siksakkurs i forhold til, hvor det er, man skal sætte mest ind. Siksakkursen den stammer fra mange forskellige ting, den stammer fra uvidenhed, den stammer fra manglende overblik, den stammer fra forkert anvendelse af pengene, og den stammer fra temmelig mange andre af den slags administrative forkerte måder at gribe tingene an på. Det er det, vi skal have styr på.

Men jeg synes, det er meget vigtigt at få slået fast, at det ikke er et spørgsmål om bare at matche og sige, at når der er så og så mange kontanthjælpsmodtagere, så er der også så og så mange dele af en arbejdskraftreserve, fordi så enkelt er det overhovedet ikke.

Det er jeg rigtig glad for, at der i den her forsamling åbenbart er ret stor enighed om, sådan ser det jo ikke ud på folketingsplanet. Men jeg er ret glad for, at der er en relativt stor enighed om det, fordi så er det muligt, at vi kan nå frem til nogle løsninger og finde frem til nogle mere sammenhængende strategier i forhold til de her problemer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

Hamid El Mousti (A): Så dårlig er trods alt Københavns Kommune ikke med hensyn til at få kontanthjælpsmodtagere i arbejde. Jeg kan betro jer, at der kommer folk fra hele verden for at lære af os i København, borgmester Martin Geertsen. Du er også hjertelig velkommen til at komme og se, hvad Københavns Kommune gør.

Jeg skal selv den 8. november til Paris og fortælle dem om det fantastisk gode arbejde, Københavns Kommune gør for at få kontanthjælpsmodtagere i arbejde. Altså nok har vi 20.000 mennesker, der ikke har noget arbejde, men som Taner Yilmaz lige har sagt, de har alle mulige andre problemer, det er hjemløse, det er enlige mødre, det er alt muligt, det er sygdom, alle mulige slags sygdomme. Alle de der lægeerklæringer, man får på grund af de sygdomme, folk får.

Jeg kan fortælle jer om virkelig mange solstrålehistorier. Jeg er vidende om, at en hel del buschauffører, som kører vores net af busser i København, de er uddannet af Københavns Kommune.

Jeg har f.eks. der, hvor jeg er, vi har 6 enlige mødre med somalisk baggrund, enlige mødre, en af dem har op til 6 børn, og det lykkedes os at få hende til at være buschauffør, sådan at hun kan klare sig selv og ikke ligge til byrde for borgerne. Det er altså ikke nemt.

Af de 20.000 som sagt er 50 pct. af dem etniske minoriteter med alle mulige andre problemer end lige præcis job. Men jeg vil opfordre jer en gang til selv at gå ud i forskellige jobcentre og se med jeres egne øjne, hvad er det, der foregår, hvilke eksempler I får.

Jeg har tit inviteret hr. Carl Christian Ebbesen til at besøge det sted, hvor jeg arbejder, så vil han blive virkelig stolt af det arbejde, Københavns Kommune laver.

Borgmester **Jakob Hougaard:** Jeg synes i øvrigt, det er rigtig dejligt med den her beskæftigelsesdebat, det er længe siden, vi har haft en sådan debat, og det er godt at delagtiggøre resten af forsamlingen i de spændende problemstillinger, vi arbejder med.

Nu har både kommende borgmester Pia Allerslev og borgmester Martin Geertsen været oppe og efterlyse værktøjer. Der synes jeg da lige, jeg vil understrege, at Venstre sådan set har været med i de aftaler, der er indgået og må formodes at kende lidt til de aftaler med jobpatruljer og alle de andre ting, vi har aftalt, som også har en effekt i den indsats, vi laver i København.

Så vil jeg lige nævne, at der ikke er nogen grund til at komme her og falde i svime over den hjælp, man får fra regeringen, fordi det, regeringen har stillet os i udsigt, det er, at vi skal aktivere 40 pct. af den gruppe, som er allersvagest, som ikke har været i aktivering og jobtilbud i meget lang tid.

Hvad har vi så fået i kommunen som en hjælp, ja, vi har fået penge, der svarer til 20 dages aktivering over 2 år, 20 dages aktivering over 2 år, det rækker som en skrædder et vist sted og vil højst være at sammenligne med en eller anden trædemølle. Det er ikke det, der hjælper, vi har selv måttet spæde til, og det har vi gjort. Vi har også i budgetaftalen prioriteret det her med ekstra penge netop til aktivering, det er kloge beslutninger, vi har truffet her i København, vi har ikke fået særlig meget hjælp fra regeringen.

Nu, hvor det er valgkamp, og det mærker man jo også her i aften, så synes jeg også, det skal nævnes, at det uhørte papirnusseri og bureaukrati, som jobcentrene belemres med af Claus Hjort med alle de mange proceskrav og regler om indberetning, som er væltet ind over os, og som betyder, at jobkonsulenterne bruger 28 pct. af tiden på kontakten med brugerne og resten af tiden på papirarbejde, administration, som er unødvendig, og som har fået KL faktisk til at lave et katalog med over 140 forslag til afbureaukratisering af dette område. Jeg håber da, at Claus Hjort Frederiksen lige husker på at kigge lidt i det katalog, inden han render ud og roser sin indsats for meget.

Jeg synes, det har været meget svært for os at arbejde med de vilkår, når man har indført 300 timers regler og kontanthjælpsloft og en lang række andre ting, der reelt nedsætter minimumsydelsen for offentlig hjælp i Danmark. Det gør det svært for rigtig mange familier at overskue at komme i arbejde. Det rammer familier, der er folk, der flytter fra hus og hjem. Det her er noget, der arbejder mod-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

sat det, vi gerne vil i København, nemlig at få folk i arbejde, så der er ingen grund til her at komme og rose regeringen på det her område.

Jeg synes til gengæld, der er udmærket anledning til at rose vores indsats. Der er problemer, det skal jeg være den første til at erkende og også tage ansvar for, vi får også lejlighed til at drøfte det.

Jeg vil også sige til jer, at nogle af de ting, som vi har arbejdet med, er blevet belyst ganske grundigt, for vi har jo besluttet her sidste forår at lave en uvildig undersøgelse, som Deloitte afleverede her før sommer. Nogle af de anbefalinger, er vi faktisk i gang med at implementere, det har været nogle ret gode analyser, som også er nyttige for os i København.

Jeg vil også nævne, at jeg vil tage initiativ til at lave et beskæftigelsesbarometer for også at få lidt mere offentlighed omkring de her resultater, ligesom vi har et integrationsbarometer med forskellige indikatorer i grøn, gul og rød, hvor man kan se, om det går frem og tilbage, så synes jeg, det kunne være en rigtig god ide også at introducere et sådant barometer på beskæftigelse. Det kan også være en hjælp til alle os, som i forvejen synes, at dette område er meget kompliceret og teknisk.

Men alt i alt for at tage den her afslutning omkring de her 20.000 på kontanthjælp. Sidste år ville jeg kunne stå her og sige, at der var over 22.000, det er den ændring, jeg synes, man skal hæfte sig ved, vi har faktisk fået rigtig mange ud i job, de er ikke længere på offentlig hjælp. Det synes jeg er et resultat, som vi burde rose os selv for i stedet for at være så kritiske.

Nu ved jeg ikke, om jeg har lov til at være den sidste, det har jeg ikke, men i hvert fald er det mit sidste ord her i aften.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (Ø): Jamen det var netop ikke den afsluttende bemærkning, fordi der er jo grund til at være kritisk, fordi der er ting, der ikke fungerer, og det er noget, som går ud over folk. Altså det går ud over de folk, som f.eks. ikke får den aktivering, som ville kunne bringe dem i arbejde. Det går ud over de folk, der ikke får den type dagpengeopfølgningssamtale, de skal have til tiden. Det går ud over de folk, som kommer til at blive hængende i et system i stedet for at komme videre i et system.

Så derfor er det nødvendigt at være kritisk, for der er ting at kritisere, og det er nødvendigt at få lavet om på nogle procedurer. Det kan også godt være, at der er nogle ting, der skal laves fuldstændig om, fordi noget af det, vi har set, er i hvert fald fuldstændig uantageligt i den forbindelse.

Det der for mig at se er det næste skridt nu, det er, nu har vi et ekstraordinært udvalgs møde i morgen, det er, fordi der er nogle helt konkrete ting, som vi skal prøve at have hold på, finde ud af, hvad er det, der er gået galt, hvem har gjort det forkert, hvornår er det sket, hvordan er det sket, alle de ting, det skal vi nok finde ud af.

Så må vi have sådan en debat som denne her, men ikke på basis af sådan et meget reduceret spørgsmål som det, der har været stillet som forespørgslen i dag, men som en overordnet diskussion af, hvordan får vi alle de her indsatser til at hænge sammen. Sådan en debat er vi nødt til at have også i fuld offentlighed, som vi har den i dag. Det kan ikke gå ret lang tid, før den skal på bordet for ikke at sige, at det skal nok være på næste BR-møde, vi får sådan en debat med baggrund i de undersøgelser, vi nu får lavet i udvalget.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Når der bruges så meget tid på administration, på rapportering og på de her forskellige opgaver, så må det jo netop være, hr. borgmester, fordi man ikke er dygtig nok til at systematisere det. Så må det være, fordi man stadig ikke har magtet, formålet at få den infrastruktur på it-området til at spille. Så det kan jo ikke være regeringens skyld.

Borgmesteren synes ikke, der er anledning til at rose regeringen for noget. Nej, men er det da ikke f.eks. ministerens krav, som har medført, at vi dog trods alt har noget at glæde os over, at vi har fået 12 pct. flere i arbejde. Er det ikke ministerens forøgede fokus og krav og tiltag og programmer, som gør,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

at vi har tvunget borgmesteren til nu at tænke mere kreativt, for det håber jeg da, at vi vil se i fremtiden, mere kreativitet, det er det, der er brug for.

Signe Goldmann (F): Jeg synes, at problemet er lidt, at vi får blandet nogle debatter sammen. Altså det, som forespørgslen går på, det er spørgsmålet om, hvorvidt den indsats, der er blevet lavet, har været god nok.

Man skal selvfølgelig passe lidt på med at stille sig op og sige, at det har den været, for så kan det blive en sovepude, at man ikke kan gøre det bedre, og vi skal gøre det bedre, og der er masser af initiativer. Vi har også lavet en beskæftigelsesaftale for næste år, som peger fremad på nogle nye initiativer, og det skal vi sådan set blive ved med og ikke bruge det her som en sovepude.

Men udviklingen går den rigtige vej, og jeg synes, at det er svært at komme med massiv kritik i forhold til den indsats, der er blevet lavet over for de beskæftigede.

Så er der en helt anden dagsorden, som også har kørt her sideløbende med, og det er sådan en eller anden dagsorden, der hedder, sådan som jeg kan tolke det, at der har været nogle socialdemokrater ude og kritisere nogle andre borgmestre for ikke at have styr på økonomien i nogle andre steder, og nu er det sådan lidt payback time, og det kan jeg måske et eller andet sted godt forstå, at der er nogen, der har det sådan. Men ikke desto mindre så er det en diskussion, som er lidt svær at have med at gøre lige nu, specielt set i lyset af, at mange af de ting, som der bliver henvist til, er nogle ting, som vi skal have debatteret på et ekstraordinært udvalgsmøde i morgen.

Derfor bliver debatten i dag også præget af, at det bliver sådan lidt på et meget låst grundlag og på, kan man sige ved siden af den dagsorden, der i virkeligheden er sat i forhold til den forespørgsel, der ligger her.

Jeg glæder mig til at få svar på en masse af de spørgsmål, som også har været rejst her på det ekstraordinære udvalgsmøde, som vi har i morgen. Jeg synes, at det, som Jette foreslår, at vi tager en forespørgsel på det her på næste BR-møde, hvor vi igen kan få en åben diskussion og måske komme mere ind i substansen af, hvad er problemerne i forhold til at få styr på, at økonomien atter er ordentlig, så vi ikke pludselig står i en lignende situation, hvor vi mangler penge til enten sygedagpengeopfølgning eller til at købe tilbud til kontanthjælpsmodtagerne.

Forespørgslen blev besvaret.

=====

30) BR 487/07. Medlemsforslag om procesplan for et nyt ungdomshus

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger overborgmesteren at iværksætte en procesplan for en dialogproces med det formål at finde et nyt ungdomshus,
2. at dialogprocessen skal bestå af en række formelle møder med de involverede parter, som skal forløbe over en begrænset tidsperiode, således at processen er afsluttet ved årets udgang, samt
3. at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen at fremlægge en sag herom for Borgerrepræsentationen senest den 13. december 2007.

Det bemærkes, at dialogprocessens primære sigte er at finde et selvstyrende ungdomshus, men at den skal følges op af en mere generel debat om ungdomshuse og ungdomskultur i København.

(Stillet af Frank Hedegaard, Bo Asmus Kjeldgaard, Bjarne Fey, Lotte Thiim Bertelsen, Camilla Burgwald, Ninna Thomsen og Signe Goldmann (alle F) samt Jens Kjær Christensen, Jette Gottlieb, Khaled Mustapha, Mikkel Warming, Morten Kabell og Rikke Lauritzen (alle Ø)).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Borgmester **Mikkel Warming**: Det er noget underligt syret, når ens forslag bliver overhalet af virkeligheden, men det kan også være rart og godt, og det er det faktisk i dag. Fordi da vi stillede det her forslag, var det på baggrund af, at 7.000 unge havde demonstreret og aktioneret fredeligt for et ungdomshus, som førte til et højt tiltrængt opbrud i de fastlåste fronter mellem de unge og overborgmesteren, og dialogen gik i gang.

Det vil vi godt kvittere for, det er vi glade for, det er grundlæggende godt og fornuftigt. Det er godt, at der nu er en proces i gang.

Vi syntes, da vi og SF stillede forslaget, også, at vi skulle være sikre på, at det blev en konkret dialog, at der var et reelt mål, et fælles mål om at få mindst et nyt ungdomshus her i byen. Der er vi nok blevet lidt overhalet af begivenhederne, for det virker, som om processen er blevet meget konkret, det virker, som om der er rimelig fokus på at få skabt rammerne for et nyt ungdomshus i København, det vil vi også gerne kvittere for.

På den baggrund skal jeg efter aftale med SF, ud over at kvittere for, at det ser fornuftigt ud, henviser forslaget til Økonomiudvalget.

Pia Allerslev (V): Så kan det jo være med borgmester Mikkel Warmings slutbemærkning, at vi kan slippe for at bruge en masse tid igen i aften på at diskutere den her sag.

For jeg synes faktisk, det er ubegribeligt, at den her sag gang på gang på gang med stort set samme ordlyd skal behandles i denne sal, at vi gang på gang på gang skal, og at overborgmesteren tillader, at de her sager bliver taget op igen og igen med samme ordlyd. Jeg ved, at overborgmesteren tidligere har været inde og fortælle, at man må godt diskutere de samme ting igen og igen. Jeg vil blot påpege, at det er efterhånden ved at være temmelig trættende.

Hvor meget tid skal vi bruge på at diskutere det her. Det her drejer sig om en flok unge mennesker, som gennem vold og hærværk har skræmt bydel efter bydel, og nu vil man så belønne dem for det ved at give dem et hus. Det her strider mod al sund fornuft og troværdig optræden over for københavnere.

Nu beder Enhedslisten og SF så om, at der bliver lavet en dialogproces, og jeg går ud fra, at overborgmesteren senere kvitterer for, at det selvfølgelig er det, der allerede sker i forbindelse med de møder, overborgmesteren holder med de her unge mennesker.

Det der bekymrer Venstre, det der bekymrer mig, det er, at man jo forhandler med nogle unge mennesker, der direkte adspurgt på direkte tv ikke vil tage afstand fra vold, og som ikke vil give nogen garantier for, at alt det samme kan ske igen. Det synes jeg faktisk er meget bekymrende.

Den planche, som overborgmesteren har fået omdelt på pladserne tidligere i aften, der står det så også sort på hvidt, at de her unge mennesker skal belønnes for deres voldelige adfærd, punkt 1) ved at give dem et hus gratis, punkt 2) ved stort set selv at lade dem føre tilsyn med sig selv, og punkt 3) at ungdomshuset, og jeg citerer: "Som udgangspunkt er åbent for alle".

Hvorfor er det lige, at en kommunalt betalt bygning skal udstyres med sådan en, om man så må sige, kattelerm, så de efter forgodtbefindende kan holde almindelige københavnere, der faktisk nu, hvis overborgmesteren kommer i hus med det her, almindelige københavnere skatte kroner bliver brugt på det her, men de har ingen garanti for, at de kan få lov til at tage del i de aktiviteter, der sker i et sådant hus, fordi man som udgangspunkt skal være åben for alle. Hvad er det lige for en kattelerm, overborgmesteren forestiller sig, der skal være for de her unge mennesker.

Vi synes ikke, det klæder hverken overborgmesteren eller Borgerrepræsentationen at fortsætte denne her dialog med de unge. Det er københavnernes skatte kroner, det drejer sig om, og de kunne altså blive brugt langt bedre til mange andre fornuftige formål.

Hvis det ikke skulle være gået op for folk, stemmer Venstre derfor imod det her medlemsforslag, og vi stemmer også imod, at det fortsætter en videre behandling i Økonomiudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

Jesper Christensen (A): Jeg skal blot sige om forslaget, det er måske rigtigt nok, som borgmester Mikkel Warming startede med at sige, at virkeligheden nogle gange overhaler forslaget.

Jeg skal også sige, at vi ikke kan støtte forslaget. Vi synes måske også, at det at holde formelle møder og det med en proces, der skal være slut inden årets udgang osv. osv. måske ikke lige er det, der egner sig til denne her type dialog.

Så vil jeg også sige til Pia Allerslev, at vi sådan set ikke skammer os over at have denne her dialog overhovedet. Vi har hele tiden ønsket et ungdomshus. Vi har også kraftigt signaleret, hvad det var, vi ønskede for unge, og hvad det var for nogle forventninger, vi havde til byens unge, når vi indgik en dialog med dem. Det er faktisk de synspunkter, vi stadig væk har.

Det man også ville kunne læse, hvis man havde læst hele planchen, det er, at også naboerne og stedet i byen osv. osv., det er noget af det, der ligger os stærkt på sinde. Men vi er ikke i tvivl om, at en dialog med byens unge også om alternative væresteder, at det er den eneste rigtige måde at løse det her på.

Katrina Feilberg (B): Jamen det her jo heller ikke forbigået Det Radikale Venstre, at der rent faktisk foregår en rigtig konstruktiv dialog lige nu med de unge fra Ungdomshuset, som man også har kunnet læse i medierne.

Vi ser sådan set heller ikke nogen grund til at skulle til at indkapsle den her dialog i en hel masse procedurer og proceskrav, som kommer fra Enhedslisten og SF. Som de fleste af jer nok ved, især fra den her forsamling, så er det jo ikke altid, at det er de formelle møder med store lange dagsordener, som er de mest konstruktive. Så vi vil sådan set også hellere afvente den dialog, som der foregår lige nu, og som I alle sammen også har kunnet læse om og så afvente, hvad det er, overborgmesteren finder ud af sammen med de unge.

Og så tager Det Radikale Venstre i hvert fald stilling derfra.

Karin Storgaard (O): Jamen er det ikke sådan, at historien gentager sig. For mange år tilbage, hvor man måske nok fortrød, at man havde givet de unge et hus eller i hvert fald givet dem lovning på det. Fordi det jeg opfatter her det er jo, at nu er vi i samme situation. Godt nok siger man, at ungdomshuset som udgangspunkt er åbent for alle, jamen er man nu sikker på, at det er det, fordi de unge, der har været der igennem mange år, har jo hele tiden sagt, at de er anderledes end alle andre unge, de kan ikke samarbejde med nogen. Det ved jeg da i hvert fald, at vi tidligere har snakket med dem om. Der har de sagt, at de kan ikke dele hus med nogen andre. Så kan det jo ikke passe, at det som udgangspunkt er åbent for alle, hvis man stadig væk har den holdning.

I øvrigt sker der jo det i denne her sag, og det er jo det, som jeg forstår på overborgmester Ritt Bjerregaard, at hun tidligere har forsværet, at med vold kommer man ingen vegne, vold og hærværk. Men er det ikke det, der sker her alligevel, fordi man har teet sig fuldstændig vanvittigt, det har kostet københavnere og staten utroligt mange penge, politiet har brugt masser og masser af deres tid.

Nu står man igen og vil give et kommunalt hus til de unge, så vil man lade fonden bestyre det. Jamen det, jeg kender til dem, der sidder i fonden, det hjælper ikke ret meget, fordi vi kommer ud i akkurat det samme. Jeg er overbevist om, at historien gentager sig, og så kan vi få et nyt hus at rydde og alle de problemer, der er. Det bliver selvfølgelig ikke lige her og nu, det kommer til at vare nogle år.

Jeg forstår slet ikke, at overborgmesteren kan sige det i forhold til, hvad der tidligere er sagt i denne her tid.

Jesper Christen siger også som ordfører, at Socialdemokraterne ønsker et ungdomshus. Jamen en side af sagen er at ønske et ungdomshus, noget andet er, hvis vi stadig væk skal tillade de ting, der er foregået, det tror jeg nok, der er mange, der vil sige, det er altså ikke det, vi vil have.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

Så vidt jeg kan forstå på den rundspørge, der har været, så er de yngre mennesker, og det er vel fra 18-45 år, slet ikke interesseret i, at man opretter sådan et hus. Så hvad er det, vi opretter det for. Man skal i hvert fald sikre sig, hvis man giver et ungdomshus, at alle kan komme der. Der kan komme unge fra Venstre, der kan komme unge fra Dansk Folkeparti, fra Socialdemokraterne. Jeg tror bare ikke, det er det, de unge vil, de vil have et hus for sig selv.

Vi ser jo allerede nu, at det fører noget med sig, fordi hvis man ser oppe i den mappe, der ligger der, så ligger der altså en anmodning, oppe i den røde mappe, en anmodning fra nogle kvinder, som gerne vil have deres eget hus, fordi nu kan de se, at det kan lade sig gøre.

Det næste er vel, at der er andre, der kommer og også vil bede om deres eget hus. Nå men vi kan da også lave noget ude på Østerbro og sige, vi vil have et ekstra hus for os selv, og det skal kun være for østerbroere, og så siger man i princippet, at det er åbent for alle, og det er det alligevel ikke.

Jeg synes, man skal tænke sig meget om. Jeg kan med det samme sige, at Dansk Folkeparti er ikke enig i, at det er den vej, vi skal gå, og vi er faktisk taget skuffede over, at det er det, overborgmesteren lægger op til. Men overborgmesteren har måske ladet sig presse, ligesom man havde med alle pædagogerne og forældrene herinde, så får man, hvad man vil have. De handicappede de kom for sent, de fik ikke noget, de ældre fik ikke noget.

Men det kan vi så lave om på, hvis det er sådan, det skal være fremover. Det læste jeg også et eller andet sted, der var en eller anden forsker, der advarede os mod at gøre det, fordi der ville være andre, der kom og også havde ønsker om forskellige ting. Det er klart, det forstår jeg godt, for kan nogen få, så kan alle også få.

Peter Schlüter (C): Uden at tærse mere langhalm på det emne, for det har vi sandt for dyden snakket nok om, så lad mig lige slå fast én gang for alle: Det Konservative Folkeparti siger naturligvis nej, nej og atter nej til det ungdomshus baseret på antidemokratisk, autonom, fremmedfjendtlig, destruktiv ødelæggende, respektløs, kriminell og voldelig adfærd.

Bjarne Fey (F): Det er jo altid underholdende at stimulere det underfundige, når man skal høre Socialdemokraterne komme uden om det uundgåelige, det er, at de skal levere en løsning på et ungdomshus på et eller andet tidspunkt, de vil bare ikke have, at det er SF og Enhedslisten, der sætter dagsordenen formelt set. Det har jeg svært ved at se, hvordan man kommer uden om den dagsorden, der er blevet sat for flere måneder siden, som man nu er i gang med at tilvejebringe en løsning for.

Vi anerkender, at Socialdemokraterne har deres egne veje at gå, og de er uransagelige i nogle sager. Vi tager også til efterretning, at man ikke ønsker at udvalghenvisse vores forslag. Men vi imødeser jo med spænding det resultat, der kommer af dialogen mellem de unge og overborgmesteren.

Og så håber vi sandelig, at SF og Enhedslisten også kan levere stemmer til den løsning.

Winnie Berndtson (U): Ja, det kan de jo næsten ikke slippe af sted med ikke at gøre, det er jo det, der er hele humlen, og det er derfor, Socialdemokraterne kan gøre, hvad de vil.

Jeg vil såmænd bare spørge, fordi jeg synes nemlig, vi har snakket meget ungdomshus, men det er jo første gang, at vi ligefrem er så privilegerede, at vi rent faktisk får noget på skrift. Nu er det blevet så oplyst, at vi får lov til at få udleveret en planche til orientering fra et møde, overborgmesteren har holdt, og det er jeg da glad for, fordi det afslører da lidt af, hvad det er, der bliver snakket om.

Men man kan da undre sig over, at et hus, som skal indgå en driftsoverenskomst med Københavns Kommune, ikke skal behandles i sådan det, der er det formelle system, der hvor vi behandler alle andre sager, nemlig i det politiske udvalg, det kan man undre sig lidt over.

Men never mind omkring det. Det jeg bare er interesseret i at få at vide i aften, det er, at der står på papiret, at denne her planche har været vist til de unge i G13 på et møde den 23. oktober, så er jeg sådan set bare nysgerrig efter at vide, hvad sagde de unge, da de så den her planche.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Borgmester **Martin Geertsen**: Jeg tror godt, jeg forstår, hvorfor de socialdemokrater med overborgmesteren i spidsen, som argumenterer i denne her sag, som bruger kræfter på den her sag, har et behov for at pakke sagen ind i, hvad vi alle sammen definerer som positive ting, dialog med byens unge, respekten for det anderledes, forskelligheden i højsædet.

Jeg forstår godt, man har et behov for at blive ved med at gentage den type af ord, fordi det her dybest set handler om noget ganske andet inde i kernen, noget som efter min opfattelse er meget, meget alvorligt.

Uden sammenligning i øvrigt, i hvert fald ikke i forhold til virkningerne, så er det jo ikke mere end godt 60 år siden, at man så støvletramp rundt omkring i de europæiske hovedstæder, støvletramp, som baserede sig på præcis den samme metodik, som der er nogle mennesker her i byen, som nu gør brug af. Som sætter alt, hvad der bør være i højsædet for et demokratisk samfund, til side, bruger volden og stokkeslagene som politisk udtryksmiddel.

Hvad er det et politisk flertal her med et ellers demokratisk sindet Socialdemokrati i spidsen gør, man lægger linjen i forhold til at bøje sig for den type af metoder, som i principper er den samme form for støvletramp, som man så for godt 60 år siden sprede sig som en uhyggelig steppebrand over hele verden.

Jeg synes grundlæggende, at et flertal her i Borgerrepræsentationen er inde og lege med ilden og ganske alvorligt sætte nogle demokratiske principper fuldstændig over styr og være fuldstændig ligeglad med det grundlag, som vores demokrati bygger på, lighed for loven, og at man ikke vil acceptere vold som politisk udtryksmiddel.

Så ih, hvor jeg forstår, at man har behov for at pakke det her ind i nogle betragtninger omkring dialog og respekten for forskellighed og bruge de udtryk meget, fordi i kernen er der en respektløshed over for den almindelige demokratiske proces og udtryksform.

Når jeg spørger på den her måde, hvor langt er man villig til at gå ad denne her vej for at respektere forskelligheden? Hvis det nu var en fascistisk ungdomsorganisation, som spadserede rundt i Københavns gader, hvor langt ville tolerancen så række hos et flertal her i Borgerrepræsentationen? Ville man så også stålsat stå fast på, at man ville acceptere friheden til forskellighed og sige ja til at levere huse til den type mennesker. Næppe og heldigvis for det.

Men det er i princippet den samme øvelse, man er i gang med her, det er at acceptere støvletramp, det er at acceptere vold som politisk udtryksmiddel og bøje de almindelige demokratiske principper. Det synes jeg ikke er et demokratisk sindet parti værdigt, og det synes jeg sådan set grundlæggende heller ikke er overborgmesterembedet værdigt at bøje sig for den slags og slet ikke, når man forsøger at pakke det ind i noget af det fremmeste i vores demokrati, nemlig dialogen. Man tager altså ikke en dialog med folk, der ikke vil acceptere de almindelige demokratiske spilleregler og ikke vil tage afstand fra vold. Det synes jeg ikke er foreneligt med overborgmesterembedet og heller ikke foreneligt med at være et demokratisk sindet parti.

Pia Allerslev (V): Jeg kan oplyse Jesper Christensen om, at jeg sandelig har læst den her ene lille slide, vi har fået, der er sluppet ud fra de forhandlinger, overborgmesteren fører med de her unge mennesker.

Jeg er simpelt hen nødt til at spørge overborgmesteren, eller i mangel af svar fra overborgmesteren så Jesper Christensen, om man fra Socialdemokratiets side overhovedet ikke ser noget problem i, at man forhandler med nogle unge mennesker, som ikke vil tage afstand fra vold. Hvad er holdningen til, at man fuldstændig uden nogen forbehold går ind og forhandler med de her unge mennesker, der direkte adspurgt ikke tager afstand fra vold og brugen af vold mod politiet, brugen af hærgen rundt i gaderne. Hvad er årsagen til, at Socialdemokraterne ikke ser noget problem i, at man forhandler med unge mennesker, der ikke vil tage afstand fra vold?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Et andet spørgsmål, som jeg stiller de samme, enten overborgmesteren eller Jesper Christensen, det er på baggrund af den her fine lille 1 side slide om driftsoverenskomsten, og hvordan man fører tilsynet, på intet tidspunkt, på intet sted på den her side står der noget som helst om konsekvenserne.

Hvad er konsekvenserne, når man opdager, at ungdomshuset ikke er åbent for alle, hvad er konsekvenserne, når ungdomshuset har været til unødigt gene for beboerne og de erhvervsdrivende i kvarteret, hvad er konsekvenserne så. Ser vi så en Jagtvej 69-episode igen, hvor man er nødt til at gå ind og opsige aftalen. Har de unge forstået, om der er nogle konsekvenser, er de blevet præsenteret for konsekvenser under de forhandlinger, overborgmesteren har ført med de unge, og har de forstået, at der i givet fald så er nogle konsekvenser, og hvad disse konsekvenser så vi være, hvis man overtræder de her regler.

Jeg kunne meget vel tænke mig, at en beboer i nærheden af et nyt ungdomshus ret hurtigt kunne begynde at føle store gener ved at have den flok unge boende lige rundt om hjørnet.

Så jeg håber, at overborgmesteren eller Jesper Christensen kan svare på de her 2 enkle spørgsmål.

Jesper Christensen (A): Jeg kan sige ja, på de møder jeg har deltaget i sammen med de unge, og det er ikke de møder, som overborgmesteren har haft på det sidste, men i samme tidsrum, det ved jeg, andre partier også har haft, ja, der drøfter vi såvel et tilsyn, et reelt tilsyn, naboskab, hvordan vil man forholde sig til det.

Hvad hvis sådan et hus ligger i et område, man på et tidspunkt skal flytte sig fra, fordi kommunen finder ud af, at de skal gøre noget andet, hvad så? Hvad kan vi lære af tidligere fejltagelser, hvorfor kom det der til, hvor det kom? De unge mennesker har selv en kritik af, at kommunen i virkeligheden ikke fulgte op på den tilsynsforpligtelse eller den aftale, der var med de unge.

Jeg synes ikke, man nu skal fortabe sig i teksten, om der står det med, hvem der kan komme i huset, om der står det ene eller det andet ordvalg. Det er jo helt klart, hvad intentionerne er, men det er vel også sådan, at for at komme på Billedskolen, så skal det være billedkunst, man kommer der for. For at komme på musikskolen så skal det være det, man kommer der for. Det der ligger i det er vel, at stedet er åbent, hvis man sådan set kommer for at deltage i de aktiviteter, der er der. Det er i hvert fald det, der er vores udgangspunkt.

Jeg er med på, at Venstre har et helt andet syn på denne sag og mener, at vi bare gentager de pæne ord ganske mange gange for at pakke det ind. Vi pakker sådan set ikke det her ind, vi har sådan set i et langt forløb forsøgt at lave en løsning på det her. Vi gjorde os ganske umage i forhold til Stevnsgadeløsningen. Men derfra og så til at lave de sammenligninger med støvletramp, som Martin Geertsen kommer med, synes jeg er meget underlige.

Det her handler ikke om, at vi ligger under for vold, og det er jeg med på, det kan jeg gentage lige så mange gange, som jeg kan få taletid i aften, det er jo ikke et udsagn, Venstre nogen sinde i dag vil tage for gode varer, så det har jeg sådan set ikke nogen forhåbning om at overbevise Venstre om. Men sådan er det, og sådan har vi det.

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Jeg synes, jeg lige skylder Winnie Berndtson et svar på det spørgsmål, som hun stillede på et tidligere tidspunkt.

For det første skal jeg lige sige, at ud over det ark, som har været omtalt her i debatten, har Borgerrepræsentationen selvfølgelig fået det her notat, der kom fra statsforvaltningen, altså det der simpelt hen handlede om, hvilke handlemuligheder er der her i kommunen. Det er tidligere sendt rundt. Lige såvel som jeg på sidste møde i Borgerrepræsentationen på forhånd spurgte gruppeformændene, om man var interesseret i, at jeg gav en redegørelse. Det var man ikke, og derfor fik Borgerrepræsentationen på daværende tidspunkt ikke en redegørelse.

Jeg kan sige, at dialogen med de unge er udmærket, og man har selvfølgelig kigget på det notat, som I har omtalt her i dag, og som er et forsøg på at oversætte, kan man sige, det der var dokumentet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

fra statsforvaltningen. Det indgår i de videre drøftelser med de unge, og dialogen har været så god, at vi også har et møde i morgen.

Jeg forestiller mig selv, at det nok kommer til at tage noget tid, før vi er ved vejs ende, men vi er indstillet på at bruge den tid, der er nødvendig, og det er også en af grundene til, at det ikke er særlig hensigtsmæssigt med det beslutningsforslag, som ligger på bordet her i aften.

(Kort bemærkning).

Lars Dueholm (V): Jamen jeg er i den heldige situation, at da jeg stillede op til valget sidst og næsten blev valgt, så var det med stor hjælp fra den forening, som jeg på daværende tidspunkt var kandidat for, Venstres Ungdom.

Venstres Ungdom i København har ikke nogen egne lokaler, Venstres Ungdom i København er afhængig af at låne lokaler rundt omkring i byen, det kan være kommunale lokaler, eller det kan være Venstres Ungdoms Landsorganisations Sekretariat, hvor der så også er nogle, der har deres arbejdsplads, som man så kan være heldig at bruge til møder af og til.

Fra Venstres Ungdom, uden vi nu har drøftet det med den nuværende formand, så tror jeg, at jeg i dag allerede godt kan sige, at vi ser frem til, at der kommer et ungdomskulturhus, hvor der er lige adgang for alle. Vi vil se frem til at kunne afholde ungdomskulturelle politiske møder i et sådant hus.

Jeg håber da også, at overborgmesteren på mødet i morgen vil overbringe min hilsen til de unge aktivister og sige, vi ser meget frem til et godt og konstruktivt samarbejde i et hus, som er åbent for alle.

Fordi jeg går naturligvis ud fra, at hvis det sådant hus kun er åbent for folk med meget venstreorienterede holdninger, jamen så bliver det taget fra dem igen, det vil da være en selvfølgelighed. På samme måde vi ikke i Københavns Kommune giver huse til højrefløjen, giver vi jo heller ikke huse til venstrefløjen.

Så igen vi ser meget frem til at få et kulturhus, hvor Københavns Kommune garanterer en lige adgang for alle.

Leslie Arentoft (V): Jeg vil også være med, jeg kan ikke lade være.

Jeg synes, det er frygteligt at se, hvordan venstrefløjen løber fra deres principper. Vi har 2 gyldne regler for, hvad vi giver støtte til eller ikke giver støtte til i Københavns Kommune. Hvis ikke der er åbenhed til de aktiviteter, så støtter vi ikke, så der er et åbenhedskriterium, det ligger klokkeklart i alle de ansøgninger, vi får ind, der skal være et åbenhedskriterium, det er der ikke her. Hvis du tropper op med en McDonalds burger i hånden, så bliver du forment adgang ganske enkelt. Hvorfor nu det, fordi de har et stort had til USA, man kan se, at hver eneste gang de holder fest, så smadrer de McDonalds, Seven Eleven, de smadrer helt systematisk bankerne, de lader de små handlende og næringsdrivende gå forbi. Det er en klokkeklar politisk venstreorienteret vold, vi er udsat for på Nørrebro.

Jeg bor i orkanens øje, der har jeg boet i 17 år, og selv da de havde Ungdomshuset, så var det sådan, at de hvert halve år holdt et voldsorgie i mit kvarter. Så selv om de får et ungdomshus, så vil volden stadig væk fortsætte, altså det har ikke noget at gøre med, om de har et ungdomshus eller ikke har et ungdomshus det, vi har været vidne til. De gjorde det også, mens de havde et ungdomshus, så volden vil fortsætte.

Jeg kan ikke forstå, at venstrefløjen, der altid siger, der skal være et åbenhedskriterium, pludselig løber fra det her åbenhedskriterium. Det her er en sluttet fest, det er en sluttet fest for socialister only, og de skal gerne være helt derude, hvor de er revolutionære. Det er det ene kriterium.

Det andet kriterium, det er, at vi giver i Københavns Kommune ikke til forkyndende virksomhed, hverken politisk eller religiøst, det her er politisk agiterende virksomhed.

To væsentlige principper, I altid sidder og kommer op på en piedestal, men i det her tilfælde glemmer I alt, hvad der hedder principper.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

Jeg synes, det er for dårligt, og jeg synes det er så ringe, at overborgmesteren faktisk har udvist en fantastisk forbløffende stemningslabilitet. Det var jo på et tidspunkt sådan, at man ikke forhandlede med folk, som ikke vil afskrive sig vold, eller som agerede ved trusler med vold.

Hvis man går ind på deres hjemmeside, så kan man klokkeklart se, at de agerer ved trusler om vold, det er deres officielle hjemmeside. Så nytter det jo ikke noget, at denne eller hin repræsentant siger, nej, jeg er faktisk lidt modstander af, at man kaster brosten. Måske er det o.k., at man kaster igennem bankerne, de er så svinerige, de er kapitalister, men generelt så er jeg imod.

Officielt agerer de ved trusler og ved vold, det er helt officielt, og alligevel så indgår man i en dialogproces med dem. Jeg synes, det er for ringe.

(Kort bemærkning).

Jesper Christensen (A): Jeg blev bare lidt forvirret, tror jeg, fordi jeg hørte i virkeligheden Lars Dueholms indslag sådan, at overborgmesteren skulle viderebringe VU's hilsen til mødet i morgen og sige, at de også glædede sig til et ungdomshus.

Så var der nogle bemærkninger om, hvem der nu kunne komme der eller ej, og så lidt efter, Leslie Arentoft, det var i hvert fald ikke det billede, jeg fik af det, så det kunne være meget rart at vide måske, hvad det er for en præcis hilsen, der skal overbringes.

Jeg tror ikke, der er ret mange steder i hverken byens kulturhuse eller andre steder, at vi tjekker folks politiske overbevisning, inden vi lukker dem ind. Men det er da min opfattelse, at det er muligt for et hvilket som helst politisk parti i København, også ungdomsorganisationerne, hvis de har brug for et lokale, f.eks. at leje sig ind i et af byens medborgerhuse.

Sådan som jeg forstår et ungdomshus i den her kontekst, så er det altså ikke endnu et sted af den type, det er noget andet. Men nu må vi jo se, når vi når længere frem.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg giver Mikkel Warming ordet for en kort bemærkning, og vi taler fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Der er mange ting, jeg kunne have sagt i forhold til noget, som borgmester Martin Geertsen var oppe med tidligere. Det var nu Leslie Arentoft, der kaldte mig herop og bare 2 korte kommentarer.

Den ene er, at hvis handelslivet har haft så ondt og ondt og ondt af det, der er foregået i forbindelse med dels det tidligere ungdomshus på Jagtvej, dels bevægelsen for at få et nyt, hvordan kan det så være, at Nørrebro Handelsforening støttede, at Ungdomshuset på Jagtvej skulle fortsætte og fortsat har støttet, at der skulle findes et nyt ungdomshus. Man kan spørge sig selv, i dette tilfælde Leslie Arentoft.

Og så er der i forhold til denne revolutionære rede, som det er beskrevet, altså nu er der jo ingen, der aner, hvordan et nyt ungdomshus kommer til at se ud, men i det gamle ungdomshus var der sådan set 5 ting, man lagde vægt på: der var forbud mod vold, der var forbud mod hårde stoffer, man ønskede ikke, at der var racisme, man ønskede ikke sexismen, og man ønskede ikke heterosexisme.

Hvis det overtræder Venstres frihedsbegreber, at man ikke kan sniffe kokain, så beklager jeg meget.

(Kort bemærkning).

Lars Rasmussen (A): Jamen først til Lars Dueholm, der er ked af, at Venstres Ungdom i København ikke har nogen lokaler, de kan I snakke med jeres partifæller om, eftersom Venstre får adskillige millioner fra det danske erhvervsliv, så der skulle nok være råd til noget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

Jeg synes, at der bliver generaliseret omkring fascisme, jeg bor også ret tæt på Ungdomshuset ligesom hr. Leslie Arentoft. Jeg vil bare sige, det er jo ikke rigtigt, at hver gang der er en fest, så bliver McDonalds smadret. Der har været nogle beklagelige episoder, og det kan vi være helt enige om, men derfra og sammenligne det med støvletramp og fascisme synes jeg er at overdrive.

Jeg vil sige til sidst, at jeg giver borgmester Mikkel Warming ret, det er faktisk sådan, at Nørrebro Handelsforening nemlig har ønsket, at der bliver fundet en politisk løsning på det her problem. Nu skal jeg huske at sige, nu er der ikke nogen konservative i salen, tror jeg, men formanden for handelsstandsforeningen, Johnny Bay, her på Nørrebro, er erklæret konservativ.

(Kort bemærkning).

Lars Dueholm (V): Der bliver dels efterlyst, hvad Venstres holdning er i forhold til det. Man kan vel sige, at Venstre og Venstres Ungdom har forskellige holdninger nogle gange, men jeg tror nok, vi i den her forbindelse står sammen i vores modstand mod et socialistisk-kommunistisk ungdomshus på Nørrebro eller andre steder i Københavns Kommune.

Men Jesper Christensen, eller jeg må ikke tale direkte, man kunne godt spørge Jesper Christensen, hvis det ikke er endnu et kulturhus i stil med Islands Brygge Kulturhus, Vanløse Kulturhus eller andre kulturhuse, jamen hvad er det så. Fordi vi er enige om, at vi skal overholde gældende lov og ret, hvilket vil sige, at der skal være lige adgang for alle. Hvorved et nyt ungdomshus adskille sig fra de eksisterende kulturhuse, det kan jeg simpelt hen ikke forstå.

(Kort bemærkning).

Lars Rasmussen (A): Det glemte jeg at sige før, hvem er det fra Venstre og Konservative, Dansk Folkeparti, som er blevet afvist, der ikke er kommet ind i Ungdomshuset, jeg er bare nysgerrig, fordi jeg ved godt, jeg bare er en god socialdemokrat, jeg har været derinde mange gange. Jeg tror, vi er flere i vores gruppe, der har. Jeg vil bare spørge, hvem det er, der er blevet afvist, hvem det er, der har prøvet at være det.

Det må være sådan gængs, når man snakker om et ungdomshus og man siger, det ikke er for alle, så må man have prøvet at være der for at kunne vide, hvordan det har været.

Winnie Berndtson (U): Altså hvis ikke man har forstået, at det her ungdomshus overhovedet bliver diskuteret, fordi de unge vil noget andet end at være medlem af et politisk ungdomsparti, så er vi altså ikke nået ret langt, vil jeg bare sige.

Hvis man tror, det handler om, at det er, fordi der sidder nogle fantastiske brugerbestyrelser rundt omkring i de etablerede medborgerhuse, som synes, at de er unge er nogle værre nogen og ikke vil lukke dem ind, at det er det, det handler om, så har man virkelig ikke forstået et klap af det her, virkelig ikke forstået et klap.

Det her handler om, at det er nogle unge, som vil noget andet, som vil demokrati på en anden måde. Og så vil jeg ligesom samtlige andre borgerrepræsentanter gerne endnu en gang tage afstand fra, at man bruger vold, for det skal man ikke i et demokrati, og det skal ikke give en særlige rettigheder, at man gør det. Det er jeg sådan set fuldstændig enig med Venstre i.

Men det her kører lidt frem og tilbage og op og ned, men set ud fra mit synspunkt er der kun den glæde, at det heldigvis stadig væk er i gang, og det betyder, at demokratiet og den måde, demokratiet udfolder sig på, stadig væk er til diskussion, og det synes jeg trods alt er et gode. Så lad os da bare fortsætte debatten.

Men jeg fik ikke svar på mit spørgsmål. Jeg er glad for, at overborgmesteren skal mødes med de unge igen i morgen, kunne jeg forstå, men jeg fik ikke svar på, hvad de unge sagde til den her præsentation. Når jeg spørger til det, så er det selvfølgelig, fordi der, hvor jeg har kunnet følge med ud over statsforvaltningens breve og sådan nogle ting, det er jo, hvad der er foregået i pressen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

De ting, som er her, det er jo i den debat omkring, hvad skal et nyt ungdomshus være, eller hvad var Ungdomshuset på Jagtvej, og skal vi have sådan et ungdomshus et andet sted, der vil ord som driftsoverenskomst og tilsyn i overskrifterne nok ikke ligefrem være noget, de unge selv har skrevet.

Så hvad blev der konkret sagt til, at det, kommunen kan tilbyde, hvis kommunen overhovedet kan tilbyde noget, det er det, vi kender, nemlig at indgå driftsoverenskomster, hvor der bliver stillet nogle krav til, hvad der kan foregå, fordi der er begrænsninger på, hvad en kommune kan yde tilskud til, og der er nogle regler for, hvad der skal overholdes, når tilskud ydes af en kommune. Så hvad sagde de unge præsenteret for de her krav, som ganske rigtigt er det, som statsforvaltningen har sagt skal overholdes, hvad var det, de unge sagde til det?

Jeg kan forstå, de gerne vil komme i morgen og drikke noget mere kaffe og te, fint for det, men er det, fordi man har sagt ja til det her som ramme, og det er der, man arbejder videre, eller hvad er det, man skal snakke om i morgen.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Det vil jeg også gerne give en kort oplysning om. Der er ikke nogen, der har sagt ja eller nej til noget, og det papir, der ligger her, har de unge accepteret og er udgangspunkt for den videre dialog, og det var derfor, de gerne ville komme i morgen.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Den bemærkning fra overborgmesteren vil vi gerne skrive os bag øret i Det Konservative Folkeparti, fordi her siger vi nej til vold og trusler om vold til, at det på nogen måde skal kunne føre til politisk indflydelse eller belønning i form af et ungdomshus.

Enhedslisten stillede forslag om at henvise medlemsforslaget til Økonomiudvalget.

Det af Enhedslisten stillede forslag om at henvise medlemsforslaget til Økonomiudvalget blev forkastet med 34 stemmer imod 12.

For stemte: F, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A, B, C, O, V og Finn Rudaizky (løsgænger).

Medlemsforslaget blev herefter forkastet med 32 stemmer imod 10. 2 undlod.

For stemte: F og Ø.

Imod stemte: A, B, C, O, V og Finn Rudaizky (løsgænger).

Følgende undlod at stemme: Winnie Larsen-Jensen (løsgænger) og Winnie Berndtson (løsgænger).

=====

31) BR 486/07. Medlemsforslag om tomme kirkers anvendelse

Det foreslås,

1. at Kultur- og Fritidsforvaltningen retter henvendelse til de provstier i kommunen, hvor der er stillet forslag om at lukke kirker, med henblik på et samarbejde i forhold til fremtidig brug af kirkerne. Det drejer sig om Vesterbro Provsti, Nørrebro Provsti, Bispebjerg-Brønshøj Provsti, Holmens Provsti, Vor Frue Provsti, Østerbro Provsti.

(Stillet af Bo Asmus Kjeldgaard, Ninna Thomsen, Camilla Burgwald, Bjarne Fey, Frank Hedegaard, Lotte Thiim Bertelsen og Signe Goldmann, alle F)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Bjarne Fey (F): Det er ærgerligt, man ikke kan styre den der talerpult med tankens kraft, nej, det er måske meget godt under alle omstændigheder, der ville nok gå en masse skudderudder i det med de tanker, der flourer herinde i salen.

Nå, der er jo sket noget meget spændende, der er sket det spændende, at man nu har fundet ud af, at de der store bygninger, der findes i kommunen, de der åndsbygninger nu ikke kan fyldes ud med mennesker, rigtige mennesker, levende mennesker længere, det er den ene ting.

Den anden ting er, at økonomien gør ondt. Det er jo det, man kalder en naturlig nedbrydningsproces, det er der, hvor ting skal rives ned for, at der kan starte noget nyt, som et af de legendariske kulturudvalgsmedlemmer ville sige, Leslie Arentoft, der må brydes ned for at kunne starte noget nyt.

Vi synes i SF, at der er en enestående mulighed, når nu de her fantastiske lokaler ikke længere kan bruges til håndens, åndens arbejde må det blive, så skulle de overtages af nogle andre ånde eller nogle andre håndarbejder, det kunne være begge dele.

Vi synes i hvert fald, der er nogle enestående muligheder i en by som København, som man kan sige er i bekneb for fysiske rammer, for kreative steder på alle mulige kanter. Det drejer sig ikke kun om inden for kulturområdet som kunsthaller, kunstværksteder, kulturhuse, alternative idrætsfaciliteter, det er kun andre typer lokaliteter, man har brug for.

I en by som København der bør man gribe muligheden, når der er rum, der kan bruges kreativt på en anden måde. Det er faktisk en af tidens store udfordringer at turde tænke byens rum på andre måder, end vi har gjort før.

I England har man sådan set, ja af alle steder England, det gamle konservative England derovre, er man for mange år siden gået i gang med at udvikle kirker til kulturhuse, til idrætshuse og anderledes kultur- og idrætshuse, end man normalt ser.

Det gjorde man også med en lidt sørgelig begrundelse, det var, at kirken gik fallit derovre, de skulle sælges og bruges til noget andet.

Vi ville sådan set godt lukke op for en anden kabale her, der siger, kunne vi ikke gå i dialog og se, om de her lokaler kan bruges til noget andet til gavn for københavnernes, en anden måde at sige, hvordan kan vi få gang i København, hvordan kan vi sige til omverdenen, at i København er vi klar til at gribe de muligheder, der er i byens rum, også gerne bruge gamle hæderkronede faciliteter på nogle nye måder.

Vi håber, at forsamlingen vil være med til at udvikle tanken og fortsætte dialogen også gerne med hensyn til at rette henvendelse til, hvad hedder det, provstierne om fremtidig brug af kirkerne.

Katrina Feilberg (B): Jamen ikke overraskende så finder Det Radikale Venstre også det her som et rigtig, rigtig godt og konstruktivt forslag, som vi støtter meget op omkring det, som Bjarne Fey også lige sagde, med de alternative anvendelser af de bygninger og rum, som vi har i byen.

Vi ser også en masse potentiale i, hvordan man kunne udnytte de her tomme åndelige steder, som Bjarne Fey så fint sagde, til kulturelle formål eller andre f.eks. børneaktiviteter eller bevægelsesaktiviteter.

Så sent som for lidt siden fortalte min kollega Monica Thon mig, at man i England rent faktisk har brugt kirker til bl.a. squashbaner udenfor, og det er jo ret interessant, hvis man kunne udbygge det koncept i København også.

Umiddelbart er vi dog ikke indstillet på, at man skal gå ind i det her arbejde med henblik på at kommunalisere de her kirker. Vi tror, det er vigtigt, at vi prøver at måske sætte en linje her og sige, vi allerede har en masse kulturinstitutioner og kulturhuse, som allerede nu trænger til at blive udnyttet bedre. Vi har også en del, som ikke er blevet færdigbygget endnu, og som både skal færdiggøres og så også får bedre gang i dem, vi har.

Men vi går rigtig gerne ind i en konstruktiv dialog omkring, hvordan vi kan hjælpe f.eks. private aktører eller frivillige foreninger med at få adgang til det her rum i kirken.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Så vi støtter også det her forslag, også det ændringsforslag, som er kommet om, at der nedsættes en arbejdsgruppe, som skal se nærmere på det her.

Leslie Arentoft (V): Nedsætte en arbejdsgruppe, altså hvis der skal ske noget, så skal den henvises til Kultur- og Fritidsudvalget, det er jo det, hvor vi har ekspertisen, og hvor vi normalt sidder og diskuterer sådan nogle ting.

Men nej, jeg vil sige, det er et besynderligt forslag, fordi vi er jo i den situation, at Ejendomsdriften gennem de sidste par år har gennemgået vores portefølje af bygninger, og til stadighed så bliver de overraskede over, hvor mange mursten vi faktisk er i besiddelse af i denne her kommune. Hele tiden viser det sig, at vi faktisk er mere besiddende. Der er lagt en plan for, hvordan vi undgår den her tomgangsleje, man har ligesom begyndt at få hånd om alle de her mursten, alle de her lokaler, som i virkeligheden ikke bliver brugt til noget i Københavns Kommune.

Og så kommer der altså et forslag fra igen socialistisk side, og hvis der er nogen, der altid har po- interet, at vi taler skam aktiviteter, før vi taler om mursten, så er det altså de socialister, jeg har været sammen med, det er altid, at man skal have indhold, før man begynder at bevæge sig ud i mursten.

Her kommer der er totalt indholdsløst forslag, der siger, kunne det ikke være spændende, at vi fik de her mursten. Jamen altså det harmonerer ikke med det arbejde, der for øjeblikket foregår i Ejendomsdriften, hvor vi forsøger at komme af med mursten. Og det harmonerer altså heller ikke med venstrefløjens altid ide om, at vi skal have aktiviteter forud for mursten.

Så det er et højst besynderligt forslag, der er blevet stillet her. Skal vi behandle det her, så skal det selvfølgelig behandles der, hvor vi er vant til at behandle den type ting, og det er selvfølgelig i Kultur & Fritid, der tror jeg nok, den vil få en fornuftig behandling og sandsynligvis også en realistisk bedømmelse af, at det her er nogle ønskedrømme. Man kunne godt tænke sig nogle kirker, og vi skal nok finde på et eller andet indhold med tiden.

Så lad os henvise det til Kultur & Fritid.

Simon Strange (A): Jeg kan ikke undgå at være lidt glad for, at Leslie Arentoft er lidt imod det her forslag, fordi det er en ganske god kant til at diskutere byens udvikling. Vi synes sådan set det er udmærkede tanker, der er blevet tænkt i det her medlemsforslag, nemlig indstillingen til at vi selvfølgelig vil arbejde sammen med alle de gode kræfter, der er i byen, og de gode huse og de gode mursten, som kan skabe aktiviteter og kulturelle samlingssteder for byens borgere og i øvrigt, hvem der ellers måtte komme til byen.

Det er jo helt oplagt, at kirken har en masse geniale placeringer, det har de pr. tradition i byen, og de ligger sådan set stadig væk rigtig gode steder. Skulle det være sådan, at nogle af kirkens folk kunne være indstillet på at arbejde sammen med byen og alle mulige andre gode aktører, så synes vi, det ser meget, meget spændende ud. Og vi ser meget frem til at kunne finde på en masse spændende ting at proppe ind i de her spændende rum.

Men for at følge op på Bjarne Feys indlæg, jamen altså der er mange muligheder, og netop de mange muligheder fortjener jo en god behandling. Man kunne også forestille sig lokalt, man kan sådan set forestille sig, at der er ret mange andre end lige dem i Borgerrepræsentationen, som synes, at det her vil være interessant. Der tror jeg, det er vigtigt at få en rigtig god proces omkring det her. Det er det sådan set i det hele taget, da det jo er et ømt emne for rigtig mange af de kirker og de menigheder, som sidder ude lokalt og nu skal til at tage stilling til det for dem meget essentielle spørgsmål om at lukke en kirke.

Så jeg tror, det er vigtigt, at vi lige, kan man sige, trækker vejret og sørger for, at den her proces kommer til at glide så gnidningsfrit som overhovedet muligt og får så inddraget, så vi får en god lokal proces, så vi får en god proces også her indadtil i Borgerrepræsentationen om, hvilke udviklingsmuligheder der måtte være på dette område.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Det betyder sådan set også, at vi gerne vil lave et medlemsforslag til det af SF stillede beslutningsforslag om tomme kirkers anvendelse, så derfor foreslår vi, at økonomiforvaltningen nedsætter en arbejdsgruppe med repræsentanter også fra kultur- og fritidsforvaltningen og teknik- og miljøforvaltningen samt, i det omfang det skønnes nødvendigt, andre relevante forvaltninger.

Arbejdsgruppen får til opgave at tage kontakt til de relevante statslige myndigheder, men også lokaludvalg og lokalråd for at afklare og koordinere såvel ejerønsker som kommunale ønsker til den fremtidige anvendelse af de 10 kirker, såfremt det besluttet, at de skal nedlægges. Eller man kunne sige, de opnår kirkens velsignelse.

Jens Kjær Christensen (Ø): Det er et glimrende forslag, SF har stillet, det er jo ikke hver dag, man kan sige det, så det skal understreges en gang til.

Men omvendt så synes jeg nok, folk lige skal klappe hesten et øjeblik, for alle kender jo proceduren, der er i gang i øjeblikket. Sagen er jo, at der slet ikke er besluttet noget inden for den kirkelige forsamling, det sker jo først endeligt op til den 1. marts næste år.

Jeg ved ikke, hvor meget der dybest set er at forhandle om, før stiftsrådet og senere hen biskoppen har taget stilling til, hvad man vil indstille til Kirkeministeriet.

Så skal vi altså ikke glemme, at en væsentlig part i det her er menighedsrådene, det er menighedsrådene, mine herrer og damer, ikke.

Så slap af, vi tager det stille og roligt, det er et godt forslag, og det skal sendes i udvalg, det er jeg fuldkommen enig i, og der skal arbejdes systematisk og hårdt videre med at udvikle det.

Nu er et ikke kommunens bygninger, så det er jo altså anden mands bygninger. Det betyder selvfølgelig, at man ikke kan forestille sig på nogen som helst måde, at man kan få lov til at bruge disse bygninger, uden at det koster noget, det ville være mærkeligt. Så derfor skal man i det arbejde, der foregår, også – og det er jeg sikker på, at SF allerede har taget initiativ til, nu da kulturdelen var så dårlig i budget 2008, at man har indledt forhandlinger med Socialdemokraterne og De Radikale om, hvor meget økonomi der skal stilles til rådighed og på hvilken måde. Det er vi meget tilfredse med, at den proces er i gang.

Men når vi så kommer til spørgsmålet om Socialdemokraternes ændringsforslag, så synes jeg, så bliver jeg forundret, mest af alt på grund af et ord, der hedder ”også”, for der står, økonomiforvaltningen skal nedsætte en arbejdsgruppe, og så kommer det, også med repræsentanter.

Er der en fornuftig socialdemokrat, der kan give mig en forklaring på, hvorfor på nuværende tidspunkt at økonomiforvaltningen skal nedsætte en arbejdsgruppe, der består rent af embedsmænd, før der er nogen politiker, der overhovedet har fået lov til at diskutere reelt indholdet i det her forslag, hvad er det, de her embedsmænd skal arbejde med? Ja, økonomien, men det vidste de jo i forvejen, og den proces er i gang, som jeg har redegjort for.

Så alt det, der handler om borgerønsker, kontakt til lokaludvalg, kontakt til menighedsråd, man skal ikke glemme, der er noget, der hedder politikere, det er os, og det er os, der skal bestille, hvad embedsmændene skal afsøge og afdække.

Derfor det er i udgangspunktet et meget flyvsk forslag, som måske heller ikke har den helt store videnbase. Derfor vil jeg foreslå, at det er fornuftigt, at man selvfølgelig, da der er så glimrende tid, laver en politisk behandling først i et udvalg og det udvalg, hvor det hører hjemme i, er selvfølgelig Kultur- og Fritidsudvalget.

Det betyder ikke, at embedsmændene i økonomiforvaltningen skal være bange for, at de ikke kommer til fadet, det kommer de helt sikkert, men jeg vil altså konkret foreslå, at sagen henvises til Kultur- og Fritidsudvalget.

Winnie Berndtson (U): (*Lyden afbrudt*) ... den meget udmærkede redegørelse for, at der absolut intet skal ske i det næste halve år, så kunne det måske vente lidt. Og så er der jo rigtig god tid til den

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

politiske diskussion, sådan så den her forsamling kan tage over der, hvor menighedsrådene åbenbart er aldeles inkompetente. Fordi det der kirkedemokrati det har vi ikke meget tiltro til, så derfor må vi hellere selv stille et forslag om, at det er os, der går i gang med den dialog.

Der står én rigtig ting i det her forslag, det står under motiveringen, og det er der, hvor der står, at kommunen ikke har nogen indflydelse på de tomme kirkers anvendelse. Det er fuldstændig rigtigt, og derfor er det også fuldstændig idiotisk at stille det her forslag. Og ikke bare det er et idiotisk forslag efter min bedste overbevisning, men jeg bliver nogle gange også, ja, lad mig bare sige det, jeg bliver nogle gange også enten vred eller træt eller meget ked af det på demokratiets vegne, når man den ene dag i denne sal kan diskutere, at vi ikke har råd til at give de handicappede et toilet på deres eget værelse i deres egen bolig, fordi vi er nødt til at prioritere, og den næste dag mener den her forsamling i fulde alvor, at vi skal finansiere tyrkiske bade i de københavnske kirker. Det synes jeg ikke er nogen rimelig måde at lave tingene på i den her kommune.

Jeg synes ikke, der er nogen som helst embedsmænd i den her kommune, der skal bruge så meget som 5 minutter på at tænke på de københavnske kirker, før de mennesker, som ikke kan varetage deres eget liv, har fået den hjælp fra den her kommune, som de skal have. Jeg synes, det er skandaløst at høre det her, der bliver sagt heroppe.

Det er ikke vores bygninger, der er overhovedet ikke truffet nogen beslutning om, at de står tomme, kirkerne har deres eget demokrati med masser af opgaver, der skal løses i den her kommune, som vi lige under budgettet blev enige om, at vi ikke kunne nå det hele, og så stiller man sådan et forslag. Jeg synes simpelt hen bare ikke, det er rimeligt, så jeg synes, man skal stemme det ned.

Hvis der så sker et eller andet meget, meget spændende til foråret, så kan vi jo tage det op igen.

Simon Strange (A): Jamen altså Jens Kjær, jeg er sådan set langt hen ad vejen rigtig enig med dig, og jeg er sådan set helt enig i, at vi netop skal slappe helt af, og at vi også skal bruge lejligheden til at få snakket alle sammen sammen, og vi skal få lejlighed til, at vi også som politikere hver især selvfølgelig kan snakke, du skal gøre, som du vil, Jens Kjær, og som du føler, du bør gøre, og snakke med de - undskyld, man må sikkert ikke sige du – men i hvert fald gøre det, som du nu føler som politiker.

Men lad os nu slappe af og få afklaret, hvad det er for mange interesser og sørge for, at der kan blive lavet et grundigt forarbejde på det her, inden vil buldrer frem og retter henvendelse og får sat de her ting i gang. Det mener vi er bedst placeret i en bredt funderet politisk behandling og dermed også forvaltningsmæssig behandling. Derfor foreslår vi, som vi gør.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi undgår en utidig indblanding i det, som i bund og grund ikke er vores proces, nemlig menighedsrådene, det skal de have lov til at få afklaret selv, inden vi kommer og retter henvendelse osv.

Så lad os få at vide og få en god dialog rundt omkring i lokalmiljøerne i København, hvad er der for nogle muligheder, hvad er det for nogle interesser, og hvad er det også indadtil i de forskellige forvaltninger, der kunne være af gode ideer og planer for området.

Derfor foreslår vi, som vi gør, vi håber selvfølgelig, at Jens Kjær og dermed også Enhedslisten kan bakke op om det.

Bjarne Fey (F): Jeg blev lidt overrasket, da jeg hørte Winnie Berndtsons indlæg. Jeg kan forstå, at man ikke må rette henvendelse til nogen som helst om udvikling af kulturelle aktiviteter i byen, før man har løst stort set alt muligt andet. Det forstår jeg simpelt hen ikke en bønne af.

Nå, pointen er sådan set, at man prøver at rette henvendelse til folk, før de træffer en beslutning om, hvad de vil gøre, så de har en mulighed for at sige, det kunne måske være, der var andre veje. Der er ikke i det her forslag stillet betingelse for, at der skal være økonomi inde på forhånd, det er sådan en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

afdækning af, om der kunne være nogle muligheder i at udvikle – set fra vores stol af – nogle kulturelle aktiviteter, nogle kulturelle bygninger her i byen.

Hvis det her skal stå fra Winnie Berndtsons side af, det er, at man skal stoppe al udvikling og kulturaktiviteter, før alt andet er på plads, jamen så synes jeg sgu, den er lige en tand for stramtantet.

Men vi kan jo sagtens leve med, at den her sag bliver udvalghenvist. Jeg synes nemlig også, den idemæssigt bør ligge i og henvises til Kultur- og Fritidsudvalget, så vi får taget en politisk drøftelse, hvad substansen skal være i det.

Nu er det altså ikke en atypisk kulturpolitik, hr. Leslie Arentoft, at man nogle gange sætter rammer op for, at folk kan fylde dem ud, altså også mursten, det er faktisk også et hæderkronet både borgerligt og socialistisk princip, at man sætter rammer op for folk, og så kan de selv fylde dem ud.

Det er jo ikke sådan, at den her by er overfyldt med idræts- eller kulturfaciliteter. Det er jo ikke sådan, at de små kampsportsidrætsgrene ligger og svælger rundt i lokaler, som de bare kan skalte og valte med. Der er faktisk potentiale til at udnytte dem her, men vi ved ikke, om vi kan få lov til det, vi ved ikke, hvad det koster, og det er det, vi skal have afdækket, før vi går næste skridt videre.

Så lad os bare udvalghenvise det, og jeg vil gerne anbefale Kultur- og Fritidsudvalget.

Winnie Berndtson (U): (*Lyden afbrudt*)... resten af SF, jeg prøvede såmænd bare at påpege hykleriet. Når SF's politikere står her den ene aften og forsøger at forklare de allerallerdårligst stillede i denne her by, at der ikke er råd til helt almindelige livsfornødenheder, og beder dem om at forstå, at det er bare ærgerligt, for de er kommet for sent, og den næste aften kan stå og lade som om, at forslag om børnekultur, øvelokaler og ungdomshus sikkert slet ikke kommer til at koste Københavns Kommune noget som helst, det ved vi jo ikke noget om, så er det en gang SF-hykleri af værste skuffe, og jeg gider ikke høre på det, for at sige det mildt. Hvis man den ene aften står heroppe og beder om forståelse for, at der ikke er råd til det hele, så skal man ikke den næste aften komme med sådan noget her og lade som om, at der er råd til det.

(Kort bemærkning).

Bjarne Fey (F): O.K., Winnie Berndtson, jeg holder sådan set utrolig meget af dig, men hold da op, hvor må det være hårdt at være dig, neeej, ja, du har min dybeste medfølelse.

Winnie Berndtson (U): Jeg ville ønske, Bjarne Fey og SF havde den samme medfølelse med dem, der skal leve med det budget, der lige er vedtaget.

(Kort bemærkning).

Simon Strange (A): Først vil jeg have lov til at takke for en rigtig god debat omkring det her punkt, hvor der er mange forskellige synspunkter, men som jo følger i samme retning.

Det, som vi så forestiller os kunne ske, var, at vi fik vores forslag med ned i en udvalgsbehandling i KFU, sådan som det lige er foreslået. Det er så vores ændringsforslag.

Socialdemokraterne stillede følgende ændringsforslag:

”Det foreslås,

at Økonomiforvaltningen nedsætter en arbejdsgruppe med repræsentanter også fra Kultur- og Fritidsforvaltningen og Teknik- og Miljøforvaltningen samt - i det omfang, det skønnes nødvendigt - andre relevante forvaltninger, samt

at arbejdsgruppen får til opgave at tage kontakt til de relevante statslige myndigheder, men også lokaludvalg og lokalråd, for at afklare/koordinere såvel ejerønsker som kommunale/lokale ønsker til den fremtidige anvendelse af de 10 kirker, såfremt det besluttet at de skal nedlægges.”

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Venstre stillede forslag om at henvise medlemsforslaget og det af Socialdemokraterne stillede ændringsforslag til Kultur- og Fritidsudvalget.

Det af Venstre stillede forslag om at henvise medlemsforslaget og det af Socialdemokraterne stillede ændringsforslag til Kultur- og Fritidsudvalget blev vedtaget med 40 stemmer imod 3.

For stemte: A, B, F, O, V og Ø.

Imod stemte: Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaižky (løsgænger).

=====

32) BR 488/07. Medlemsforslag om etisk offentlig indkøbs- og investeringspolitik

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen at sikre, at leverandører og underleverandører til kommunen lever op til grundlæggende arbejdstager- og menneskerettigheder. Dette skal ske ved at indskrive sociale klausuler i kontraktvilkårene, som beskrevet i motiveringen.

(Stillet af Enhedslisten)

Borgmester **Mikkel Warming**: Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at hele Borgerrepræsentationen længes efter en god og lang diskussion om produktionsvilkår i den 3. verden, produktionskæder og leverandørkæder kombineret med en gennemgang af ILO's konventioner og FN's menneskerettigheder. Nå ikke!

Så en lidt kortere motivering da. Som forbrugere får vi hele tiden tudet ørerne fulde om, hvordan vi gennem vores indkøb skal påvirke udviklingen ved at købe økologisk osv. osv. I de snakke glemmer vi jo ofte, at vi, det offentlige, os alle sammen, er den største forbruger, der findes her i landet, og at det offentlige, hvis man målretter sine indkøb, virkelig kan påvirke, hvordan produktionen af varerne kommer til at foregå.

I København bruger vi flere milliarder kroner om året på indkøb af varer. Ved sidste BR-møde behandlede vi forslag fra Socialdemokraterne om, at København skulle være en fairtrade city. Vi annoncerede det, og det er det, der ligger i aften.

Jeg vil egentlig gerne gå videre end det ved at følge op på de ting, vi anser som helt normale, nemlig at de produkter, vi indkøber i denne by, er produceret under rimelige forhold.

Derfor skal det være en integreret del af alle kontrakter, og det er sådan set det, der ligger her i forslaget, at det er det, og at der skal følges op på det, ikke mindst over for underleverandører, f.eks. gennem årlig rapportering, dokumentation af alle kæder, alle led i leverandørkæderne, lever op til de krav, der stilles i ILO's konventioner og i FN's menneskerettigheder. At alle produktionsled i kæderne er åbne for eftersyn hvert år, og at alle dokumenterer som sagt, at de lever op til kravene.

Vi anser det for at være en forlængelse af den diskussion, Socialdemokraterne startede på sidste møde om, at København skulle være en fairtrade city. Derfor skal vi foreslå, og det er som sagt den korte motivering denne her, at forslaget henvises til Økonomiudvalget og behandles i sammenhæng med fairtrade forslaget dér.

Anne Vang (A): Jeg kan fuldt ud tilslutte mig Mikkel Warmings bemærkninger om at henvise forslaget til Økonomiudvalget, det var faktisk noget, jeg selv ville have foreslået, hvis ikke Mikkel Warming, borgmester Mikkel Warming, skal jeg skynde mig at sige, var kommet mig i forkøbet.

Jeg kan også fuldt ud tilslutte mig borgmester Mikkel Warmings bemærkninger om, at København, når vi køber ind, skal tænke over, at vi skal købe ind, så vi handler på en fair måde med tredje verdenslandene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. oktober 2007

Det er jo netop et socialdemokratisk forslag om at gøre København til Europas første fairtrade hovedstad og Danmarks første fairtrade by, som Mikkel Warmings medlemsforslag kommer af.

Borgmester Mikkel Warmings og Enhedslistens medlemsforslag blev jo varslet for et par uger siden en torsdag aften, hvor borgmesteren var heroppe og sige, det var et udmærket forslag, Socialdemokraterne var kommet med om, at København skulle være en fairtrade by, men nu ville de gerne gøre det mere konkret.

Jeg har simpelt hen glædet mig til at få den længe ventede konkretisering fra Enhedslisten. Jeg er nu lidt i tvivl om, hvorvidt det er blevet så frygtelig meget mere konkret, og nogle af tingene gør vi heldigvis faktisk allerede.

Men forslagens intentioner kan Socialdemokraterne fuldt ud tilslutte sig, og vi glæder os til, at både det her forslag og det forslag, som blev stillet for et par uger siden om København som Danmarks første fairtrade by, skal behandles i Økonomiudvalget.

Leslie Arentoft (V): Det skal overhovedet ikke henvises noget som helst sted hen, det skal stemmes ned i dag. Det er et totalt tåbeligt forslag, og i øvrigt er det genbrug, som jeg har set før. Har vi ikke oven i købet fået tilsynsmyndighedernes ord for, at vi ikke må nedlægge sociale klausuler, når vi laver en indkøbspolitik, det har vi da fået at vide. Det her er totalt genbrug, den har jeg da været med til at behandle tidligere.

Jeg ved ikke, om det er, fordi de går så stærkt ind for genbrug i Enhedslisten, at vi ser flere forslag, der faktisk bare er gamle forslag, der måske er tilbagekomsten af Morten Kabell, jeg ved det ikke.

Men det er da slående, som vi skal behandle de samme forslag, vi har behandlet tidligere. Vi har oven i købet fået at vide, vi ikke må indføre sociale klausuler.

Hvis endelig det var sådan, at Enhedslisten mente det her for alvor, hvorfor var det så lige, at man ikke stemte imod forslag 407/76, undskyld, at Teknik & Miljø skulle på studietur til Shanghai, altså Shanghai er Kina. Jeg går ud fra, at det her også omfatter flyrejser og anden økonomisk transaktion med de her lande.

I opstiller 13 forskellige konventioner, der skal overholdes, og der er ingen af de her konventioner, kan jeg godt meddele, som Kina overhovedet kommer i nærheden af at overholde. Så en studietur til Kina burde I vel i sagens natur have stemt imod.

Så har jeg bare et spørgsmål til jer, hvad med cubansk rørsukker, er det noget, vi må sløjfe fra Rådhuset her, hvis det skulle blive aktuelt. Altså hvor stopper den her fest, hvor stopper idiotien, skal vi virkelig til at vurdere alt, hvad vi har her, hvor det kommer fra, skrive en årlig rapport om hver eneste søm og skrue, rørsukker, cubansk rom. Jamen det kan jo ikke lade sig gøre. Åhhh irriterende.

Camilla Burgwald (F): I Venstre plejer man ellers ikke at have noget imod at skrive lange rapporter og det ene og det andet, så vidt jeg ved med masser af papir, så det kan man vel også gøre i den her forbindelse.

Under alle omstændigheder så har vi i SF meget stor sympati for det her forslag, men som bekendt så er vi i SF både røde og grønne, og vi er fuldstændig enige i, at øget international handel og kapitalisme i det hele taget, om man så må sige, kan medføre et kapløb mod bunden, men vi mener ikke, at det nødvendigvis kun går ud over arbejdere og arbejdstagerrettigheder i den tredje verden eller i hele verden for den sags skyld, men også over miljø og bæredygtighed og alt det der.

Vi støtter i høj grad en rød-grøn indkøbspolitik, men bakker også op om en udvalghenvisning, så vi også kan få belyst nogle juridiske ting og sager, som Leslie Arentoft er inde på og ser frem til at behandle forslaget i Økonomiudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

Bo Normander (B): Tak. Vi er jo nok i Det Radikale Venstre lidt mere grønne, end vi er røde for lige at komme ind på den. Men vi mener sådan set også, det er vigtigt med miljøvinklen i den her problematik.

Sådan som forslaget ligger fra Enhedslisten, så kan vi ikke sige ja til det på den måde, men vi synes selvfølgelig, det er et utrolig vigtigt område, og det er noget, vi skal gøre noget ved. Det handler jo, ligesom virksomheder de også har et socialt ansvar, så skal kommuner også have det her sociale ansvar, altså det, man kalder CSR eller Copyrights Social Responsibility, det er faktisk det, det handler om.

Men det forslag, som Enhedslisten har udarbejdet, det kan vi ikke lige sige ja til. Derfor ønsker vi også, at det bliver udvalgshenvist.

Borgmester **Mikkel Warming:** At Venstre en aften, hvor vi behandler forslaget om taxa i busbaner, går op og snakker om genbrug, det er dog alligevel for meget, for det har vi altså snakket om rigtig mange gange i rigtig mange år, og det er endt stort set det samme sted hver eneste gang. Men lad nu det ligge.

Leslie Arentoft, jo, selvfølgelig er det lovligt at lave sociale klausuler og kriterier. I forhold til EU's udbudsregler, det er meget simpelt, de skal være kendte på forhånd og ens for alle, så simpelt er det, så kan man sådan set derfra opstille nogenlunde de kriterier, man vil. Man kan sådan set bede dem, der byder ind på noget, om at hoppe på tungen, mens de afleverer budet, bare det er ens for alle og offentligt kendt.

Det der adskiller det her forslag fra f.eks. nogle af de ting, som vi godt ved ligger i den indkøbspolitik, kommunen har i dag, f.eks. at man ikke ønsker brug af børnearbejde, det er man faktisk ved at undersøge, om det faktisk bliver overholdt i alle led.

Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at der ikke bruges børnearbejde på De Forenede Dampvaskerier, hvor en række af de kitler, en del af vores personale rundt omkring i hjemmeplejen går med, bliver lejet henne, men ved vi, hvor de kitler bliver produceret, det står der ikke noget om i kontrakten, den er nemlig med De Forenede Dampvaskerier. Det er det, vi skal bruge det her forslag til at komme til bunds med, hvor kommer tingene fra, hvordan bliver de produceret i alle led. Det er der, hvor det bliver interessant og der, hvor det også vil kunne rykke noget. F.eks. produktionsforholdene i Kina, hvis der er nogle af de produkter, kommunen indkøber, der kommer derfra, for de skal selvfølgelig overholde de kriterier, vi måtte lægge ned.

Jeg er enig i, at forslaget selvfølgelig kan gøres bedre, dette er en start, og jeg ser frem til at diskutere også de grønne forslag fra De Radikale og fra SF i Økonomiudvalget i forbindelse med.

Men jeg skal altså lige understrege, at det er altså os, der hedder de rød-grønne til efternavn.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, det kommer vist til diskussion andre steder.

Et forslag fra Enhedslisten om at henvise medlemsforslaget til Økonomiudvalget blev vedtaget med 30 stemmer imod 7. 2 undlod.

For stemte: A, B, F, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: V.

Følgende undlod at stemme: O.

33) BR 485/07. Udpegning af medlemmer til Østerbro Lokaludvalg

Indstilling om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

1. at Borgerrepræsentationen udpeger tre medlemmer til Østerbro Lokaludvalg fra de lokale foreninger, brugerbestyrelser og organisationer mv. til at repræsentere områderne: skoler, handel og erhverv samt trafik og byplan 1, samt
2. at Borgerrepræsentationen udpeger tolv suppleanter til Østerbro Lokaludvalg til de områder, hvor der er opstået ledige suppleantpladser.
(Økonomiforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

34) BR 491/07. Indkaldelse af stedfortræder

1. Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af stedfortræder for Hamid El Mousti (A), der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 1. november 2007 og til og med den 30. november 2007. 2. stedfortræder Stig Ekman (A) indkaldes.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

35) BR 494/07. Meddelelse om midlertidige valg

Meddelelse fra den store valggruppe om,

1. at Johannes Nymark (A) med virkning fra den 1. november 2007 og til og med den 30. november 2007 indtræder som midlertidigt medlem af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget, samt
2. at Stig Ekman (A) fra samme dato indtræder som midlertidigt medlem af Teknik- og Miljøudvalget under Hamid El Moustis (A) fravær.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

36) BR 490/07. Rokering i udvalg

Godkendelse af,

1. at Torben Kastrup (F) udtræder medlem af Byfornyelse København s.m.b.a., samt meddelelse fra den store valggruppe om at Camilla Burgwald (F) fra den 26. oktober 2007 indtræder som nyt medlem af bestyrelsen.

Rokeringen blev godkendt uden afstemning.

=====

37) BR 493/07. Rokering i udvalg

Godkendelse af,

1. at Marie Krarup Møller udtræder som Dansk Folkepartis medlem af Vesterbro Lokaludvalg, samt at overborgmesteren får bemyndigelse til at modtage navn på et nyt medlem fra Dansk Folkeparti.

Rokeringen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

38) BR 484/07. Røkering i udvalg

Godkendelse af,

1. at Klaus Bondam (B) udtræder som suppleant af Øresundskomiteen, samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Jens Nielsen (A) indtræder som ny suppleant af komiteen.

Røkeringen blev godkendt uden afstemning.

39) BR 489/07. Røkering i udvalg

Godkendelse af,

1. at Aia Rebecca Føg udtræder som 1. suppleant for Socialdemokraterne i Østerbro Lokaludvalg, samt meddelelse om at Ulrik E. Nielsen indtræder som ny 1. suppleant for Socialdemokraterne i udvalget,
2. at Ulrik E. Nielsen udtræder som 2. suppleant for Socialdemokraterne i Østerbro Lokaludvalg, samt meddelelse om at Betty Dederding indtræder som ny 2. suppleant for Socialdemokraterne i udvalget,
3. at Mathis Weidanz udtræder som 1. suppleant for Enhedslisten i Østerbro Lokaludvalg, samt meddelelse om at Finn Ankerstjerne indtræder som ny 1. suppleant for Enhedslisten i udvalget, samt
4. at Mikkel Søndergaard udtræder som 2. suppleant for Det Radikale Venstre i Østerbro Lokaludvalg, samt meddelelse om at Mads Friis Thomsen indtræder som ny 2. suppleant for Det Radikale Venstre i udvalget.

Røkeringen blev godkendt uden afstemning.

40) BR 474/07. Røkering i udvalg

Godkendelse af,

1. at Lotte Thiim Bertelsen (F) udtræder som medlem af Fællesrådet for Folkeskolen, som Valgbestyrelsesformand i skolebestyrelsesvalg, som medlem af Valgbestyrelsen for Fællesrådet for Folkeskolen, som medlem af Københavns Kommunes Handicapråd, som suppleant i bestyrelsen for Blaagaard Statsseminarium, som suppleant i Fællesrådet for Fritidsinstitutioner og Klubber, samt meddelelse fra den store valggruppe om at Signe Goldmann (F) fra den 26. oktober 2007 indtræder som nyt medlem og som ny suppleant i hvervene.

Røkeringen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

41) BR 475/07. Røkering i udvalg

Godkendelse af,

2. at Lotte Thiim Bertelsen (F) udtræder medlem af bestyrelsen for Amagerforbrænding I/S, samt meddelelse fra den store valggruppe om at Signe Goldmann (F) fra den 26. oktober 2007 indtræder som nyt medlem af bestyrelsen.

Røkeringen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. oktober 2007**

Disse sager blev behandlet for lukkede døre:

42) BR 458/07. Magelæg af ejendomme
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

43) BR 449/07. Indgåelse af lejemål
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
